

احساس سرد

باسم‌هه تعالی

دخترک ارام و با قلبی شکسته به ساعت نگاه میکرد ساعت ۱ شب بود اما هنوز نیامده دخترک بیچاره چقدر خود را برای اعتراف به دوست داشتن اراسته بود و چه خیال خامی که ان مرد علاقه ای بهش داشته باشد با صورتی پر از اشک و چشم‌مانی که به سرخی میزد از زمین بلند شد به سمت اشپزخانه رفت و غذاهای که اماده کرده بود را داخل سطل زباله ریخت آن کیک را که برای ان کلی زحمت کشیده بود را داخل سطل اشغال پرت کرد و با قلبی شکسته به اتفاقش رفت

ان طرف تر پسری در مهمانی و سرخوش بین دختران زیبا دختری در کنارش بود که او را کنار خود کشیدگویا این دختر ان عشق مقدسش بود دستی به سر دختر کشید فکرش درگیر دختری شد که شش ماه است وارد زندگی اش شده و باعث دلخوری و سردی دختر در کنارش شده از برخورد سرد دختر عصیانی میشه و میگه

پسر: قول میدم هر چه زودتر طلاقش بدم خانم
تو رو خدا انقدر سرد نباش

_قول؟

_قول

آرمان:

_جانم ترنم

_اذیتش کن

_باشه خانم هر چی تو بگی حاضر شو ببرمت خونه منم دیگه برم فردا باید

برم سرکار

_باشه عشقولی

با ناز گونه‌ی ارمان را گلگون می‌کندو با قدم‌های آرام به سمت اتاق می‌رود

لباس‌هایش را می‌پوشد و از اتاق خارج می‌شود به سمت ارمان می‌رود

ارمان لبخندی به زیبایی عشقش می‌زند و دستش را می‌گیرد و پس خدا حافظی

با دوستان از مهمانی خارج می‌شوند و به سوی ماشین ارمان می‌روند در را برای

ترنم باز می‌کند و بعد از نشستن او به سمت دیگر ماشین می‌رود و مینشیند

استارت می‌زند و حرکت می‌کند

دخترک با همان لباس به سمت حمام می‌رود و زیر اب سرد می‌ایستاد پس از

مدتی به خود می‌آید و حمام می‌کند حوله‌ی کوتاه صورتی خود را می‌پوشد و

از حمام بیرون می‌اید

نگاهی به ساعت می‌اندازد و باز بغضن گلویش را می‌گیرد ساعت 2 نصفه شب

است اما هنوز شوهرش نیامده یعنی ان مرد یک درصد هم نگرانش نیست با

همان حوله و موهای خیس خود را بروی تخت می‌اندازد و خود پاهایش را در

شکمش جمع می‌کند و چشمانش را می‌بندد

پس از مدتی دخترک به خواب فرو می‌رود

ارمان

بعد از اینکه ترنم به خونشون رسوندم به سمت خونه خودم حرکت میکنم واقعا
حضور دریا از ارم میده دوستش ندارم از دستش عصبانیم و خودم واسه یه دعوا
و گفتن اینکه فردا میرم درخواست طلاق میدم خودم اماده کرده بودم در خونه
با ریموت باز میکنم و بعد از پارک کردن ماشین به سمت خونه میرم در باز
میکنم خونه غرق تاریکی و سکوت شده چند بار دریا صدا
میزنم اما جوابی نمیشنوم به سمت اتفاقش میروم و در باز میکنم میبینم که
خوابیده عصبی میشم اون حق نداشت قبل از اینکه من بیام بخوابه به سمتش
رفتم که بیدارش کنم که با دیدن صورت معصومش طوفان درونم به ارامش
تبديل شد اروم کنار تختش مینشینم و به صورت غرق خوابش نگاه میکنم
اعتراف میکنم که حتی از ترنم زیباتر و خواستنی تر است
دستم ناخوداگاه به سمت موها یش کشیده میشود دستم به موها یش میخورد از
خیسی موها یش باز عصبی میشوم این دختر اصلا
مواظب خودش نیست دستم به صورتش میخورد که از داغی صورتش وحشت
به جانم می افتد
میخوام بلندش

کنم پتورا دورش میپیچم دستم را بر روی پیشانی اش میگذارم خدای من چه
کنم
باید بیدارش کنم اروم صدایش میزنم اما تکان نمیخور چند بار دیگه صدایش
میزنم که پلکش میلرزد و اروم چشمانش را باز میکند و من غرق میشوم در آن

تیله های ابی مظلومش چ شمان ابی اش را که میبینم یاد ترنم و ان چ شم های
دلگیر می افتم عصبی میشم من لعنتی اینجا چه میکنم
از جایم بلند می شوم لبا سش را میگیرم و بلندش میکنم تعادل ندارد اما من بی
رحم شده بودم

سیلی محکمی بهش میزنم که بغض میکند و چشمانش پر از نفرت میشود
داد میکشم

_ این چه طرز خوابیدن بود چرا فقط حوله پوشیدی غلط کردی قبل از من
خوابیدی مثلا بخاطراینکه من با این سروضع خوابیدی واقعا باورت شده
شوهرتم؟ نزدیکش میشوم و عصبی گردنش را میگرم و به سمت خودم میکشم

_ اینو تو گوشت فرو کن من یه موی گندیده ترنم با تو عوض نمیکنم
چشمان دریايش لب ریز از اشک میشود باز هم یاد چشمان ترنم سیلی
دیگری بهش میزنم

وروی تخت پرتش میکنم و از اتفاقش خارج میشوم به سمت اتاق خودم میرم و
پس از تعویض لباس هایم میخوابم
دانای کل

ارمان میخوابد و خبر ندارد از حال بد دختر ارمان میخوابد و خبر ندارد از قلب
شکسته آن دختر مظلوم که بدون هیچ کاری باید کتک بخورد دریا به سختی
خود را به سمت عسلی تخت میکشاند و گوشیش را بر میدارد
شماره را میگیرد

_ جانم دریا خوبی
_ حالم خوب نیست فقط بیا امیر

وتلفن از دستش بروی زمین می‌افتد و بیهودش می‌شود
امیر با عجله لباس هایش را می‌پوشد و به سرعت خود را به ماشینش می‌رساند
و حرکت می‌کند
تا جای که میتواند گاز می‌دهد و پس از ده دقیقه به خانه‌ی دریا می‌رسد زنگ
در را پشت سر هم می‌زند
ارمان خشمگین از خواب بیدار می‌شود به سمت آیفون می‌رود که با دیدن امیر
برادر دریا تعجب می‌کند و در را باز می‌کند
امیر به سرعت خود را به داخل خانه پرت می‌کند و سمت اتاق دریا می‌رود او
حتی ارمان را هم ندیده
ارمان پشت سر امیر به سمت اتاق می‌رود و قبل از باز شدن در دستش را
بروی شانه امیر می‌گذارد و می‌پرسد
_ چه خبرته نصفه شبی اینجا بی ؟
امیر بدون توجه به ارمان در اتاق را باز می‌کند و با دیدن دریایی بی جون ضربان
قلبیش بالا می‌رود مگر نه اینکه ان دخترک همه نفسش است
مگر نه اینکه جانش به جان ان دخترک مظلوم بسته است ارمان نیز شکه شده و
قلبیش از ان همه بی رحمی خود به دریا فشرده می‌شود
دانای کل
امیر با عجله خود را به کنار تخت دریا می‌رساند و

مگر نه اینکه جانش به جان ان دخترک مظلوم بسته است ارمان نیز شکه شده و
قلبیش از ان همه بی رحمی خود به دریا فشرده میشود
دانای کل

امیر با عجله خود را به کنار تخت دریا می رساندو رو به ارمان فریاد میزند
_- لعنتی چرا منو نگاه میکنی برو ماشین روشن کن
ارمان به خودش می اید و سریع سویچ ماشین را از روی کانپه چنگ میزند و
بدون تعویض سریع از خانه خارج میشود و سراسیمه ماشین را روشن میکند و
از پارکینگ بیرون می اورد

امیر با عجله خود را به ماشین می رساند
ارمان در عقب را سریع باز می کند امیر دریا را مانند کودکی بی پناه به تن
میکشد

صندلی عقب مینشیند پس از چند دقیقه ای
ارمان جلوی بیمارستان ترمز وحشت ناکی میکشد و سریع در عقب را باز
میکند و قبل از اینکه امیر بتواند کاری کند دریا رابه تن میکشد و به سمت
بیمارستان میدود

همین که وارد میشود شروع به کمک خواستن و فریاد زدن میکند پرستاری
سراسیمه به سمت ارمان می اید

و به او میگوید که دریا را به روی آن تخت گوشه‌ی دیوار بگذارند
پرستارها سریع دست به کار میشوند و دریا را از ان جا دور میکنند
دکتر از اتاق بیرون می اید امیر و ارمان سراسیمه به سمتش می روند
_- چی شد دکتر خواهرم چطوره ؟

دکتر حالش خوبه ؟

حالش خوبه به موقع رسوندینش تب بالای داشته نیاز به استراحت داره
یکی دوروز مهمون ماست
ولبخند ارامش بخشی به سوی ان دو میزند
امیر ارام میشود و روی صندلی مینشیند و اما ارمان همان طور ایستاده و به این
فکر میکند من چطور دلم او مرد
دانای کل

امیر به ارمان نگاهی می اندازد و بی مقدمه می گوید
میدونم با زور و اجبار ازدواج کردین و اینم میدونم که کتکش زدی اینواز
لب پاره شده اش فهمیدم مطمئن باش اگه اینجا نبودیم از خجالت در می
او مرد

چند ماہ دیگه صبر کن چند وقت دیگه که مادر بزرگ از اینجا بره طلاقش
میگیرم ولی اینو تو گوشت فرو کن ارمان به خدا قسم فقط اگه یک بار دیگه
این اتفاق تکرار باشه مطمئن باش بدترش سحر میبینه تو که دلت نمیخواهد
سحر اذیت بشه مینخواهد ؟ درسته سحر عشقمه ولی دریا زندگیمه هر ادمی هم
که باشه واسه زندگیش از عشقش میگذره ..

ارمان با فکی منقبض شده عقب گرد میکند و در دل به خود لعنت میفرستد
بخاطر نگرانی بخاطر آن دخترک عوضی عصبی است و به دنبال ارامش با فکر
زنگ زدن به ترنم لبخندی بروی لب هایش ظاهر میشود و سریع سوار ماشین

میشود و خود را به خانه می رسانند و اولین کاری که میکند به ترنش زنگ
میزند

دانای کل

بعد از دو بوق ترنم جواب میده

_سلام عزیزم کاری داشتی نصفه شبی اخه

_دلم برات تنگ شده بود ترنم ارامش میخوام

_عزیزم من الان چیکار میتونم واست بکنم

_بیا خونه

_اون دختره نیست؟

_نه عشقم تا فردا از دستش راحتم بیا

_باشه نیم دیگه اونجام

_منتظرم خانم

ترنم تلفن را قطع میکند

اه این مزاحم دیگه ولم نمیکنه نصفه شبی نمیزاره بکیم

با همین غرغرهای لباس را میپوشد و از خانه مجردیش بیرون میزند و

سوار ماشینش میشود به خانه ارمان میرسد و ایفون را میزنند

ارمان با زنگ ایفون از روی کاناپه میپرید و با نیش باز در را باز میکند خود را به

استقبال عشقش میرساندو اورا می بینند

دستش را دور کمرش حلقه میکند و با هم وارد خانه میشنوند ارمان بی صبرانه

ترنم را به سمت خود میکشدو هردو غرق درطعم شیرین خیال...

ارمان خوابیم میاد تو رو خدا بیا بریم بخوابیم
ارمان دست ترنم رامیگیرد و به سوی اتفاقش می رودهر دو پس از مدتی به
خواب فرو می روند
صبح دکتر بعد از معاینه دریا به امیر میگوید که حال خواهرش خوب است و
میتواند او را به خانه ببرد
امیر با خوشحالی کارهای ترخیص خواهرش را انجام می دهد
او را سوار ماشین میکند
دریا به مامان میگم و است غذای مقوی درست کنه و است ظهر میارم الان
که رفتی خونه فقط بخواب
باشه داداشی
امیر جلوی خانه نگه میدارد و دریا را پیاده میکند
دریا زنگ در را میزند و در باز میشود بعد از وارد شدن به خانه امیر می رود از
حیاط میگذرد و وارد خانه می شود همینکه سرش را بالا می اورد
دانای کل

زمانی که تحقیرم کرد و سیلی به دهنم زد که مثل دیوار ایستاده بودی و نگاه
میکردم حالا که رفت او مدی جلو ارمان تا موقعی که طلاقش ندادی دیگه
حق نداری به من زنگ بزنی
و کیفیش را از روی زمین برمیدارد و از خانه خارج میشود و در را محکم به هم
میکوبد

همه‌ی این‌ها تقصیر ان دخترپررواست برام مهم نیست سحر چی میشه انقد
عذابت میدم که برای رهایی به ترنمم التماس کنی

دختره‌ی بی ادب

دانای کل

ارمان با خشم نگاهی به اتاق دریا می‌اندازد و به سمت اتاق خود می‌رود و
خود را به داخل حمام پرت میکند و دوش اب سرد را باز میکند دوری از ترنم
برایش سخت است و دنبال راهی است که ترنمش او را بینخدسد
از فکر خود لبخندی روی لب هایش ظاهر میشودشکنجه دریا بهترین گزینه
برای بخشش ترنم است از فکرش انرژی مثبت میگیرد و شامپو را بر میدارد و...
دریا

بعد از اینکه وارد اتاق شدم پشت در سر میخورم
بعض پنهان شده ام میشکند برایم سخت بود که اوکسی دیگرادو ست دارد
چقدر امیدوار بودم که شاید روزی به من علاقه مند شود اما با دیدن ان
دخترهمه‌ی امیدم را از دست میدهم یاد ان دست های حلقه شده بیشتر عذابم
میدهد

خدای من چگونه تحمل کنم

به سختی از جایم بلند میشوم

من قسم خورده ام که که پشیمانش کنم برای عشق میجنگم تا بدستش بیارم
بلند میشوم و لباس هایم را عوض میکنم به دستشویی می‌روم
وابی به صورتم میزنم ارایش مختصه میکنم

در اتاق را باز میکنم قبل از اینکه بیرون برم دستم کشیده میهشه و کمرم به

شدت به دیوار میخورد

به کسی که این کارو کرده نگاه میکنم که با دیدن چشمان به خون نشسته اش

زبانم قفل میشود

دانای کل

دریا توانایی تکان خوردن ندارد اما با چشمانی ترسیده به ارمان خیره میشود

ارمان عصبی است اما با دیدن چشمان مظلومش ساكت میشود

فکرش درگیر مظلوم شدن خواهرکش میشود این مظلوم شدن چقدر شباهت به

او دارد

ارمان توانایی تحمل عذاب خواهرش را ندارد این را هم می داند که امیر دریا

را خیلی دوست دارد

او هم عاشق خواهرش است نمی تواند عذاب بدهد تا عزیز دردانه اش عذاب

بکشد

چشمانش را بروی صورت دریا متمرکز میکند و از او فاصله میگیرد دستی به

موهایش میکشد و پشتیش را به دریا میکند

دریا نفسی راحتی میکشد و با خود میگوید به خیر گذشتا فکر کردم الان با

دیوار یکیم میکنه

ارمان به سمت دریا بر میگردد و به مبل اشاره میکند و به دریا میگوید

برو بشین حرف بزنیم

دریا سری تکان می دهد و به سمت پذیرایی می رود ارمان هم پشت سر او
می رود

دریا می نشیند و ارمان هم روپروری او

_خب

_بین دریا نمیخوام اذیت کنم خیال خام نکن فقط بخاطر سحر چون اگه
اذیت کنم اونم عذاب میکشه . خودت ترنم دیدی من اونو دوستش دارم امروز
هم بخاطر تو باهم قهر کرد ازت عصبی ام اما به حرفت فکر کردم در سته من
زن دارم و دوست داشتن یکی دیگه یک اشتباه بزرگه من تا موقعی که طلاق
میگیریم دور ترنم خط میکشم

میخوام با هم صلح کنیم من بخاطر کارم به اندازه کافی ذهنم درگیر هست
حوصله این چیزaro ندارم صلح میکنیم و مثل دوست تا موقع طلاق با هم
زندگی میکنیم
نظرت چیه ؟

دریا در تعجب است وزیر لب زمزمه میکند
_واقعا این همون گودزیلا چند دقیقه پیش
ارمان صدای دریارو میشنوه و لبخندی کم رنگی به تشبیه دریا میزنه
_چی شد نظرت نگفتی دریا ؟

_باشه قبول صلح میکنیم
ارمان به زدن لبخند اکتفا میکند
و بلند میشود و میگوید

دانای کل

ارمان بعد از حرفاش لبخند زد و بلند شد

یک دفعه ای مثل جن چرخید و شروع کرد چیز چیز کردن

_میگم دریا چیزه ببین

_چیزه بگو

_من دارم میرم سر کار

_خب به من چه

ارمان از حرصش دستی به موها یش میکشد

_خب حالا که دوستیم من از سرکار که بیام گشته ناهار میخواهم خب

:آهان خب بازم به من چه برو بیرون بخور

_خب خسته شدم همش بیرون غذا میخورم

_باشه بهش فکر میکنم

ارمان نیشش را باز میکند و برای تشکر بدون فکر مانند پسر بچه های پنج ساله

ذوق میکند و محکم لپ دریا را گلگون میکند

دریا با این کار ارمان ضربان قلبش بالا می رود و از خجالت لپ هایش قرمز

میشود و تعجب می کند

ارمان هم برای ماست مالی کردن سریع به اتفاقش می رود انگار نه انگار او

کاری کرده است و سریع لباس میپوشد و از اتفاقش خارج میشود دریا را می

بیند که هنوزم در همان حالت ایستاده خنده اش میگیرد و

برای حرص دادن دریا میگوید

_ عادی بود چیزی نبود که اینطوری غرق شدی یه کار دیگه میکردم چیکار
میکردی

دریا از حرص میخواهد گل روی میز را به سمت ارمان پرتاپ کند که ارمان
زو دتر از او از خانه خارج میشود
دریا

دلم میخواست با دیوار یکیش کنم پسره پورو گلدون سرجاش میگذارم به
سمت اشپیزخونه میرم مثلا قرار بود امیر اقا واسه من سوب بیاره مثلا من
مریضم همینجوری داشتم واسه خودم چرت و پرت میگفتم الکی وسط
اشپیزخونه ایستاده بودم که صدای زنگ ایفون او مد

نیشم باز شد فکر کنم امیر باشه سریع خودمو پرت میکنم رو ایفون (یعنی از
اشپیزخونه تا پذیرایی دوندگی میکنم)

درست بود امیر بود سریع در حیاط باز میکنم دو سه دقیقه طول کشید تا از
حیاط بیاد در خونه باز میکنم که سرش میاره داخل

_ سلام عشقم

: سلام مزاحم سوبیم کجاست گشنمه

_ : یعنی تو واقعا خواهر منی این همه با

ذوق گفتم عشقم نمیشد قهقهه ایم نکنی مثلا ؟

_ : حالا بیخیال سوب کجاست ؟

_ : اخه کوری خواهر من نمیبینی

بعد قابلمه ی که دستش بود میاره جلو چشمam که اب دهنم قورت میدم سریع
ازش میگیرم

میرم اشپز خونه در قابلمه بر میدارم بخار ازش میزنه بیرون یعنی گرمه بیا منو
بحور بدون توجه به امیر که وسط پذیرایی خشکش زده یه بشقاب واسه خودم
میارم و سوب میکشم و مثل قحطی زده ها شروع میکنم به خوردن
امیر هم که میبینه من خجالت نمیکشم خودش میاد اشپز خونه و روی صندلی
میز ناهار خوری

رو بروم میشینه

_ همچنان تو اروم بخور میپره تو گلوت
_ اخه خیلی خوشمزه است داداشی از طرف من مامان ب *و *س * بارون کن
_ خوب شد گفتی داشت یادم میرفت حتما
برو خونه مامان بابا دلشون برات تنگ شده

با اوردن اسم مامان بابا لبخندی میزنم واقعا خیلی دختر بدی هستم شاید الان
دو هفته است که دیگه پیششون نرفتم

_ ابجی خودت ناراحت نکن فردا برو ناراحت شدن نداره منم دیگه برم کاری
نداری دختر گل؟

لبخندی به این همه محبتش میزنم از روی صندلی بلند میشم و میز دور میزنم
کنارش میرم قدش ازم بزرگتر سرم بالا میگیرم و
دستام دور گردنش حلقه میکنم و بعد محکم گونه اش رو گلگون میکنم

_ خیلی دوست دارم داداشی

دستانش رو دور کمرم حلقه میکنه و *ب*و*س*ه*ا*ی به موهايم ميزند

_ من بیشتر دوست دارم فینگیل خانم حالا هم دستات از دور گردنم باز کن

که خفه شدم

لبخندی میزنم و یک قدم ازش فاصله میگیرم

_ خب حالا میتونم برم؟

_ مواظب خودت باش

_ تو هم همینطور ابجی مواظب خودت باش

اینو میگه و ازم دور میشه و قبل از خارج شدن از خونه دستی به معنی بای بای

تکون میده که من هم مثل او این حرکت تکرار میکنم ثانیه ای بعد امیر رفت

یک روزی شاید رفتن من هم یک ثانیه طول بکشد

دریا

بیخیال فکر و خیال های مسخره میشم به سمت تلفن میرم و شماره ارمان

میگیرم (خب من که حال غذا درست کردن ندارم میخواهم ببینم سوپ میخوره

یا باید درست کنم)

بعد از چهار بوق جواب میده

_ الوسلام خوبی

_ سلام مرسى تو خوبی

_ اره خوبم ممنون کاری داشتی زنگ زدی

_ اهم

_ خب در خدمتم بگو

_ : ارمان جونم

فکر کنم شاخ دراورده

_ : با منی ؟

_ : نه با دیوارم ارمان غذا چی میخوری ؟

_ : نمیدونم هر چی درست کنی

_ : مطمئنی ؟

_ : اره چطور مگه

_ : هیچی الکی پس منتظرم

_ : باشه خدا حافظ

_ : خدا حافظ

بعد از خدا حافظی با ارمان میرم اشپیزخونه نگاهی به قابلمه سوب میندازم خب

اندازه چهار نفر دیگه هست پس باید بیاد از همینا بخوره میخواست نگه هر

چی خودت دلت میخواد

درست کن خب حالا که غذام حاضره میرم یه دوش بگیرم بو گند گرفتم به

سمت اتاقم میرم و بعد از برداشتن لباس هام به حمام میرم

وان رو پر از اب میکنم حالا که کاری ندارم یه ساعت اب بازی کردن هم بد

نیست داخل اب گرم وان میخوابم و چشمانم میبیندم

بعد از گذشت نیم ساعت از وان بیرون میام و حمام میکنم بعد از برداشتن
حوله ام نگاهی بهش میندازم واقعا خیلی کوتاست ولی خب خوشگله حوله
کوتاه خوشگلم میپوشم و از حمام بیرون میام

به سمت میز ارایشم میرم و اولین کاری که میکنم موهام خشک میکنم بعد از
خشک کردن موهام یه ارایش خوشگل میکنم نگاهی به ساعت میندازم ساعت
یک بعد از ظهر فکر کنم

الان دیگه ارمان بیاد به سمت کمد میرم که لباس پوشم همین که میام حوله
در بیارم در اتاق یک دفعه باز میشه جیغ بلندی میکشم و به ارمان که مثل
وحشیا سرش انداخته پایین او مده داخل نگاه میکنم سریع حوله ام درست
میکنم و به سمتش میرم بدون سلام کردن و حرف دیگه و بدون توجه کردن به
تعجبش دستام بالا میرم و موهاش میکشم از کارم تعجب میکنه محکم تر
میکشم که جیغش در میاد

_ غلط کردی اینجوری او مده داخل اخه خر نمیگی شاید من سرو وضع
مناسب نباشه؟

_ خب حواسم نبود ببخشید بابا ول کن اینارو کچلم کردی
موهاش ول میکنم و بهش نگاه میکنم میبینم که به یه جای خیره شده رد
نگاهش میگیرم...

جیغ بلندی میکشم
_ ارمان بیرون

ارمان که فکر کنم از ترس اینکه دوباره موهاش بکشم پرید بیرون
وای خدا ابروم رفت حالا چجوری برم بیرون من خجالت میکشم

ارمان

اووف چقد بی فکری پسر راست گفت دختره، صبح با اون گندت ظهر هم با
این گندت معلوم نیست چه فکری بکنه به سمت اشپز خونه میرم و روی
صندلی می نشینم تا دریا هم بیاد

بهتره او مد بیرون بهش بگم که خیالات مزخرف واسه خودش نکنه فکر کنه
عاشقش شدم نه من عاشق تر ننم هستم

ده دقیقه بعد دریا او مد شلوار و تاپ مشکی پوشیده بود منو دید که داخل اشپز
خونه ام

او مد و قابلمه گذاشت روی گاز و رفت که واسم چای بیاره چای گذاشت
جلوم و خودش روبروم نشست بهتر بود همین الان بهش بگم – بین دریا
خيال خام نکن من هیچ علاقه ای بهت ندارم اگه دیدی صبح اون اتفاق افتاد و
حالا بماند همه ی این ها تصادفی بودن و باید بدلونی که من عاشق تر ننم
دریا هر کلمه که از دهانم خارج میشد قرمز تر میشد وقتی حرفام تمام شد
خیره شد تو چشمam نفرت از چشماش قشنگ میتوانستم

بخونم

– تو پیش خودت چی فکر کردی که من میام عاشق آدمی مثل تو بشم نه
خيال خام نکن من هیچ علاقه ای به تو ندارم بلکه اگه دیدی باهات دارم مثل
ادم راه میام فقط بخاطر اون زر زدنای صبح خودت بود و گرنه من چیکار دارم
به نری مثل تو

لیاقت همون ترنم که فقط بخاطر پولت او مده طرفت و تو هم صدر صد فقط
بخاطر نیازت رفی طرف اون هر لحظه از توهین هاش بیشتر عصبی می شدم
بلند شدم ایستادم که اون هم بلند شد رفتم روپروش ایستادم و سیلی محکمی
به دهنش زدم

– اینو زدم تا بفهمی نر داداشته

باز سیلی دیگری بهش زدم

– اینم زدم که بفهمی ترنم من مثل گل پاکه اما این تویی پلیدی
بازو هاش میگیرم و محکم به کابینت کنار گاز میکوبیمش و به تلافی همه
حرفash دستش روی بدنه قابلمه داغ میزارم تا بفهمه با کی طرفه از درد جیغی
میکشه که دلم میسوزه و دستش رها میکنم و بعد هم سوویچ ماشین از روی
کابینت بر میدارم و از خونه خارج میشم
دانای کل

ارمان بار دیگر قلب دخترک را میشکند و خبرندارد روزی برای بودنش باید
دست و پا بزنند

این مرد خبر ندارد که ویران شدن زندگیش در اینده بخاطر همین نفرت
هایست که بر قلب دخترک می زند روزی اتش این نفرت بدجور زندگی
خوشی را سیاه میکند

دریا بعد از خارج شدن ارمان اشک هایش روان میشود انقدر عصبی میشود
که بدون فکر تمام وسایل روی کابینت را یکی یکی بروی زمین میکوبد و یکی
پس از دیگری می شکند و چه میفهمد این دخترک که حال پاهای خودش
زخمی شده است اما او انقدر قلبش زخم خورده که توجه ای به زخمی شدن

پاهایش نمیکند چشممش به عکس عروسی اش می‌افتد با سرعت از اشپزخانه
خارج می‌شود و ان عکس را که از نظرش زیادی مزخرف است محکم به دیوار
می‌کوبد او عصی است و حالت جنون بهش دست داده در همین موقع ارمان
برای برداشتن گوشیش باز به خانه بر می‌گردد در خانه را که باز نمیکند صدایها
شکستن می‌اید سریع از حیاط عبور میکند و درخانه را باز نمیکند و دریا را می‌
بیند که در حال شکستن وسایل است و بدون توجه به پاهای زخمیش به کارش
ادامه میدهد

ارمان دریا را صدا می‌زند دریا که متوجه ارمان می‌شود به سویش حمله میکند
و دست های کوچکش را در سینه ارمان می‌کوبد
ارمان سریع دریا رامهار میکند تا شاید این دخترک کمی ارام شود
دانای کل

دریا را محکم بین بازو هایش اسیر میکند اما او همچنان گریه میکند و دستانش
را در سینه ارمان می‌کوبد

ارمان دستش را بر زیر زانوهای او میندازد و بلندش میکند
دریا را به اتاق خود میبرد و روی تخت میگذارد
خود را کنارش میکشد و دستش را به دور کمر دریا حلقه میکند و محکم
در بر میگیرد باورش برایش سخت است که هم بازی بچگی هایش در چنین
حالی باشد

دریا کمی ارام تر می‌شود اما همچنان اشک از چشمان زیبایش میریزد و زمزمه
های نامفهومی زیر لب میکند

ارمان پشیمان از کار امروزش به دست سوخته شده دریا نگاه میکند
دست دریا را میگیرد و بالا می اورد و نوازشش میکند
از برخورد دست ارمان دستش به شدت می سوزد

جیغ بلندی میزند و بار دیگر چشمانش دریایی میشود
ارمان از گریه دخترک بعض میکند و سر دریا را روی سینه خود میگذارد و در
گوشش زمزمه های از بخشش میکند
ارمان
وقتی برگشتم خونه صدای شکستن از داخل خونه میامد
نگران شدم هام تندتر کردم وقتی وارد خونه شدم
در یا رو دیدم که داره گلدون روی میز به زمین میکو به و خودش با پا روی
شیشه ها راه می رود

صداش میزنم که متوجه من میشه با چشمانی که از گریه زیاد به قرمزی میزد
به سمتم حمله میکنه و محکم به سینه ام میزنه برای اروم کردنش محکم
میگیرمش باز هم اروم نمیشه بلندش میکنم و به اتاق خودم میرمش روی
تحت میدارمش و خودم هم کنارش...

بی صدا گریه میکنه که تحمل نمیکنم و دستم دور کمرش حلقه میکنم این
دختر همه ی بچگیم هر وقت از
چیزی ناراحت بودم همیشه آروم میکرد چطوری دلم اوmd باهاش اینکارو
بکنم
به دستش نگاه میکنم و میبینم که چه بلای سر این دختر مظلوم اوردم

دستش بالا میارم و با همه‌ی وجودم نوازش و گلگونش میکنم
از برخورد دستم دردش میگیره و جیغ دردنگی میزنه و چشمانتش دریایی میشه
از گریه‌های دردنگش بعضم میگیره
سرش روی سینم میدارم و کنار گوشش بخشیدن طلب میکنم
_ ببخشید خانمی غلط کردم گریه نکن

عزیزم گریه نکن

ارمان

گریه میکنه اما بی صدا این اذیتم میکنه
امروز خیلی اذیتش کردم

سرنوشت منو دریا اینه تقصیر اون نیست که دارم اذیتش میکنم مقصراً اصلی
پدر من و مادربزرگ اونه چه ربطی به این دخترک معصوم داره که اینطوری دارم
عذابش میدم به گذشته فکر میکنم به کودکی خودم و دریا غرق میشم در

خاطراتم

#گذشته

دانای کل

دختربچه ای با موهای بلند و زیبا با جیغ و فریاد مادرش را صدا میزند این
دختر کوچولو زیادی شیطون است

دختر کوچولو: مااامااان بدوبیاا همسایه جدید داریم یه خانم و اقا هستن
خیلی خوشگلن با یه پسر خیلی زشت مثل خرس میمونه مامان انقد چاقلو
هست که میخوام سوزن بز نم بهش بادش خالی بشه مااامااان بیا دیگه

_بسه دریا او مدم انقد جیغ نزن سردد شدم

دریا زبونش را درمی اورد و به سوی اتاق برادرش میرود برادر بیچاره اش تنها
نیم ساعت است که از مدرسه امده مگر این دخترک کرم هایش ارام میگیرند
به اتاق برادرش میرسد اما قبل از اینکه در را باز کند
سریع به حیاط می رود و ان مرغ تپل مپلی که با جیغ داد

مادرش را مجبور کرد برایش بخرد را زیر ب*غ*لش میز ند و اول به اتاق
مادرش میرود و از وسایل خیاطی مادرش نخ محکمی بر میدارد و پاهای
مرغش را با ان می بندد

لبخند شیطنت امیزی میزند و به سمت اتاق برادرش میرود مرغ را روی سر
برادرش میگارد و نخی که به پاهای مرغ بسته بود را دور گردن برادرش میبینند
و از اتاق سریع بیرون میروند

یک ساعت بعد جیغ کر کننده ای برادرش را میشنود سریع پشت پدرش سنگر
میگیرد

_باز با امیر چیکار کردی پدر سوخته

_بیکم شیطنت

پدرش تبسمی به برق چشمان دخترکش میزند
دانای کل = حال

ارمان در گذشته اش سیر میکند که با شنیدن ناله های دریا متوجه او می شود
دریا زیر لب زمزمه میکند

_من پلیدنیستم من بد نیستم

ارمان از شنیدن زمزمه های دریا شرمنده می شود
دستی درموهایش میکشد نگاهی به دست و پاهای دریا می اندازد بلند میشود
و به اشپزخونه می رود و با جعبه کمک های اولیه
برمیگردد دست و پای دریا را پانسمان میکند
بعد از اتمام کارش کنار دریا مینشیند و شروع به حرف زدن میکند
_الآن خوابی و دارم این حرفارو میزنم

من دوست داشتم و همیشه به عنوان دوستم بودی دریا حتی از امیر بیشتر
دوست داشتم

ولی وقتی از اونجا رفتهن خیلی تنها شدم ازت دلگیر بودم تو دوستم بودی قول
داده بودیم به هم که همیشه دوست بمونیم گذشت یک ماه بعد از رفته شما
خانواده ای جدیدی اونجا او مدن دوتا دختر داشتن اسم بزرگی ترانه بودو
کوچیکی ترنم . ترانه خیلی خجالتی بود

مثل تو شر و شیطون نبود همیشه همه بهش زور میگفتمن اذیتش میکردن ولی
من و اون با هم دوست شدیم بزرگ شدیم ۲۰ سالم که شد عاشق شدم
بهش گفتم اون هم بهم گفت عاشقمه گذشت هر روز بیشتر عاشق هم
میشدم که یه روز ترانه با دوستاش میرن اذربایجان و تفریح اما هوا مه گرفته
بوده ساعت ۱۰ شب اصلا به جای دید نداشتن ترانه تصادف میکنه از دستش
میدم سه سال افسرده شدم افتادم تیمارستان بعد از سه سال برگشتم

خونه تو نبودی ترانه هم نبود اما ترنم بود او ن بدتر از من بود جونش ترانه بود
من کمک اون کردم اونم کمک من کرد دوباره به زندگی برگشتیم دو سش دارم
اما عاشقش نیستم ولی اون اینطور فکر نمیکنه نمیتونم منم ولش کنم
بعد از ترانه به من پناه اورد درگیرم گیجم ازدواج یک دفعه ای منو تو ترنم دعوا
ها همه این مشکلات مقصرا تو نمیدونیستم یادم رفته بود تو همون دوستمی که
هر وقت اذیتم میکردن پسرا بدترین بلای ممکن رو به سرشون میاوردی من
اون موقع ضعیف بودم ولی تو قوی الان تو در برابرم ضعیف شدی و من قوی و
به جای دفاع از تو دارم اذیت میکنم نمیدونم
دریا من درگیر بربزم از یه طرف دوستم از یه طرف خواهر عشقمن نمیدونم
دریا حرفاهاش که تمام میشود به دریا نگاه میکند
که هنوز هم بعد از این همه حرف زدن او خواب است به چهره معصومانه دریا
نگاه میکند و مهری بر پیشانی دریا میزند
دانای کل

— میخوام یه فرصت دیگه به خودم بدم دریا فرصت عاشق شدن

دیگه نمیخوام با سرنوشتیم بجنگم میخوام منم باهاش راه بیام میخوام زندگیم
قشنگ بشه دریا
همه ی اینارو دوست دارم اما ترنم چی
اونم دوست دارم دریا تورو هم دوست دارم اما نه مثل قبل ترنم بیشتر از تو
دوست دارم دریا
چون پیشم بود چون کمک کرد دریا و مکثی میکند

ارمان نمیداند وقتی پیشانی دریا را گلگون کرد او بیدار شده نمیداند است با این
حرف زدن اش قلب کوچک دریا شکسته میشود ارمان چه میداند است دریا وقتی
او از دوست داشتن خود نسبت به ترنم حرف میزند چه حالی میشود
بیچاره دریا با التماس جلوی اشکانش را گرفته که ارمان به حرف هایش ادامه
دهد دلش میخواهد ارمان بگویید که میخواهد عاشق او شود ولی چه خیال
خامی

_دریا میخواهم عاشق ترنم بشم میخواهم تو هم مثل گذشته کمک کنی باز بشی
دوستم ولی ترنم بشه خانم خونم میخواهم جای تو و ترنم عوض کنم دریا من
خیلی دوشش دارم
دانای کل

دریا دیگر تحمل حرف های ارمان را ندارد چشمانش را باز میکند که ارمان
تعجب می کند
_بیدار شدی

_ازه بیدار شدم که کمک کنم به ترنم بررسی
ارمان با حالت مشکوکی میپرسه
_از کی بیدار شدی ؟

_از وقتی خواستی عاشق ترنم بشی
ارمان حرفی برای گفتن ندارد سرش را پایین می اندازد
_بخاطر امروز معذرت میخواهم دریا دست خودم نبود عصبی شدم تحمل
اینکه به ترنم و خودم توهین کنی نداشم

_ مهم نیست حرفات و کارت واسم مهم نیست فقط منظرم هر چه زودتر
خلاص بشم

ارمان اخمي مي کند يعني وجودش برای دریا بی ارزش است
_ منم همينطور دلم ميخواهد هر چه زودتر تموم بشه و زندگيم به ارامش برسه
دریا بغض ميکند چه ميدانست ارمان که با هر حرفش اين دخترک چه عذابی
ميکشد اشک در چشمانش حلقه شده از جايis بلند می شود

_ دریا ترنم باهم قهره ميانبي بريم بازار واسش يه هديه بگيرم باهم اشتی کنه ؟
_ دوست تو من بیام باهات اگه يه وقت منو با تو ببینه باز بدتر ميشه رابطه تون
بهتره خودت بري

_ اره راست ميگي ناراحت ميشه اگه با هم بريم پس خودم ميرم فقط دریا تو
هم به خودت فرصت بدء عاشق بشی

دریا دلش ميگيرد از بی غيرت بودن اين مرد و برای اذیت او هم شده
_ نيازی به فرصت نیست من عاشقم
ارمان تعجب ميکند و عصبي می شود و پيش خود ميگويid اين دختر خجالت
نميكشد جلوی من از دوست داشتنش حرف ميزند
واخمي به دریا می کند

_ خب من ديگه برم شب شد شايد دير او مدم يه نفرم ميفرستم خونه رو تميز
کنه فعلا

ميرود و دریا را با غم های دلش تنها ميگذارد

— قسم میخورم ارمان قسم میخورم این دو ماه کاری کنم برای بودن زانو بزنی
از حالا به بعد میشم یکی مثل خودت
سخت، سنگ، بی رحم
ارمان

بعد از اینکه از خونه او مدم بیرون سوار ماشینم شدم فکرم درگیر حرف دریا
بود گفت عاشقه نکنه عاشق خودم باشه؟
سرمو تکون دادم تا این خیالات مزخرف از سرم بره
حالا چی واسه ترنم بخرم
اره طلا بهترین گزینه است

رفتم به سمت طلا فروشی محمد ماشین پارک کردم و پیاده شدم وارد که شدم
یه دختر و پسر جون در حال انتخاب حلقه بودن که پشتیشون به من بود محمد
که دیدم سلام کرد

— اوه بین کی اینجاس سلام ارمان جان چی شده او مدی اینجا؟
همین که محمد گفت ارمان دختره برگشت از دیدنش شوکه شدم ترنم بود که
با دستاشو دور بازو یه پسر حلقه کرده بود چشمش که به من افتاد اول تعجب
کرد اما به روی خودش نیاورد
با لکنت جواب سلام محمد دادم و خیره شدم به ترنم بهم نگاهی نکرد و به
محمد گفت

— اقا منو شوهرم این حلقه انتخاب کردیم
شوهرم شوهرم

خدای من ترنم چی میگه یعنی این پسری که کنارشه شوهرشه این ممکن
نیست وای خدایا

باور نمیشه یعنی به همین سادگی کنارم گذاشت
همش تقصیر اون دریا لعنتیه اگه تو زندگیم نبود الان ترنم پیش من بود
ارمان

باید خونسردی خودم حفظ کنم نباید کاری کنم که فکر کنه شکستم داده
: محمد یه سرویس طلای شیک میخواه واسه دریا یه چیز که خاص باشه
واسم بیار

ترنم با تعجب نگاهم میکنه که با پوزخند جوابش میدم و به شوهرش اشاره
میکنم و نگاهم ازش میگیرم
برمیگیردم و به محمد نگاه میکنم که دنبال یه سرویس خاصه این سرویس به
کی بدم دریا؟ که دلم نمیخواد سر به تنش باشه

یاترنم که راحت منو کنارگذاشت؟

— عزیزم چقد دستات خوشگل میشن

— مرسمی حامد واسه تو هم خوشگله اقایی

از عصبانیت دستی به موهم میکشم

— محمد پس چی شد

— الان صبر کن

— آگه مشکلیه میتونم چند روز صبر کنم

— اگه میتونی صبر کنی بهتره چون فردا یا پس فردا سرویس جدید برام میارن

_ اوکی پس زنگ بزن بای

بعد از حرفم سریع از طلا فروشی محمد بیرون میام و دکمه پیراهنم باز میکنم
باورش سخته ترنم دوشه داشتم یعنی باید اینجوری جواب دوست داشتم
میداد چرا من خدا چرا همیشه شکست خورده منم چرا همه‌ی بلاهارو سر
من میاری

همه اینها بر مگیرده به اون دختره‌ی عوضی اگه نبود ترنم پیش بود کنارم بود
سوار ماشین میشم و به علی زنگ میزنم

_ سلام علی خونه‌ای میخوم بیام اونجا

_ علیک سلام خوبم تو خوبی

_ پسر حوصله ندارم عصیم امادش کن

_ اوکی تو که هر وقت پاچه گیر بودی میایی سراغ من منتظرم
قطع میکنم و گوشی روی صندلی کنارم پرت میکنم پام روی گاز فشار میدم و
به سمت خونه علی میرم

ماشین پارک میکنم و میرم بالا زنگ میزنم که علی در و بار میکنه

کنارش میزنم و به سمت شیشه‌های پر از مشروب میرم

شیشه رو بر میدارم و سر میشکم اروم که نمیشم هیچ بدتر هم میشم یه
پ*ی* ک دو پ*ی* ک انقدر میخورم که دیگه تعادل هیچ کاری ندارم

_ علی منو بیر خونه

_ پسر با این حالت؟

_ اره علی پاشو منو بیر

علی بلندم میکنه و با هام پایین میریم سویچ ما شین از جیبم بیرون میاره و منو
سوار ما شین و میکنه خودش هم سوار میشه و به سمت خونه حرکت میکنه
وقتی رسیدیم پیاده میشم و با علی خدا حافظی میکنم کلید میندازم و در خونه

باز میکنم دریارو میبینم که رو بروی تلویزیون نشسته و داره فیلم میبینه به
سمتش میرم و از روی مبل بلندش میکنم
دانای کل

ارمان به سمت دریا میره و او نواز روی مبل بلند میکنه و محکم تکون میده و
با داد میگه

– دریا ترنم هم رفت شوهر کرد دریا دارم میمیرم اول ترانه ام بعدش ترنم تو
هم رفته
ولی برگشتی دریا اروم کن مثل بچگیام آروم کن بگو ارمان پیشتم مثل
بچگی و اسم لالای بخون

دریا با چشممانی اشک الود به مرد رو برویش نگاه میکند
دریا با عجز ارمان را صدا میزند

– ارمان

ارمان به قلبش اشاره میکند و به دریا میگویید
– دریا درد میکنه

دریا دست ارمان را از روی قلبش بر میدارد و سررش را خم میکند و لبانش را
روی قلب ارمان میگذارد

و پس از بِ^{*} و سِ^{*} هِ^{*} اِ^{*}ی عمیق سرش را بالا می اورد و به چشمان ارمان خیره میشود

– میمونم دوست بچگیم میمونم و آرومیت میکنم
ارمان محکم دریا رو به سمت خودش میکشه و سرشن رو، روی شونه اش

میگذاره و گریه میکنه
– مرد که گریه نمیکنه

– پیش تو هیچ وقت مرد نیستم کنار تو میخواهم نامرد با شم و محکمتر دریا را
به تن میکشد
ارمان

اینکه دریا آروم کرد حس گذشته زنده شد اینکه قلبم بِ^{*} و سِ^{*}ی دِ^{*}یه حس
عجبی بهم دست داد وقتی حلقه اشک چشمماشو میبینم به خودم لعنت
میفرستم که چطوری تونستم دستم روی این دختر بلند کنم
هر چند بدترین ضربه وقتی بچه بودم دریا بهم زد اما همیشه پیشم بود همیشه
کنار بود

بودنش نفس کشیدن کنارش یه حس خاص به ادم میده چند ماه که این دختر
زن من شده اما من وقتی از همه طرف رانده شدم بهش پناه اوردم
کنار دریا حس خجالت از گریه ندارم مثل بچگی همه‌ی حرف دلم بهش
گفتم اما پشیمونم

پشیمونم از دستی که الان با پاز سمنان بسته شده پشیمونم از گوشه لبی که
هنوزم زخمه صداش میزنم

_ : دریا

_ : بله

_ : دریا

_ : بله خب چیه؟

_ : من جانم میخوام بگو جانم

_ : دریا

_ : جانم

جلوی پای دریا زانو می زنم

_ : بیخش در یا بیخش بخاطر این مدت بیخش بخاطر بچگی کردنم بیخش

بخاطر همه بدیام خوب میشم دریا قول میدم جبران کنم کودکی رو قول میدم

ازت محافظت کنم قول میدم دیگه اشک به چشمات نیاد بیخش دریا

سرم رو پایین می اندازم که دریا کنارم میشینه و بهم خیره میشه

بهش نگاه میکنم به صورت زخمیش به دستش

_ : درد داشت؟

_ : خیلی

_ : میبخشی

_ : بخشنیدم

ارمان

با قدر دانی به چشمای خوشگلش نگاه میکنم اما باز با دیدن زخم کنار شقیقه

اش شرمنده میشم سرش با دستام میگیرم کنار شقیقه اش مرامهر میزنم گونه

رخم شده اش راهم گلگون میکنم به گوشه لبیش نگاه میکنم به چشمای
ترسیده اش نگاه میکنم به این فکر میکنم که شاید ناراحت بشه از اینکه به
جای عشقش حسشن رو بامن تجربه کنه ولی اون زن منه پس ماله منه چشمامو
میبیندم و طعم گس خیال... ازش جدا میشم چند قدم به عقب بر میداره
بر میگرده که بره اما اجازه نمیدم دستش و میگیرم و کنار گوشش میگم
_ همه رو ازم گرفتن همه رو خدا ازم گرفت ولی تو رو دیگه اجازه نمیدم تو
مال منی

حق فرار نداری تو زن منی و دوست بچه گیام تو فقط مال منی دیگه اجازه
نمیدم تو رو هم ازم بگیرن
به چشمای اشکیش نگاه میکنم
_ چرا گریه میکنی دریا
_ داری اذیتم میکنی
_ مگه چیکار کردم دریا منکه چیزی نگفتم
_ حرفات گنگه میخوای بگی بی ارزشم که بعد از اینکه همسون پشت سرت
گذاشتمن او مدل سراغم یا با ارزشم که الان پیشتم من حکم چی و واسه تو دارم
ارمان یه زن که هر وقت خوشی اون باید کنک بخوره ولی وقتی از همه عالم
شاکی هستی باید آرومته کنه ارمان من چی ام وا سه تو عرو سک چرا باعث
میشی فکر کنم انقدر بی ارزشم که اخرین نفر میابی سراغم
دریا

انقدر بی ارزشیم کرده با حرفash دارم از درد میمیرم وقتی بخاطر ترنم کتک
خوردم وقتی بهم میگه پلید چطوری بیخشم به این سادگی نمیتونم بگذرم قلبم
شکسته به این سادگی ترمیم نمیشه
_ درسته ارمان الان زن و شوهریم

ولی حرمت نگه دار خودت که میدونی من تو به زور ازدواج کردیم و اینکه تو
هم خیلی دوست داری این بازی تموم بشه و راحت بشی اشکال نداره من
کمکت میکنم که باز عاشق بشی ولی دوست ندارم پات بیشتر از گلیمت دراز
کنی من میرم بخوابم شب بخیر
بعد از گفتن حرفام بدون توجه به حال زار ارمان به سمت اتاقم میرم و در قفل
میکنم و میخوابم صبح با صدای گوشیم بلند میشم
امروز چند شنبه است اوام اره امروز دوشنبه
است الان ساعت هفت صبحه ساعت هشت کلاس دارم
یه دوش گرفتن هم بد نیست

حوله ام بر میدارم و به سمت حمام اتاقم میرم
بعد از اینکه دوش گرفتم حوله ام میپوشم و بیرون میرم به سمت میز ارایشم
میرم و
سشوار بر میدارم موهم خشک میکنم بعد هم
اتو میکشم به ساعت نگاه میکنم اووه 7:30 شد

سریع کرم پودر با یه رژ لب کالباسی میزنم و سریع از کمد رنگ مشکی
انتخاب میکنم و لباس میپوشم و میرم بیرون ارمان میبینم که داره صبحونه
میخوره

_سلام صبح بخیر

با خوش رویی جوابم میده
_سلام صبح توام بخیر

سریع یه لیوان چای واسه خودم میریزم و داغ میخورم که زبونم میسوزه
_چته دریا عجله داری

_اره الان باید برم بیست دقیقه دیگه وقت دارم

_خب ارمان کاری نداری
_دریا صبحونه

_ولش ارمان دیرم شد

_یعنی چی ولش معده درد میشی صبر کن خودم میبرم
_اووه جدی از کی تا حالا ارمان خان ؟
_از الان به بعد دریا خانم

لغمه ای درست میکنه و بهم میده

_تا اینو میخوری من میرم حاضر بشم
_باشه ولی فقط عجله کن

_باشه خانم کوچولو او مدم تو برو پارکینگ
_باشه

کفشای اسپورتم میپوشم و همینجور که دارم میخورم راه میرم بندای کفشم
میزارم وقتی سوار ماشین شدم میبیندم الان لقمه رو بخورم
دو دقیقه بعد ارمان میاد

_: عه دریا چرا کفشاات درست نپوشیدی

_: دارم میخورم دستام کثیف میشه تو راه میبیندم

ارمان به سمتم میاد و کنارم که میرسه خم میشینه و بندای کفشم میبینده
از خوشی میخواهم غش کنم ولی به روی خودم نمیارم دستی به موهاش میکشم
و میگم

_: چه موهات بلند شده !

: کوتاه کنم ؟

_: اره خیلی بلند شده

_: باشه چشم

بعد از اینکه بندای کفشم بست بلند میشه

_: مرسى

_: فقط همین ؟!

_: پس چی ؟

ارمان: حداقل ب * و * س *

_: دل درد میشی

_: نمیشم

_: ارمان الان وقت شوخی نیست عجله کن هشت شد

_ شوخي ندارم

و صورتش اورد جلو و دستش گذاشت رو لپش

_ اينجا رو مهربزن بيرمت در غير اين صورت حتى نميزارم بري
با حرص نگاهش ميکنم که لبخند خوشگلی ميزنه قند تو دلم اب ميشه اما به

روي خودم نميام و اخم ميکنم

_ ارمان تورو خدا بيا بريم دور شد

_ ميتوسي زودانجامش بدی منم قول ميدم دو دقيقه ديگه دانشگاه باشي

_ آرمان!

_ جونم خوشگل خانوم زود باش ديگه تا بريم

با حرص به طرفش ميرم و رو پنجه بلند ميشم و لپش گلگون ميکنم

_ حالا بيا منو بير

_ اخيش جون گرفتم خودتم از خدات بود ب*و*سم کنيا حالا سوار شو
برمت

پام ميكوبم زمين و به سمت ماشين حرکت ميکنم با جيغ بهش ميگم

_ اگه کلاس نبود عمرا قبول ميكردم ميمون رشت

_ حالا که *ب*و*س کردي بعد هم حاج خانم همه دختراعاشق اين ميمون
زشن

_ نگو ميترسم خفه بشم

_ چرا؟

_اعتماد به سقف زیادی بزرگه حرف نزن زود گاز بد

_ای به چشم کمربند بیند بریم

کمربند بستم که پا شوگذاشت رو گاز ما شین از جا کنده شد منم مثل چی

چسبیده بودم به در زیادی تند میرفت

دقیقاً بعد از دو دقیقه منور سوند جلوی دانشگاه و ماشین نگه داشت

مثل سکته ایا بهش نگاه میکردم که لبخندی زد

_ترسیدی جوجه ؟

_اهوم

_اشکال نداره بزرگ میشی یادت میره

حالا پیر پایین که کار دارم

شکلکی براش دراوردم و در باز کردم که پیاده بشم که دستم توسط ارمان کشید

شد دقیقاً تو حلقوش بودم

_چته ارمان بزار برم

اما اون بدون توجه به حرفم سرشو خم کرد به طرفم که با چشمای از حدقه در

او مده نگاهش کردم

_ارمان

باز هم توجه ای نمیکنه و به سمتم خم میشه که چشمام بسته میشه

بعد از گذشت یک دقیقه گونه ام داغ میشه

چشمانم باز میکنم

اون یکی کم بود انرژی نگرفتم الان میتونم با خیال راحت به کارم برسم
حالا بدو که دو دقیقه دیگه ساعت ۸ میشه
_ خیلی پورویی ارمان خداحافظ
_ خداحافظ عزیزم
از ماشین پیاده میشم و دستی به ارمان تکون میدم
و بعد شروع میکنم به دویلن رسیدن من به در کلاس دقیقاً موقعی میشه که
استاد جونمون میخواه بره داخل چون سرعتم زیاد بود نمیتونم خودم کنترل
کنم و پرت میشم طرفش استاد که بدخت بد شوکی بهش وارد شده و کیفش
از دستش افتاد و بازو هام گرفت
_ خانم بمانی حالتون خوبه
سریع خودم جم و جور میکنم
_ استاد ببخشید تورو خدا
استاد یا همون پوریا جون لبخندی میزنه و میگه
_ پیش میاد بهش فکر نکن حالا بفرما داخل تا حذفت نکردم
کیف از روی زمین بر میدارم و به دستش میدم و سریع خودم پرت میکنم داخل
کلاس و بدون اینکه توجه کنم الان استادی پشت در بود در محکم بهم میزنم
که صدای اخی از پشت در میاد
رنگم مثل زرد میشه
دریا
با ترس و لرز به سمت در میرم و بازش میکنم

استاد نگاه میکنم که با قیافه‌ی برزخی داره نگاهم میکنه و بینی اش حسابی
قرمز شده نمیدونم بخندم یا گریه کنم
با داد استاد سه متر میپرم بالا
؛بمانی بیرون

با تعجب نگاهش میکنم بخاطر یه در منو بیرون میکنی خب بدرک بیرون کن
مردک گوریل زشت

با خنده بچه‌ها و قیافه سرخ استاد که جلو خنده اش گرفته
مثل چی خجالت میکشم وای باز بلند فکر کردم بدون نگاه به استاد او مدم از
در برم بیرون که استاد کنار گوشم گفت

ـ:اگه پاتو از این در گذاشتی بیرون این درس حذف شده بدون
ـ:ولی استاد
ـ:برو بشین
ـ:باشه

عقب گرد میکنم و میرم کنار اتنا میشینم
ـ:مرسى عشقم خوب حالشو گرفتی

ـ:وای اتی به جای سلام کردته
میاد جواب بده که سریع خفه میشه و با ترس به پشت سرم خیره میشه رد
نگاهش میگیرم و اروم میچرخم

اوچه کفشاپی اوچه شلوار تنگی خاک بر سر منحرفت خاک بر سرت این
چه پیراهنی پوشیدی وی عجب بازو های عجب لبی عجب دماغی عجب
چشمی با اناندیز کردن همه نتایج فهمیدم استاد گور به گور شده بالا سرمه
از فشار این همه سوتی جیغ بلندی میکشم که استاد سکته میکنه و چند قدم
عقب میره منم بلند میشم و شروع میکنم دویدن و در کلاس باز میکنم و میرم
محوطه سریع از دانشگاه خارج میشم و میرم خیابان رو بروی یه تاکسی میگیرم
و بر میگردم خونه

کرايه حساب میکنم و در خونه باز میکنم از حیاط میگذرم کلید میندازم و
وارد خونه میشم که با دیدن کفشاپی زنونه و کفشاپی ارمان قلبم بی قرار میشه
نژدیک میشم که میبینم که روی مبل نشستن حرفای ارمان میشه خنجر قلبم
_ بیین ایدا من زن دارم ولی به هم هیچ علاقه ای نداریم من میخواه با تو
ارتباط برقرار کنم میخواه عاشقت بشم دو ماہ دیگه بیشتر به طلاق منو دریا
نمونده نمیخواه اون چیزی از این رابطه بفهمه من دارم ازش انتقام میگیرم
عاشقم که شد ولش میکنم اون توان میده موافقی ایدا جان
_ اره عشقم هر چه زودتر از شرش خلاص شیم

دریا

خدا چرا همیشه شکست خورده منم چرا همین که میام طعم عشق و بچشم به
کامم زهر میشه
چرا نفهمیدم که همه کارهاش نقشه است چرا

فکر میکردم احساسش عاشقانه است از سرجام بلند میشم که سرم گیج میره و
زمین میخورم

ارمان انقدر گرم صحبت هست که متوجه من نشه بلند میشم و دستم و به
کمک دیوار بیرون میرم از خونه خارج میشم
بی هدف و بی جهت میرم نمیدونم کجا دارم
میرم فقط میخوام برم دور بشم از هر حس و علاقه ای فاصله بگیرم از کسی که
از همون بچگی شد همه زندگیم ولی خودش میخواهد زندگیم نابود کنه
همینطور دارم میرم که با حلقه شدن دستی به دور کمرم جیغ بلندی میکشم
نگاهی به شخص رو بروم میکنم که با چشمای هیزش داره میخوره منو به
اطراف نگاه میکنم خدای من کجا

پسره لبخند چندشی میزنه و میگه
_دنیال نگرد اینجا پرنده هم پر نمیزنه و من راحت میکنم باهات پرواز کنم
_ساکت شد پست فطرت

با این حرفم لگدی محکم بهم میزنه و محکم به دیوار میکوبتم و سرشن میاره
جلو هر لحظه سرش جلو تر میاد که یک دفعه ازم فاصله میگیره و به زمین
پرت میشه به شخص رو بروم نگاه میکنم و بدون فکر خودمو سمتش میکشم و
گریه میکنم انگاری میخوام یکی اروم کنه
دریا

نگاهی به پسره میندازم که از روی زمین بلند میشه و شروع میکنه به دویدن
خودم به شخص بیشتر به شخص رو بروم نزدیک میکنم که دستاش دور کمرم

حلقه میشه و سرم میداره رو سینش قلبش بی قرار میکوبه مثل قلب من سرم و
نوازش میکنه و میگه

_تموم شد دریا اروم باش من پیشتم باشه
توانایی حرف زدن ندارم با لکن میگم

_اون میخواست...

_تموش کن دریا رفت دیدی تموم شد
الان من پیشتم من کنارتم پس اروم باش بیا بریم
دستم میگیره و به سمت ماشینش میبره در و برام باز میکنه وقتی که سوار
ماشین شدم

دور میزنه و خودش سوار میشه

_اینجا چیکار میکردي دریا

چی دارم بگم سکوت میکنم که میگه
_باشه نگو فقط ادرس بدہ بیرمت خونه

آدرس خونه پدری و میدم و به سمت خونه حرکت میکنه
وقتی رسیدیم قبل از اینکه حرفی بزنم شروع به حرف زدن میکنه
وقتی با اون وضع از کلاس رفتی بیرون

گفتم با این حواست حتما چیزیت میشه کلاس ول کردم او مدم دنبالت که یه
تاكسي گرفتی

جلوی یه خونه پیاده شدی و داخل خونه شدی وقتی رفتی داخل خونه او مدم
برم که دیدم با حال زاری برگشته و واسه خودت داری میری دنبالت او مدم اما
توا صلا حوا سرت به اطرافت نبود و همینطور داشتی میرفتی تا اون اتفاق افتاد
من فکر کردم ادرس خونه همون جای و میدی که رفتی اما وقتی گفتی اینجا
تعجب کردم البته به من ربطی نداره فقط میخوام بگم
بیشتر مواظب خودت باش گرگ زیاده

_ ازتون ممنونم استاد و واقعا شرمنده بخاطر امروز

و بدون اینکه فرصت بدم اون دیگه چیزی بگه از ماشین پیاده میشم و به سمت
خونه میرم زنگ و میزنم که در چند لحظه بعد در باز میشه قبل از اینکه برم
داخل دستی براش تکان میدم و میرم
داخل که صدای لاستیکای ماشینش شنیده میشه
دریا

چشم‌انم میبنندم و نفس عمیقی میکشم قبل از اینکه بخوام کار دیگه ای انجام
بدم گم میشم در اغوش پدرم کسی که تمام زندگی منه چشمام باز میکنم و
سرم بالا میارم و به جنگل چشمامش نگاه میکنم که برق اشک بدجوری
خودنمایی میکنه

_ چی شده پدرم چرا چشمات غمگینه ؟

_ چشم‌مای عزیز دردونه ام داد میزنه که میخواد بیاره داد میزنه که داغونه
دخترم

شرمنده میشم بابا شرمنده میشم از این که زندگیت اینجوری به بازی گرفتن
من و است ارزوها داشتم دخترکم

لبخندی میزنم چرا باید حالم خراب باشه من برای شادی پدرم هر کاری
میکنم

مثل گذشته لبخند خبیثی میزنم و کنار گوشش میگم
_ ارزو چی داشتی شیطون نکنه یه داماد خوشگل و خوشتیپ واسم داشتی با
سه چهارتا بچه تپل مپل که همشون مثل خودت چشم جنگلی باشن درسته نه

لبخندی بهم میزنه و دستم میگیره
_ یک روز خواستم باهات احسا سی برخورد کنم بین لیاقت نداری بیا بریم
الان ماما نت با کفگیر میاد سراغم
_ هنوزم ازش میترسی پیر مرد

هنوز پیر مرد و کامل نگفتم که یه چیزی میخوره تو سرم به کسی که اینکارو
کرده نگاه میکنم که میرسم به ماما ن که دست به کمر با اخم داره نگاهم میکنه
بابا هم ریز ریز داره میخنده

_ به به ماما ن چه استقبال گرمی کردی ازم
_ حرف نزن دختره ای چشم سفید یه بار دیگه به شوهرم بگی پیر مرد با گلدون
میزنم تو سرت

با تعجب بهش نگاه میکنم که بابام چشمکی بهم میزنه و میره کنار و ماما ن به
چشمهای پدرم خیره میشه ولپش و گلگون میکنه
_ بابا نکنید از این کارا منم دلم میخواهد
_ تو هم بگو شوهرت از این کارا کنه

با اوردن اسم شوهر لبخند تلخی میزنم و چیزی نمیگم که بابا متوجه حال بدم
میشه و رو به مامان میگه

_بسه خانم بريم داخل ديگه دخترم اذيت نکن
مامان پشت چشمی نازک میکنه و میره داخل بابا میاد کنارم و دستم میگیره و به
داخل هدایتم میکنه

وارد خونه میشم و کنار پدرم روی مبل میشینم که مامان با سینی چای از
اشپزخونه میاد کنارمون میشینه

_خب چه خبر چه عجب او مدی گفتم شاید شوهر کردی عشقت به ارمان
باعث شد من و ببابات فراموش کنی

با اوردن اسم ارمان ناخوداگاه گونه هام خیس از اشک میشه که پدرم سریع
منو سمت خودش میکشه هق هقم اوچ میگیره چقدر دلم میخواست به جای
پدرم ارمان باشه که ارومم کنه

دریا

بابا دست نواز شگرش رو موهم میکشه بعد از گذشت چند دقیقه از بُغَلِ
بابا بیرون میام که مامان میگه

_خیله خب دخترک لوس حالا که شوهر منو محکم گرفتی و منو حرص دادی
حالا پاشو بريم ناهار بخوریم

لبخندی به ما در مهریونم میزنم و بلند میشم و به سمت اشپزخونه میرم که
کمک بدم میزو بچینه بعد از اماده شدن غذا و میز بابا رو صدا میزنم
_بابا بیا ناهار اماده است

بابا با لبخند بلند میشه و به اشپزخونه میاد سه نفری مثل گذشته ها داریم با هم
ناهار میخوریم اما جای امیر خیلی خالیه با حسرت به صندلی کنارم نگاهی
میندازم که بابا میخنده و میگه

_دریا بابا اینجوری که تو داری به صندلی نگاه میکنی منم دلم تنگ شد پاشو
زنگ بزن بگو با سحر بیان با خوشحالی بلند میشم و به سمت کیفم میرم و
شماره امیر میگیرم

_الو سلام دریا خانم

_سلام داداشی خوبی؟

_خوبم عزیزم تو خوبی؟

_مرسی منم خوبم

_کاری داشتی ابجی

_اره داداش امشب با سحر بیایین اینجا مامان دعوت کرده

_باشه ابجی بخشید عزیزم الان خیلی سرم شلغه شب میبینم

_باشه داداشی خداحافظ

_خداحافظ عزیزم

بعد از قطع تلفن به اشپزخونه میرم

_چی شد مامان جان میاد

_اره مامان میاد میشه من برم اتاقم بخوابم اخه خیلی خسته ام

_اره برو عزیزم

— اوه دخترم برو استراحت کن امیر او مدد بیدارت میکنم
لبخندی به هر دوشون میزنم و به سمت اتفاق میرم از پله ها بالا میرم و در اتفاق
باز میکنم لبخندی میزنم

یاد گذشته عجیب شیرینه اما از وقتی ازدواج کردم تلح شد مثل زهر
به سمت کمد لباسیم میرم و پس از تعویض لباس خودم روی تخت پرت
میکنم

ذهنم منحرف میکنم از هر کس و هر چیزی که مربوط به ارمان هست و سعی
میکنم بخوابم بعد از گذشت نیم ساعت چشمانم خمار میشه
دانای کل

بعد از این که به به اتفاقش رفت پدرش رو به همسرش میگوید

— احساس میکنم یه چیزی هست چشمаш مثل گذشته شاد نیست خیلی
اشفته بود

— منم فهمیدم فکر کنم با ارمان دعواش شده میخوای زنگ بزنم بهش بگم
اونم بیاد اینجا امشب؟

— اوه فکر کنم اینطوری بهتره

مادر دریا به سمت تلفن می رود و شماره ارمان را میگیرد

اما ارمان بی خیال در حال خوش و بش با ایدا است و صدای کرکنده‌ی
خنده اشون خونه رو فرا گرفته مگر این صدا اجازه شنیده شدن صدای تلفنش
را می دهد اما مثل اینکه ایدا شنیده بود

— ارمان گوشیت داره زنگ میزنه

— اوه عزیزم میشه بهم بدیش

ایدا بلند میشود و گوشی ارمان را برایش ارمان تماس را بر قرار میکند

_بله بفرمایید

_سلام پسرم خوبی

_سلام مادر مرسی شما خوبی

_مرسی عزیزم منم خوبیم ارمان جان دریا اینجاست تو هم بیا

_عه اونجاست باشه مامان یکم دیگه منم میام

_خب پسرم فعلا خداحافظ

_خداحافظ مامان

ارمان پس از صحبت با مادر دریا به سمت ایدا میره

_باید برم خونشون پاشو حاضر شو ببرم ت

_اه چه بد موقع

_دیگه شده پاشو عزیزم

ایدا به سمت اتاق ارمان میره و بعد از پوشیدن لباس از اتاق خارج میشه و به

همراه ارمان از خانه خارج میشوند

ارمان بعد از اینکه ایدا رو به خانه رساند به سمت خونه دریا حرکت کرد

بعد از پارک پیاده میشود وزنگ خونه رو میزنه مادر دریا با دیدن تصویر ارمان

در را باز میکند و به همسرش میگوید

_محمد جان ارمان او مد

_باشه

ارمان در را پشت سرش میبندد و از حیاط میگذرد که مادر دریا به استقبالش می‌اید

به او نزدیک میشود احوال پرسی میکنند و به همراهش داخل خونه می‌شوند
پدر دریا را می‌بینند که روی مبل نشسته
_سلام پدر

پدر دریا بلند میشود و به ارمان دست می‌دهد
_سلام پسرم خوش اومدی

_ممnon
_بشنین پسرم

_بابا دریا کجاست
_اتفاقشه

_پس من میرم بیدارش میکنم بعد با هم میایم
پدر دریا خواست مخالفت کنه که مادر دریا سریع گفت
_باشه پسرم برو

دریا
با احساس نوازش صورتم از خواب بیدار میشم با دیدن شخص رو بروم سکته
میزنم

_تو اینجا چکار میکنی؟
_او مدم بیدارت کنم

_طمئنی فقط داشتی بیدار میکردی

— اره من داشتم بیدارت میکردم مگر اینکه تو فکر خیال خام کنی
— نه ارمان جان من درمورد تو فکر نمیکنم خیالت تخت حالا هم لطفا از
اتفاق برو بیرون میخواهم لباس عوض کنم
ارمان از روی صندلی بلند میشه و به سمت خم میشه نفس تو سینم حبس
میشه

حرم گرم نفساش که به صورتم میخوره ضربان قلبم اوج میگیره
بیشتر خم میشه به طوری که صورتش در فالسله ی دو میلی متری ازم قرار داره
چشمam بسته میشه بعد از حدود دو دقیقه چشمانم باز میکنم که لبخند تمسخر
امیزی میزنه و بار دیگه بهم نزدیک میشه و پوزخندی میزنه و میگه
— نگو از خدات نبوده که حسم کنی چون از چشمی که بستی کاملا
مشخص بود و خنده ای میکنه و از اتفاق خارج میشه
دریا

عرضی نامرد اشغال فکر کرده کیه من خوشم بیاد تورودوست داشته باشم فکر
کردی ادم حس نجاست بهش دست میده اگه امشب حالتون نگرفتم دریا نیستم
حالا بین

از روی تخت بلند میشم و به سمت سرویس داخل اتفاق میرم بعد از شستن
صورتم التهاب درونم کمتر میشه به سمت میز ارایشم میرم و خیلی خوشگل
میکنم

تا چشممش دراد به سمت کمد لباس هام میرم خب چی بپوشم اهان این خوبه
تاپ شلوار مشکی میپوشم و موهم دورم ازاد میکنم و از اتفاق خارج میشم و به

سمت پله ها میرم ارمان میبینم که کنار بابا نشسته چه خودشم تحويل میگیره
هنوز از پله اخري پایین نیومدم زنگ ایفون میزن

جیع بلندی میکشم و به سمت ایفون میرم در و باز میکنم و خودم پرت میکنم
تو حیاط هنوز نیامده داخل اویزونش میشم که میخنده اما سحر ل*ب*ا* شو
جمع میکنه و میگ

سحر: امیرتحولیش نگیر حسودی میکنم

_الهی قوربون خانم حسودم برم و ب*و*س محکم لپ سحر میکشه
با حسرت به سحر نگاه میکنم
_داداش پس من چی ؟

امیر میخنده و سحر نیشش باز میکنه میخواهم اعتراض کنم که گونه ام داغ میشه
یک متر میپرم بالا و بهش نگاه میکنم
(هه مثلا اینطوری داری عاشقم میکنی)

چقدر من بدیختم که محبت دروغینش هم برایم مثل عسل شیرین است
(خودش متوجه نبود!

ضربه ای زد و رفت..

و من همه چیزم را یک به یک باختم!
درست مثل دومینو...
آهسته...پیوسته)

هنوز ثانیه ای نگذشته که کنار گوشم میگه

_ مادر و پدرت پشت پنجه هستن دارن نگاه میکنن خواستم فکر کنن
دخترشون خیلی خوشبخته واسه همین...

بعد از حرفش دستاش از دورم باز میکنه و به سمت سحر میره سرم را پایین
میندازم از اول هم عاشقیم اشتباه بود
(تو مثل دندانی هستی که درد می کنی
رسیده ای به عَصب!
اما من دلی ندارم برای کندن
می فهمی؟
دوست داشتن چقد دردناک است...)
دانای کل

چقدر خوش خیال هستند مادر و پدری که فکر میکنن فرزند شان خوش حال
و راضی است و زندگی اش خوش است نمی دانند
تباه کردند زندگی دختری را که حتی به خوشبختی برادرش حسادت میکند
نمی دانند ان چه که در سینه دارد قلب است و فقط
برای مردی می تپد که از هر فرصتی برای شکنجه اش استفاده میکند
ان مرد چه می داند روزی نبودش زندگیش را به هم میزند و دلتندگ نگاهی
جنگلکی می شود که اینگونه خوردهش میکند

دریا جلوتر از همه به داخل خانه می رود و به خوشحالی پدر و مادرش لبخند
میزند و در دل می گوید

_ من از زندگیم از جونیم میگذرم بابا که شماها خوش حال باشید

اما مگر می شود پدری نتواند غم چشمان فرزندش را بفهمد مخصوصا این
مرد که خود نیز جنگلی در چشمانتش دارد و ویران می بیند
جنگل چشمان فرزندش را بالاخره ان سه نفر هم به داخل می ایند امیر و سحر
به سمت پدر و مادر میروند و پس از احوال پرسی همگی در پذیرایی جمع می
شوند

ساعتی میگذرد که همگی گرم گفت و گو هستند
مردان با هم وزن ها هم با هم خلوت کرده اند
ناگهان صدای زنگ گوشی توجه همه را جلب می کند
پدر دریا خطاب به امیر میپرسد
_ صدای گوشی کیه ؟

_ واسه من و سحر که نیست
_ دریا گوشی تو داره زنگ میزنه
دریا از جایش بلند می شود و به کنار پدرش می رود (چون موقع امدن کیفیش
را انجا گذاشته بود)

گوشی اش را از داخل کیف بر می دارد
نگاهی به صفحه می اندازد شماره ناشناس است

جواب میدهد

_ بله ؟
_ سلام پوریا هستم خوبی نگرانیت بودم زنگ زدم بینم حالت خوب شده ؟
_ عه سلام پوریا، او میخشید استاد، بهترم ممنون

_ خداروشکر، پس دیگه مزاحمت نمیشم

_ مراحی

_ اون که صدالبته ولی خودمم کار دارم فعلا خدا حافظ فردا میبینم

_ باشه بازم ممنون خدانگهدار

پس از قطع تماس از نگرانی ان استاد زیادی خوشتیپ لبخندی میزند که از
چشم ارمان دور نمی ماند و حس حسادت و فضولی را به جانش می اندازد
کی زنگ زده که او اینگونه می خندد

دریا

بعد از حرف زدن با پوریا یه حس خوب بهم دست داد اینکه حالت واسه یه
نفر خیلی مهم باشه یه احساس اطمینان خوش حالی
بهت میده که همیشه دوست داشتم از طرف ارمان باشه اما اون فقط فکر اذیت
کردن منه

بدون توجه به نگاه خیره اش کنار مامان و سحر می شینیم که بابا بهم نگاه
میکنه

_ دریا بابا کی بود ؟

_ اشنا بود بابا

_ خیله خوب اگه خودت میگی اشنا بود که حرفی نیست
چیزی نمیگم و به ارمان که با چشمای ریز شده نگاهم میکنه نگاه میکنم
لبخند خوشگلی و اسش میزنم که قشنگ بسوژه فکر کردی فقط خودت میتونی
نه منم از این به بعد میتونم

بلند میشم برم بیرون که بابا میگه

_کجا دخترم ؟

_میرم حیاط بابا اینجا هوا خفه کننده است زود میام

_ولی دخترم میخوایم شام بخوریم

_باشه مامان ولی زود میام

بعد از حرفم اجازه اعتراض نمیدم و به سمت حیاط میرم

کنار درختی که حالا خیلی بزرگ شده از دوران بچگی می ایستم چه روزای

بود

چقدر با امیر کل کل میکردم

تو حال هوای خودم بودم که به عقب کشیده میشم باز هم همون حس محبت

و اطمینان مگه چی داری که هیچ اغوشی ارامش تورو برام نداره

_چرا همیشه مث جن بوداده وارد خلوت من میشی اخه امیر اقا

_دو دقیقه رفتی دلم برات تنگ شد

_اوه تو که هفته میگذره منو نمیبینی واسه همین دو دقیقه دلت تنگ شد

_این دلتنگی فرق داره نگران خواهرم

_نگران چرا

_یک سالی هست که برق اون چشمای که بابا عاشقشونه ندیدم تو نمیخوای

بگی خواهر کوچولوی من چش شده

دانای کل

ارمان در کنار پدر دریا نشسته ولی فکرش درگیر اون شخصی است که به دریا زنگ زده به ظاهر حرفای پدر را گوش میدهد اما حسودی میکند به ان امیری که الان کنار زنش هست

برای حسادت کمی زود است او هنوز راهای در پیش دارد
چه میداند تمام افکار بچه گانه اش را روزی می فهمد و درک می کند که دیگر ندارد این دختر را چقدر زجر و عذاب اما همه تو خالی درست است که میگویند

وقتی داشته هاتو از دست می دی تازه میفهمی که چقدر و است عزیز بودن
ارمان دیگر طاقت ندارد

_ من میرم صداشون کنم بیان امیر
رفت بگه دریا بیا ولی مثل اینکه خودش بدتر از دریاست
از کنار پدر بلند می شود و به سمت حیاط می رود و می شنود و نا ارام میشود
و حسود میشود
بیشتر از هر زمان دیگری

_ داداش عاشق شدم دارم طعم عشق و می چشم خیلی دوشهش دارم خیلی
و چه می داند ارمان بیچاره که دریا سایه اش را دیده
و چقدر خودخوری می کند ارمان بیچاره تا بتواند حرف بزند و ان دورا صدا
بزند

_ من دیدمش
_ نه ولی به زودی می بینی

سکته می کند قلبی که دارد به سینه می کوبد و ارمانی که همنگ خون شده
دیگر تحمل ندارد این مرد پس ترجیح می دهد نشنود
اعتراف خواهر برای برادرش را
دانای کل

عقب گرد میکند و داخل خانه میشود پدر دریا با دیدن ارمان که تنهاست
میگوید

– چی شد ارمان دریا وامیر کجان پس
– میان بابا دیدم دارن خواهر برادری حرف میزنن گفتم مزاحم نشم
– باشه پسرم بیا ما بریم شام بخوریم او نا هم میان
ارمان به همراه پدر دریا به سمت میز شام می روند
پس از دقیقه ای دریا و امیر هم می ایند
دریا کنار پدر و امیر می نشینند
شام در سکوت صرف می شود

بعد از شام ارمان کار را بهانه می کند و به همراه دریا از خانواده دریا
خداحافظی می کنند از خانه خارج میشوند

سوار ماشین میشوند ارمان پایش را روی پدال گاز میگذارد انگاری حرصش را
این گونه خالی می کند
– ارمان ..

– حرف نزن نمیخوام صداتو بشنوم دو دقیقه ساكت شو

—: مثل ادم برو تا ساكت شم من جونم دوست دارم و اسه ايندم برنامه دارم تو
ميخواي بميري يه بار که خودت تنهائي اينظوري برو که بميري
ارمان بدون توجه به دريا نه تنها سرعتش را کم نميکند بلکه زيادتر هم می کند
جلوي خانه ترمز می کند دريا پياده ميشود و بدون انکه در رابيند در خانه را باز
ميکند و داخل خانه ميشود کفشه هايش را پرت ميکند و به سمت اتفاقش می
رود قبل از رسيدن به اتفاق دستش کشideh می شود
دریا

دارم ميرم سمت اتفاق که مثل وحشيا دستم و ميکشه با حرص به سمتش
برميگردم

—: چته باز هار شدی بابا ولم کن هر م شکلی داري همش دست بدبخت منو
ميکشی

بدون توجه به حرفايم جلو می ايد قدمي به عقب برميدارم که برعکس من را
تكرار ميکند

قدمي ديگر برميدارم که به دیوار ميخورم پوزخندی بهم ميزنه و يکی از دستاش
به

ديوار کnar سرم ميکوبه که از صداش بالا ميپرم

—: چته تو وحشی ترسیدم

—: ترسيدی؟

با تعجب به حالتش نگاه ميکنم که دو باره تكرار ميکنه
—: ترسيدی؟

سرم بالا پایین میکنم که اون یکی دستش پشت کمرم قرار میده و من و به
سمت خودش میکشه هر لحظه ضربان قلبم بالاتر

میره و محکم تر به سینه ام میکوبه چرا ارمان نمیفهمه من قلبم بی جنبه است

_حالا چی بازم میترسی

_ارمان میشه ولم کنی میخوام برم بخوابم
حلقه دستش تنگ تر میشه و با صدای دورگه ای میگه

_هنوز ترس تو چشمات میبینم همینجا میمونی تا اروم بشی

_ارمان ولم کن من اینطوری اروم نمیشیم اون قدر هم ترسیدم که بخواب تا
صبح تو این وضعیت بمونم من فردا دانشگاه

دارم میخوام برم بخوابم

_چی شده که به دانشگاه علاقه مند شدی ؟

با یاد دانشگاه و پوریا لبخندی میزنم که فشارد ستش روی کمرم اون قدر زیاد
میشه که احساس میکنم دارم خفه میشم
دستام روی سینه اش میزارم که ازش جدا بشم اما اجازه نمیده سرش و پایین
میاره و م*س* تقیم به چشمam نگاه میکنه

_اوی که خونه پدرت زنگ زد بهت کی بود دریا؟

جوابی بهش نمیدم پس بگو هنوز هم داری از اونجا میسوزی اقا ارمان
با حرف نزدنم جری تر میشه و صدایش بلندتر میکنه می ترسم اما به روی
خودم نمیارم

_دریا حرف بزن بگو با کدوم خر داشتی حرف میزدی که نیشت باز بود

دریا

بهش نگاه میکنم و سرم کنار گوشش میبرم اروم زمزمه میکنم

_ میدونی ارمان؟!

_ چی دریا حرف بزن

_ به توربی نداره

_ دریا نزار به زور متولی بشم مثل ادم بگو با کدوم خرى داشتی حرف میزدی

جوابش نمیدم که میگه

_ باشه پس خودت خواستی

با تعجب بهش نگاه میکنم میخوام حرفی بزنم

که مهر سکوت بالبانش روی لبانم هک میکنه

به سینه اش میکوبم اما ولم نمیکنه اشک هام سرازیر میشه

عقب میکشه و به چشمam نگاه میکنه دستش بالا میاره و اشکام پاک میکنه و

زمزمه میکنه

_ بلهت که گفته بود بهتر بود حرف بزنی تو که منو میشناسی خوشم نمیاد بر

خلاف میلم عمل کن حالا واسه تو هم که بد نشد به ارزوت رسیدی نگو که

دوشش نداشتی که از چشمات میتونم بفهمم چقدر خوشحال شدی

چرا این مرد انقد خودخواه است دستم بالا میبرم و کشیده محکمی تو دهنش

میزنم که دست خودم بیشتر درد میگیره به عقب هلش

میدم و به سرعت وارد اتفاق میشم در اتاق قفل میکنم که فکر کنم تازه متوجه

رفتم میشه

_دریا بیا بیرون

جوابی بهش نمیدم که با پا لگد محکمی به در میزنه
صدای دور شدن قدم هاش که میشنوم
خیالم راحت میشه به سمت تختم میرم و رو تختی کنار میزنم روی تخت
مینشیم و به اون لحظه فکر میکنم ناخوداگاه دستم بالا
میارم و به ل*ب*ا*م میکشم هنوز هم گرمی لبانش احساس میکنم لبخندی
میزنم و یاد اون قیافه عصبانیش بیشتر خوشحالم میکنه انقدر
فکرای مزخرف میکنم که نمیفهمم چطوری خواب میرم
دریا

صبح از خواب بیدار میشیم نگاهی به ساعت میندازم ۸ صبح خب برم
دستشویی بعد برم صبحانه بعدم بخوابم با نگاه دیگر به ساعت جیغم در میاد
و به سرعت از اتاق خارج میشیم

آرمان میبینم که سرمیز صبحونه نشسته و داره کوفت میکنم با دو به طرفش
میرم و شروع میکنم جیغ جیغ کردن
_ارمان دیر بیدار شدم منو میکشه
ارمان

انقد جیغ میزنم که از روی صندلی بلند میشه
باز میام جیغ بزنم که با دیدن دست بزرگش خفه میشم
_دختر چرا جیغ میزنی خب برو سریع اماده شو ببر مت

سریع به اتاقم میرم و میرم دستشویی و بعد از عملیات سریع لباس میپوشم و
هر چی کتاب دارم پرت میکنم داخل کوله و از اتاق خارج میشم ارمان با
دیدن خنده اش میگیره

_بیا صبحانه بخور برو

_نه آرمان بدو منو بیر الان پوریا منو میکشه

به ارمان نگاه میکنم و با دیدن اخمش تازه میفهمم چی گفتم هین بلندی
میکشم که به سمتم میاد

_پوریا کیه

سعی میکنم عادی برخورد کنم

_بابا ارمان پیر مرد هفتاد ساله اسمش پوریا است همه پوریا صداش میکنیم
جای بابای منو داره ارمان بدو خواهش میکنم

سری تکون میده و میگه بروم جلوتر ازش راه میرم نگاهی به عقب میندازم که
میبینم

مثل لاک پشت داره میاد حرصم میگیره و میرم کنارش دستش میگیرم و
میکشم البته که من نمیتونم این گوریل تکون بدم بالاخره

سوار ماشین میشیم که باز خیلی اروم حرکت میکنه

_ارمان تو رو خدا دیر شد چرا اینظوری میکنی؟

_دیر رسیدن بهتر از هرگز نرسیدن است

جیغ بلندی میکشم و میخوام با کوله ام بکوبم
تو سرش که دستاش به حالت تسلیم میاره بالا

_ غلط کردم باشه رفتم

سرعتش بیشتر میکنه که اروم میگیرم وقتی جلوی دانشگاه ایستاد سریع خودم

پرت میکنم

پایین که صدام میزنه بر میگردم

_ چیه ارمان

_ دختر حواست کجاست کوله ات

باز به سمت کوله ام میرم و برش میدارم که ارمان میپرسه

_ کی کلاسات تموم میشه ؟

دریا: چرا؟

_ منتظرم باش میام دنبالت

سری تکون میدم و به سمت دانشگاه میرم

به در کلاس که میرسم حالت مظلوم تیر خورده به خودم میگیرم که بلکه دل

پوریا بسوze فقط نیم ساعت تاخیر داشتم چیزی که

نیست

در میز نم و اروم سرم میرم داخل با مظلومیت تمام خیره میشم تو چشماش

_ سلام استاد

با تعجب نگاهم میکنه اون لبخند رو ل بش چیه

با دیدن لبخندش نیشم باز میشه که به خودش میاد

_ بیرون دریا خانم نمیتونی بیایی داخل

باز مظلوم نگاهش میکنم

— منکه درس میخونم برات نمره خوب میارم برات بزارم برم ؟

پوریالبخندی میزنه و به بچه های کلاس نگاهی میکنه

— چیکارش کنیم بچه ها بره یا بمونه

— استاد چیکار به اوナ داری من میخوام بیام

— نمیشه باید بچه ها رضایت بدن

بهم برخورد یعنی چی اخه

— جدا خب اگه به نظر اوناست که کلا بر میگردم

بعد از حرفم قبل از اینکه اون بخود حرفی بزنه در کلاس محکم به هم میزنم

و میرم

محوطه اول میرم دستشویی خوشگل میکنم

چون خونه وقت نشد

خاک تو سر من چقدر عجله کردم

بعد از ارایش از دانشگاه میزنم بیرون تا کلاس بعدی یک ساعت وقته خب

میرم

واسه خودم میچرخم

همینطور الکی واسه خودم قدم میزنم و به این فکر میکنم که اینده ام چی میشه

دوماه دیگه بیشتر به زندگیم نمونده نباید عقب بکشم به دیگران فرصت بدم

باید زندگیم حفظ کنم

باید ارمان عاشق خودم کنم تو فکر حال خودم بودم که صدای گریه بچه ای

منو متوجه خودش میکنه نگاهی به

اعتراف میندازم

دختر و پسری میبینم که سعی در اروم کردن بچه اشون دارن
چقدر خوشبختن کاش منم شوهری داشتم که عاشقم باشه

نگاهم ازشون میگیرم دوست ندارم بیشتر از این حسرت بخورم نگاهی به
ساعت میندازم

9:30نشون میده دیگه باید برگردم

بعد از بیست دقیقه به دانشگاه میرسم به سمت کلاسم میرم پشت در کلاس
منتظر میمونم که کلاس پوریا تموم شه بعد از چند دقیقه از کلاس میاد بیرون
با دیدنم تعجب میکنه که بدون توجه بهش وارد کلاس میشم
کنار اتنا میشینم تا کلاس بعدی شروع بشه ..
بعد از اتمام کلاس هام به ساعت نگاه میکنم
الان دیگه ارمان میاد دن بالم ...

ساعت 20:20دقیقه است ولی هنوز نیومده

علوم نیست سرش با کدوم خر گرمه
با حرص به عقب بر میگردم که با دیدنش حرص میگیره طوری بهم نگاه میکنه
انگار طلب کارمه مردک پرو به سمتم میاد
_ چرا امروز اینطوری کردي يعني جنبه يه شوخى هم نداشتى
_ استاد کلاس درس واسه شما که جاي شوخى نداشت روز اول که يادتونه
پوریا: خیله خوب حق با تو حالا چرا اینجا وايسادي
_ :منتظرم بيان دن بالم

_بیا من میرسونم

_ممنون استاد منتظر میمونم

میخواهد چیزی بگه اما با شنیدن صداش سرجام میخکوب شدم

_دریا

به عقب بر میگردم به سمت میاد و به پوریا اشاره میکنه

_معرفی نمیکنی

اخه قوربونت برم با این اخمت کی میتوانه حرف بزنه

_وای حواسم نبود

به پوریا اشاره میکنم

_ایشون استاد ایران منش

به ارمان اشاره میکنم

_و ایشون هم اقای شایسته پسر خالم

وقتی گفتم ارمان پسر خاله ام سرم انداختم

پایین میدونستم ارمان داره نگاهم میکنه

به هم دست دادن و بعد از یه مکالمه کوتاه پوریا خداحافظی کرد و رفت به

سمت ماشینش ارمان با اخم نگاهم کرد و دستم

گرفت جوری فشار میداد که گفتم الان میشکنه منو دنبال خودش می کشید

وقتی به ماشین رسیدم در و باز کرد و مثل وحشیان پرتم

کرد داخل ماشین بعد هم خودش سوار شد

_ چته تو باز اه دستم و شکستی وحشی

_ این کی بود چی داشتین به هم میگفتین که نیشت باز بود

_ چیه حرصن گرفته؟ اصلا به تو ربطی نداره!

کیه مگه تو با هر خری حرف میزنی من میپرسم کیه که تو میپرسی

_ تو نپرسی من دلم میخواد پرسم دریا

مثل ادم بگو کیه تو که دلت نمیخواد دوباره اشکت دریارم یا خوشت او مده

نکنه

با حرصن نگاهش میکنم که پوزخندی میزنه

دستام میبرم بالا که با تعجب نگاهم میکنه

_ خودت میخوای پیش قدم بشی

حداقل صبر کن یه جا نگه دارم

وقتی اینطوری گفت دیگه طاقت نیاوردم

دست انداختم موهای خوش حالتش کشیدم انقدر محکم میکشیدم که دادش

رفت هوا

_ دریا ول کن الان تصادف میکنیم

دریا با توام

به حرفش گوش نمیدادم و همینطور داشتم موهاش میکشیدم که یه جا نگه

داشت

دستام گرفت دستم و کشیدم

با اخم نگاهش کردم که شروع کرد خندهیدن

_ زهرمار رو اب بخندی میمون

به خنده اش ادامه داد باز او مدم موهاش بکشم که دستام گرفت
_ نگاش کن تورو خدا قیافه ات خیلی بانمک شده
با حرصش نگاهش کردم که دست انداخت دور گردنم و کشیدم سمت
خودش

_ هوی وحشی داری چیکار میکنی
محکم لپم گاز گرفت که جیغم در او مدم
_ خیلی خوشمزه بود

کوله ام محکم زدم تو سرش باز دادش دراومد
_ دریا درد گرفت بخدا الان سردرد میشم

_ منم لپم درد گرفت خب بین چه قرمز شده؟
با بعض حرفم گفته بودم دختر لوسی نیستم
ولی خب خیلی دردم گرفت

_ ای جانم بیا اینجا ببینم دستهای از هم بازکرده بود
بدون توجه به موقعیتم از خدا خواسته خودم کشیدم سمتش
_ از خدات بوردا

_ حرف نزن خیلی دردم گرفت وحشی
سرم اورد بالا و به لپم نگاه کرد با لبخند صورتش جلو اورد و لپم رو گلگون
کرد

_ حالا خوب شد؟

دریا:نه اگه منو ببری یه ناهار تو پ بهم بدی بعد هم واسم کلی لواشک بخri

بعد ببریم شهر بازی خوب میشه

_:دیگه چیزی نمیخوای

_:فعلا که نه ولی بهش فکر میکنم

_:دریا خیلی پرو هستیا تو هم موهای منو کشیدی من چیزی گفتم

_:زبا ید هم بگی همین که بهت افتخار بدم با هات بیام که ببریم دور دور

خودش خیلیه

_:نه بابا!

_:جون تو

_:جون عمه ات دختره ی پرو

_:ارمان گشنمه صبح هم که چیزی نخوردم

_:اره راست میگی

_:خو ببریم دیگه

_:شما اگه عقب بکشی میریم

حاج خانم جا خوش کردی

دریا

گونه هام سرخ شد خواستم عقب بکشم که گفت

_:اینطوری بخوای قرمز و ولپ گلی بشی تضمین نمیکنم شاید...

با تعجب به قیافه شیطونش نگاه میکنم امروز عجیب مهربونه نکنه اینم همون

برنامه ای که واسم داره پروف مهم نیست...

_:ارمان ولم کن ببریم ناهار بخوریم گشنمه

_ بشاشه

_ خب دستات بردار

دستاشو از دور شونه ام برمیداره و حرکت میکنه

دستش به سمت پخش میره که میزنم رو دستش

_ ارمان سرم درد میکنه تو رو خدا بینخیال اهنگ با نگرانی نگام میکنه

(باور کنم این برق چشمای نگران و یا

اینم بزارم به حساب اینکه نقشه است)

_ چرا زودتر نگفتی ناهار که خوردي میریم دکتر

_ ارمان اینکه چیزی نیست فقط سرم درد میکنه برم ناهار بخوریم بعد

بخوابیم و بعدش ببریم بیرون خوب میشم یک ماه از خونه بیرون نرفتم

نگام میکنه و چیزی نمیگه بعد از چند دقیقه جلوی یه رستوران نگه میداره

_ رسیدیم دریا

پیاده میشم که دستمو میگیره با هم به سمت رستوران میریم

بعد از چند دقیقه سفارش و میارن بعد از اینکه ناهار خوردیم ارمان سوچ

میده خودش میره

حساب کنه سوار ماشین میشم و منظر میمونم

که بیاد نگاهی به ساعتم میندازم ۳ ظهر من الان ناهار خوردم خاک واقعا

با صدای در از فحش دادن به خودم دست میکشم و به ارمان نگاه میکنم

سوار ماشین میشه و استارت میزنه نگاهی بهم میکنه

_ خوبی

_ اره بهترم فقط بريم خونه يكم بخوابم

_ باشه

ديگه حرفی بینمون زده نمی شه بعد از حدود ۱۰ دقیقه میر سیم خونه از ما شین
پیاده میشم و به سمت خونه میر کلید میندازم و در و باز میکنم به اتفاق میرم و
کوله ام وسط اتفاق میندازم و خودم و بدون اینكه لباس عوض کنم روی تخت
پرت میکنم

چند لحظه بعد ارمان میاد داخل اتفاق

_ دريا پاشو لباس عوض کن راحت بخواب

_ حوصله ندارم بیخی

با تاسف سری تكون میده و به سمتم میاد
با تعجب نگاهش میکنم که به سمتم خم میشه
دکمه های مانتم باز میکنه

چشمام از حدقه میزنه بیرون که میگه

_ چرا چشماتو شبيه وزغ میکنى با مانتو که نمیتونی بخوابی

مانتو و مقنעה ام پرت میکنه روی زمين

_ ارمان کجا انداختیشون

_ هیچ جا سرتو بزار اينجا

به پاش اشاره میکنه

_ واسه چي ؟

– ژل اوردم ماساژ بدم بهتر بشی

– جدی اخ جون

سرم میزارم روی پاش که موهم از صورتم میزنه کنار و شروع میکنه سرم ماساژ

دادن

سردردم بهتر میشه و خمار میشم و سیاهی مطلق...

با احساس اینکه یکی داره فشارم میده از خواب بیدار میشم...

دریا

با احساس اینکه یکی کنار مه چشمام باز میکنم آرمان کنارم میبینم میخواه

بلندشم که مانع میشه

– وای ارمان خفه ام کردی ول کن

– حرف نزن دریا یه ساعت دیگه بخواب بعدش بریم بیرون

– جدی میریم؟

– اره خرید هم میریم

از خوشحالی خودم پرت میکنم رو سینش که چشماشو باز میکنه

– تو امروز همش میایی ب^{*غ}لم جریان چیه جوچه

– ذوق که میکنم حواسم نیست کی به کیه خب

میخنده و خیره نگاهم میگنه به چشماش که نگاه میکنم خجالت میکشم سرم

میزارم رو سینش که چشماشو نبینم

– خجالت نداره جوچه

چیزی نمیگم که باز دستشو دور کمرم حلقه میکنه و میخوابه

بعد از چند دقیقه نفسای ارومیش نشون میدن که صاحب دو تیله مشکی خوابه
سرم میزارم رو قلبش اروم میزنم

یعنی میشه روزی که فقط بخاراطر من بزنه
با هنگ قلبش منم میخوابم ...
از خواب بیدار میشم میبینم هنوز خوابه ساعت هم پنج شده دیگه باید پاشه
منو ببره
با شیطنت بهش نگاه میکنم
یه دسته از موهم میگیرم و روی قفسه سینش میکشم
اذیت میشه چشما شو باز میکنه ولی انقدر گیجه خوابه که نمیفهمه یه بار دیگ
کارم تکرار میکنم
که چشماشو باز میکنه چند دقیقه نگام میکنه هنوز گیج خوابه بعد از چند
دقیقه تازه میفهمه چی به چیه
_ میکشمت دریا
میخواه بلند شم فرار کنم که دستم و میکشه ...
دریا
پرت میشم روش که شروع میکنه قلقک دادنم
_ حالا دیگه منو قلقک میدی فسلی
با خواهش التماس ازش میخواه قلقک نده ولی به کارش ادامه میده
بغض میکنم و با صدای بعض و قیافه مظلوم شده که دیگه هیچ شباهتی به
شیطون چند دقیقه پیش نداره بهش نگاه میکنم

که دست از قلقک دادنم میکشه رو صورتم خم میشه

_ بغض نکن هیچ وقت بعض که میکنی دلم میلرزه

سرمو نکون میدم

_ مگه نگفتم بعض نکن

_ قرار بود بریم بیرون

_ باشه میریم تو بخند ببینم

_ الان که کلی خندیدم

_ با بغضت خرابش کردی باز بخند

لبخندی میزنم به سمتم خم میشه و نیشش باز میکنه

_ خب برو عقب دیگه برم حاضر شم بریم

چیزی نمیگه و عقب میره از روی تخت بلند میشم

هنوز قدم اول برنداشتمن روی هوا معلق میشم

_ ارمان بزارم زمین میترسم

بلند میخنده و میچرخه

تا جای که میتونم جیغ میزنم

_ ارمان بزارم زمین تورو خدا میترسم

_ باشه فقط زود حاضر شو که بریم

_ باشه بزارم زمین

وقتی گذاشتمن زمین سریع دویدم و رفتمن دستشویی داشتم میترکیدم

بعد از ده دقیقه میام بیرون و ارایش میکنم و لباس میپوشم کیفم بر میدارم و

میرم بیرون

که میبینم روی کاناپه نشسته

— پاشو بريم ديگه

: او مدي؟

:اهوم پاشو بريم

بلند ميشه که جلوتر ازش حرکت میکنم بعد از پوشیدن کف شام سوار ما شين

ميشم که او نم مياد

— خب دريا خانم کجا بريم

— بريم واسه من لواشك بخریم

ارمان میخنده و محکم بینی ام میکشه

— زهرمار وحشی دردم گرفت اصلا باهات قهرم گراز

دریا

— دیدی جنبه نداری؟!

— نخير من خيليم جنبه دارم تو وحشی هستی يا بینی ام میکشی يا گازم

میگیری مثل ادم که برخورد نمیکنی

— امروز بانمک شدی دلم میخوابی چلونمت

— برو عمه اتو بچلون گراز

— اونو شوهرش میچلونه منم خانممو گراز هم داداشته

— هی به امير من فحش نده بعدشم با من حرف نزن قهرم

_: الان خانم مییرم خرید و اسش لواشک میخرم کلی کیف و کفش میخرم
اشتی کنه خوبه ؟

_: شام هم میخوام

_: ای کوفت نخوری باشه شام هم بخوا نیشم باز میکنم که میزنه

_: پیاده شو دختر خنگ

از ماشین پیاده میشم که دستم میگیره

_: دستم ول کن

_: دیگه چی دستت ول کنم دختره پرو از کنارم تکون نمیخوری اگه غیر از این
باشه باز گازت میگیرم

_: منم موهای خوشگلت میکشم

_: اعتراف کردی که خوشگلم

_: نخیرم خیلیم زشتی

_: ولی الان خودت گفتی خوشگل

_: من گفتم موهای خوشگل حالا اند حرف نزن منو ببر خرید

_: دختره پرو

دریا

بعد از حدود دو ساعت بالا و پایین کردن پاساژا

دوتا مانتو گرفتم با کیف و کفش ستشون

ارمان هم هیچی نگرفت فقط حساب میکرد کلا امروز خر کیف بودم همه
خرید ها رو هم داده بودم دستش بیاره خودمم واسه خودم میچرخیدم
_ خجالت بکش دریا من باید وسیله های جناب بیارم بعد تو واسه خودت
بچرخی

_ وظیفه اته عزیزم شوهر گرفتم واسه چی ؟
_ صیر کن به ماشین میرسیم شوهر گرفتن نشونت میدم
_ عه خشن نشو دیگه برو پسرم برو که الان باید بریم شهر بازی
_ خداوکیلی دستم درد گرفت دریا
رفتم کنارش و بدون اینکه کمکش کنم دستام گذاشتم پشت کمرش و به جلو
هلش دادم
_ الان مثلا داری کمک میکنی !؟

_ اوه دیگه
ارمان چیزی نگفت بالاخره به ماشین رسیدیم من رفتم نشستم ارمان هم بعد
از اینکه خریدهای خوشگلم گذاشت صندوق عقب او مدد سوار ماشین شد
_ خب کجا بریم دریا ؟

_ شهر بازی
سری تکون داد و استارت زد بعد از حدود ۲۰ دقیقه رسیدیم ماشین پارک کرد
دو تایی پیاده شدیم باز دستم گرفت
_ دریا اینجا شلوغه از کنارم تکون نمیخوری
_ باشه

صدای جیغ داد مردم انرژی زیادی بهم داده بود و خیلیم ذوق زده شده بودم

ارمان برو بليط بگير ديگه

باشه تو همينجا بمون من ميرم ميگيرم

باشه

ارمان رفت و من همينطور به مردم نگاه ميکردم بعد از گذشت فکر کنم
15 دقيقه هنوز ارمان نيومنده بود نگران شدم رفتم

به اطراف نگاهي انداختم هيج جا نديدمش رفتم قسمت وسيلي هاي که
مخصوص بچه ها بود يه مرد ديدم که کاملا از پشت شبие ارمان بود لباس
هاشم دقيقا همون رنگي بود داشت با يه دختر حرف ميزد رفتم کنارش و
صدash زدم

ارمان

ارمان چرخيد و با ديدنم رنگش پريid به دختره نگاه کردم ايда بود
ايда با ديدنم ذوق کرد او مد طرفم اما ارمان همچنان بي حرکت وايساده بود
ـ: واي سلام ابجي خوبی اينجا چيكار ميکني ارمان از کجا ميشناسى

فرصت حرف زدن بهم نداد و چرخيد سمت ارمان و گفت

ـ: ارمان عشقem دريا دوستم ميشناسيش

با شنيدin حرف عشقem ضربان قلبm رفت بالا به ارمانی که مثل گچ شده بود
نگاهي کردم

ـ: يه قدم عقب رفتم و به ايда شاد و خوشحال نگاه کردم

ـ: ارمان چرا چيزی نميگي عزيزم

ارمان بهم خیره شده بود انگار حرف ایدارو نمی شنید
ازشون فاصله گرفتم بدون توجه به دریا گفتای ارمان دویدم تا دور بشم تا
فاصله بگیرم از کسی که روزم به کامم تلغخ کرد ..
هوا سرد شده بود ساعت ۱۰ شب نشون میداد اما من بی هدف داشتم قدم
میزدم داشتم به کسانی که زندگیم به کامم زهر کردن لعنت میفرستادم
بیشتر از ۱۰۰ بار ارمان بهم زنگ زده بود ولی بدون اینکه جوابی دریافت کنه
دریا

یه تاکسی داشت از دور میومد دستم بالا بردم
که نگه داشت راننده اش یه پیر مرد بود
_ بیا بالا دخترم نصفه شبی اینجا چیکار میکنی بیا بالا تا بلای سرت نیاوردن
سوار تاکسی میشم و سلام ارومی میکنم
جوابم با لبخند میده
_ بابا جان کجا برم ؟

ادرس خونه میدم حرکت میکنه بعد از نیم ساعت میرسم به خونه نفرین شده
ام پیاده میشم و کرایه حساب میکنم قبل از این که بره

_ بابا جان دیگه این وقت شب تو خیابون نرو گرگ زیاده دخترم
سرم پایین میندازم و چیزی نمیگم که حرکت میکنه
به سمت خونه میرم خداکنه کلید همراهم باشه
حوالله دیدن قیافه اش ندارم
نگاهی داخل کیفم میندازم پیداش میکنم

کلید میندازم و در و باز میکنم

در پشت سرم میبیندم و از حیاط بزرگ خونه میگذرم

در و باز میکنم خونه غرق تاریکی و دود سیگار

همه جای خونه پخش شده بود

میخوام لامپ روشن کنم که یه صدای منعم میکنه

ـ روشنش نکن

دریا

از ترس هینی میکشم و به ارمان که روی کاناپه نشسته نگاه میکنم

نگاهم ازش میگیرم و بدون توجه بهش به سمت اتاقم میرم هنوز چند قدمی با

اتاقم فاصله دارم که سد راهم میشه

ـ تا این وقت شب کدوم گوری بودی چرا هر چی زنگ زدم جواب ندادی؟

چرا گذاشتی رفتی مگه به توربطی داره من با کی هستم تو حق نداشتی اون

مسخره بازیو دربیاری

ـ حالم ازت بهم میخوره ارمان لحظه شماری میکنم هر چه زودتر سایه

نحسست از روی زندگیم برداشته شه عوضی تو که واسه عشق و حالت

میخواستی بری غلط کردی منو با خودت بردى فکر کردی احمقم فکر کردی

ندیدم اون روزی که صمیمی

ترین دوستم اوردي اینجا و بهش از نقشه ات میگی و از تنفرت نسبت به زنت

نفس کم میارم همیشه از دود سیگار حالم بد

میشد سرم گیج میره که به سمتم قدم بر میداره داد میز نم سرشن

_دست بهم بزنی خودم میکشم به جون امیر میکشم

تکون نمیخوره و با تعجب به حال زارم نگاه میکنه اروم صدام میز نه

_دریا

دریا

_ساكت شونمیخوام صداتو بشنو

خودم به اتفاق میرسونم میخوام در بیندم که میاد داخل

_گمشو از اتفاق من بیرون

_دریا حالت خوب نیست

_به تور بطي نداره برو بیرون از زندگیم برو خسته ام کردی برو

گریه میکنم و هر چی وسیله دارم به سمتیش پرت میکنم

_گمشو بیرون اشغال برو بیرون

ارمان به سمتم میاد که عقب میرم

دستام با یه دستیش میگیره و اون یکی دستیش پشت کمرم میزاره و من و به

سمت خودش میکشه

_گوش بدہ دریا

_نمیخوام گوش بدم از صدات متنفرم

_هیسس

بدون اختیار خفه میشم که شروع به حرف زدن میکنه

:_اون روز که ایدا اینجا بود فهمیدم که او مدنی صدای در و شنیدم خواستم
اذیت کنم قبل از اینکه بیایی به ایدا گفته بودم
زنم دست از سرم بر نمیداره بهش گفته بودم زنم دوست صمیمی دریاست باور
کرد فکر نمیکرد زنم تو باشی نقش بازی کرد
امشب هم نقش بازی کرد ولی وقتی رفتی وقتی فهمید زنمی به خودش اجازه
داد به منی که ۱۰ سال داداشش شدم و از گل
نازک تر بهش نگفتم زد تو گوشم گفت
دل خواهرم شکستی گفت خواهرم جلوم خورد کردی گفت تو باعث شدی به
چشم دیگه بهم نگاه کنه
دریا من الان هیچکش تو زندگیم نیست
هیچکس جز تو که اونم دو ماہ دیگه تمومه
من نمیخواستم باهات بد رفتاری کنم امروز بهم خوش گذشت ولی زهر شد
دیگه قول میدم اذیت نکنم تا این دوماه تموم بشه پس اروم باش
با تردید به چشماش نگاه کردم
_اینطوری خیره نشو باز گازت میگیرم جیغت در میاد
_غلط میکنی
میخنده و منو به سمت خودش میکشه و بازم همون حس ناب...
_دیگه نبینم جوجه رنگیم اینطوری عصبانی بشه دختر تو نگفتی من سکته
کنم با این رفتارت ترسیدم دختر اگه بچه ام میافتد چیکار میکردم
با خنگی بهش نگاه میکنم

:بچه؟!

بلند میخنده و محکم لپم گاز میگیره انقدر محکم اینکارو کرد که احساس
خون مرده شدنش قشنگ حس میکنم

_ارمان

دریا

_جوونه دلم

_میکشم

_کوچولی فنج من

میخوام موهاش بکشم که روی دستاش بلندم میکنه و شروع میکنه چرخیدن

_ارمان بزارم زمین حالم داره بد میشه

_اول بگو هنوزم دلخوری یا نه

چیزی نمیگم که به شیطنتش پایان میده از غفلتش استفاده میکنم و خودم
پایین پرت میکنم

تعادلم از دست میدم قبل از اینکه با مخ روی زمین پخش بشم اسیر اغوش
گرمش میشم

سرم میندازم پایین لحظه ای نگذشت که گردنم داغ میشه چشمام از بسته
میشه دستاش دور کرم محاکم تر حلقة
میشه

_آگه بگم غلط کردم اشتباه کردم میبخشی

سکوت میکنم که عصبی میشه دستش زیر چونه ام میداره و سرم بالا میاره

_ حرف بزن دریا

به چشمای خالی از شیطنت چند لحظه پیشش نگاه میکنم به سمتش کشیده
میشم

اون زخم کنار شقیقه اش واسه چیه

دستم به سمت صورتش کشیده میشه که چشماش بسته میشه زخمش با دستم
لمس میکنم

_ این واسه چی

_ همون موقع که عصبی بودی اینطوری شد

_ بیخشید

حرف هنوز کامل نشده که کف دستم داغ میشه
نکن اینطوری نامرد قلب من جنبه نداره
دریا

از درون دارم اتیش میگیرم به چشمای خمار ارمان نگاهی میندازم با شنیدن
اسمی که زمزمه کرد

قلبم یخ زد

_ ترانه

بعض گلوم گرفت ولی خودم کنترل کردم قدمی عقب برداشتیم و ازش فاصله
گرفتم

_ برو بیرون میخوام بخوابم

تازه به خودش میاد تازه فهمید که چی گفت

_دریا من

با سرد ترین حالت ممکن به چشماش نگاه میکنم از دیدن حالت تعجب
میکنه

_من منظوري..

ارمان من فردا دانشگاه دارم
به بیرون از اتاق هدایتش میکنم و در قفل میکنم
بغض لعنتی شکسته میشه قطره های اشکم صورتم خیس میکن پشت در سر
میخورم

_لعنت بهت ارمان لعنت به عشقت لعنت به بودنت

سرم سنگین میشه انقدر گریه میکنم که دیگه اشکی برآم نمیمونه سرم در حال
انفجاره جون بلند شدن ندارم انقدر ضعیف شدم که
که توانایی حرکت ندارم هنوز گرمای حضورش رو حس میکنم انقدر در
خاطرات چند لحظه پیش غرق میشم که با بسته شدن چشمام به سیاهی
چشماش سفر میکنم
دانای کل

وقتی از اتاق بیرونش کرد فهمید چه غلطی کرده
صداش میلرزه و قلبش هر لحظه محکم تر از دفعه قلب به سینه اش میکوبه
غم چشمان دخترک مظلومش با گفتن اسم ترانه از جلوی چشمانش نمی رود
امروز دوبار غرور او را خورد کرده بود پشیمان از حرفش محکم به سرش
میزند به سمت شیشه های مشروب میرود تا شاید کمی اروم بشه

دریا

با کمر درد و گردن درد از خواب بیدار میشم هوا هنوز تاریکه از جام بلند میشم
واروم در اتاق باز میکنم

روشن بودن لامپ های پذیرایی متعجم میکنه

جلوتوتر میرم که با دیدن ارمان صحنه های دیشب از جلوی چشمم رد میشه
حلقه شدن اشک در چشمam احساس میکنم اما اجازه
بهش نمیدم

بهش نگاه میکنم چقدر معصوم خوابیده چقدر قیافش وقتی میخوابه شیرینه به
سمت اتفاقش میرم و پتو واسش میارم

روش میندازم و میخوام برم اشپزخونه که پام به عسلی کنار کانایه میخوره و
پرت میشم روی ارمان

ارمان بی جنبه داد بلندی میکشه که احساس میکنم پرده گوشم پاره شده
_ساقت شو بابا گوشم درد گرفت
_تو افتادی روی من

با سرددترین حالت ممکن بهش نگاه میکنم و جوابش میدم
_اره

بلند میشم که برم اشپزخونه که لباسم کشیده میشه و پرت میشم سمتش...
سعی میکنم خودم خلاص کنم که باز دلم هوای نشه اما اون قوی تر از این
حرفا بود

_ارمان ولم کن میخوام برم دانشگاه دارم

_دریا

انقدر اسمم مظلوم صدا کرد که بند دلم پاره شد

اما با یاداوری صدا کردن ترانه هم به همین زیبایی به خودم لعنت فرستادم که

انقد در برابرش ضعیفم

_بله

_ذریا من دیشب

_مگه دیشب چی شده

حرفم خیلی معنا داشت معنای تلخی که مطمئنم ارمان هم تلخ بودنش رو

احساس کرد مرد من شک کرد و با تردید نگاهم کرد اما

نمیدونست که من من سابق نیستم و من فقط یه مرده متحرکم باز تلاش میکنم

که حلقه دستش تنگ تر میشه

_بمون اروم کن بزار اروم بشم بعد برو

پوزخندی به تفکرش میزنم و به عقب هلش میدم او نکه انته ظار همچین

برخوردي نداشت شوک زده نگاهم میکنه که بدون توجه

به نگاه خیرش به سمت اتاق میر

(این به اون در که تو هم دیشب غرورم له کردى)

داخل اتاق میشم و دستی به صورتم میکشم وسیله های دانشگاهم اماده میکنم

و لباس میپوشم

به ساعت نگاهی میندازم هفت صبح از اتاق بیرون میام و به سمت اشپزخونه

میرم

میینیمش که هنوزم روی کانایه نشسته ظاهرا بدون اینکه توجه کنم و سایل
صبحونه اماده میکنم

بعد از اینکه صبحونه کامل خوردم باز نگاهی بهش میندازم هنوزم همون
حالتی بود

کمرش خشک نشه

بلند میشم و کوله ام از کنار صندلی بر میدارم به سمت در خروجی میرم که
صداش مانع ادامه حرکتم میشه

_: صبر کن حاضر شم میبرم

_: نیازی نیست شما به خوابت ادامه بده

اجازه حرف دیگه ای بهش نمیدم و سریع از خونه میزنم بیرون
دریا

به امیر زنگ میزنم

_: سلام داداش

_: سلام عزیزم خوبی

_: مرسى تو خوبی داداشی

_: منم خوبیم عزیزم

_: امیر جونم

_: جانم

_: میایی منو بیری دانشگاه

_: باشه عزیزم الان میام

لبخندی میزنم به سمتم خم میشه و نیشش باز میکنه

— خب برو عقب دیگه برم حاضر شم بريم

چیزی نمیگه و عقب میره از روی تخت بلند میشم

هنوز قدم اول برنداشتم روی هوا معلق میشم

— ارمان بزارم زمین میترسم

بلند میخنده و میچرخه

تا جای که میتونم جیغ میزنم

— ارمان بزارم زمین تو رو خدا میترسم

— باشه فقط زود حاضر شو که بريم

— باشه بزارم زمین

وقتی گذاشت زمین سریع دویدم و رفتم دستشویی داشتم میترکیدم

بعد از ده دقیقه میام بیرون و ارایش میکنم و لباس میپوشم کیفم بر میدارم و

میرم بیرون

که میینم روی کاناپه نشسته

— پاشو بريم دیگه

— او مددی

— اهوم پاشو بريم

بلند میشه که جلوتر ازش حرکت میکنم بعد از پوشیدن کف شام سوار ماشین

میشم که او نم میاد

— خب دریا خانم کجا بريم

— بريم واسه من لواشک بخریم

ارمان میخنده و محکم بینی ام میکشه

_زهار وحشی دردم گرفت اصلا باهات قهرم گراز

_دری جنبه نداری

دریا: نخیر من خیلیم جنبه دارم تو وحشی هستی یا بینی ام میکشی یا گازم

میگیری مثله ادم که برخورد نمیکنی

_امروز خوشمزه شدی دلم میخوادم بخورمت

_برو عمه اتو بخور گراز

_اوно شوهرش میخوره منم خانم میخورم گراز هم داداشته

_هی به امیر من فحش نده بعدشم با من حرف نزن قهرم

_الآن خانم میبرم خرید و اسش لواشک میخرم کلی کیف و کفش میخرم

اشتی کنه خوبه

_شام هم میخوام

_ای کوفت نخوری باشه شام هم می خوریم نیشمو باز میکنم که میزنه

_پیاده شو دختر خنگ

از ماشین پیاده میشم که دستم میگیره

_دستم ول کن

_دیگه چی دستت ول کنم دختره پرواز کنارم تکون نمیخوری اگه غیر از این

باشه باز گازت میگیرم

_منم موهای خوشگلت میکشم

_ :اعتراف کردی که خوشگلم

_ :نخیرم خیلیم زشتی

_ :ولی الان خودت گفتی خوشگل

_ :من گفتم موهای خوشگل حالا انقد حرف نزن منو ببر خرید

_ :دختره پرو

دریا

بعد از حدود دو ساعت بالا و پایین کردن پاساژها

دوتا مانتو گرفتم با کیف و کفش ستشون

ارمان هم هیچی نگرفت فقط حساب میکرد کلا امروز خر کیف بودم همه

خرید ها رو هم داده بودم دستش بیاره خودمم واسه خودم میچرخیدم

_ :خجالت بکش دریا من باید وسیله های جناب بیارم بعد تو واسه خودت

بچرخی

_ :وظیفه ته عزیزم شوهر گرفتم واسه چی

_ :صبر کن به ماشین میرسیم شوهر گرفتن نشونت میدم

_ :عه خشن نشو دیگه برو پسرم برو که الان باید بریم شهر بازی

_ :خداوکیلی دستم درد گرفت دریا

رفتم کنارش و بدون اینکه کمکش کنم دستام گذاشتم پشت کمرش و به جلو

هلش دادم

_ :الان مثلًا داری کمک میکنی

_ :اره دیگه

ارمان چیزی نگفت بالاخره به ماشین رسیدیم من رفتم نشستم ارمان هم بعد
از اینکه خریدهای خوشگلمند گذاشت صندوق عقب او مدد سوار ماشین شد

_: خب کجا برم دریا خانومن

_: سلام داداش

_: سلام عزیزم خوبی

_: مرسی تو خوبی داداشی

_: منم خوبیم عزیزم

_: امیر جونم

_: جانم

_: میایی منو بیری دانشگاه

_: باشه عزیزم الان میام

میخواستم از امیر تشکر کنم که گوشیم از دستم کشیده میشه
به قیافه عصبانیش نگاه میکنم

_: چته وحشی

ارمان بدون توجه به من به امیر گفت

_: امیر نیا خودم میبرم مش دانشگاه و بعد تلفن قطع می کنه به سمتم بر میگردد

_: مگه بہت نگفتم صبر کن اماده بشم

چرا سر تو انداختی پایین میری

_: اصلا به تور بطي نداره دلم میخواهد دوست ندارم با تو برم دانشگاه

_ : هه اره دوست نداری با من برى که با اون استاد جونت خدای نکرده
در موردت فکر بد نکته

با عصبانیت بهش نگاه میکنم قدمی به سمتش بر میدارم

_ : دقیقا همینو میخواهم مشکلیه الان اصلا به توربظی داره

کمتر از دو ماہ دیگه اسم نحسیت از شناسنامه ام خط میخوره راحت میشم

با زوم محکم میگیره و فشار میده

_ : وحشی دستم

_ : این تو گوشت فرو کن دریا تا موقعی که زن منی از این غلط باکنی میکشمت

دو ماہ دیگه هر گوهی خواستی بخور

دریا

با نفرت به چشماش نگاه میکنم و با همه ی قدرتم به عقب هلش میدم چون
انتظار نداشت

به در خونه میخوره و تعادلش از دست میده

به خیابون نگاه میکنم و به سمت ماشینی که داره به سمتم میاد میرم

_ : اقا دربست

مرد سری تکون میده که سریع خودم پرت میکنم داخل ماشین

_ : اقا لطفا سریع برو

اقا خواهر مشکلی پیش او مده

ارمان به سمت ماشین میاد

با داد گفتم

_ : اقا برو دیگه شما چیکار داری

مرد بدینه چیزی نمیگه و پاش روی گاز میزاره و هر چی ارمان داد میز نه
توجه نمیکنه

بعد از ۲۰ دقیقه به دانشگاه میرسم

وارد کلاس میشم و اخرين صندلی میشينم

_اه گوشيم يادم رفت

امروز نه پوريما بود و نه اتنا حوصله ام سر ميرفت

حدود ده دقیقه بعد استاد او مد و درسشن شروع کرد

واقعا حوصله درس نداشتم به زور خودم نگه داشتم

بعد از کلاس کوله ام برداشتم و از کلاس رفتم بیرون

تحمل کلاس بعدی اصلا نداشتم ترجیح میدم برم خونه پیش مامان بکم

باهاش حرف بزنم

وارد محوطه دانشگاه میشم و به سمت در خروجی میرم از دانشگاه خارج

میشم

و همينطور مستقیم به راهم ادامه میدم ذهنم خيلي مشغول بود

با صدای بوق کر کننده به خودم میام یه ماشین به سرعت داشت به سمت

میومد قدرت اينکه پاهام تكون بدم نداشتم چیزی

نمونده بود که زير ماشين له بشم که به عقب کشیده میشم

: دريا

از ترس زبونم بند میاد شخصی که کشیدم عقب محکم بعلم میکنه و انگار
میخوام فرار کنم دستام روی سینه اش میزارم که جدا بشم اما اون توجهی
نمیکنه

سرم بالا میارم و با دیدن پوریا سکته میزنم

_: تو

_: دریا حالت خوبه

_: خوبم

میخوام ازش جدا شم اما اون همینطوری نگاهم میکنه

_: پوریا

_: جونم

با تعجب بهش نگاه میکنم فکر نکنم حالش خوب باشه

_: برو عقب

تازه به خودش میاد و ازم جدا میشه

_: بیخشید حواسم نبود

_: خواهش میکنم

ازش جدا میشم که میپرسه

_: مگه تا ۱۲ کلاس نداشتی کجا داشتی میرفتی

_: حوصله نداشتم داشتم میرفتم شما اینجا چیکار میکنی

_: یکی از وسایلیم جا گذاشته بودم او مدم بردارم که دیدم ..

ادامه حرفش نگفت و برگشت سمتم

_: تو رو خدا بیشتر مواظب خودت باش اگه امروز چیزیت میشد من..

باز هم حرفش قطع میکنه و بحث عوض میکنه رفتارش واسم خیلی مهمه

_: بیا بربیم برسونمت

_: نه ممنون خودم میرم

_: حرف نزن الان داشتم میدیدم چطوری رفتی

میخندم و چیزی نمیگم

#دانای کل

ارمان وقتی دریا سوار تاکسی شد سوار ماشینش میشود و به سمت شرکت می

رود همین که پایش را داخل اسانسور میگذارد تلفنش زنگ میخورد

اما صدای زنگ تلفنش که این گونه نبود با دیدن گوشی دریا به پیشانی خود

میزند

_: اه یادم رفت گوشیش بدم الان که رفته سر کلاس دو ساعت دیگه میرم بهش

میدم

دو ساعت بعد ارمان از شرکت بیرون می اید

و به سمت ماشینش می رود

سوار میشه و حرکت میکنه

جلوی دانشگاه پارک میکنه همین که میاد از ماشین پیاده بشه با دیدن دریا

تعجب میکنه

از دیدن ماشینی که به سرعت به سمت دریا می اید وحشت میکنه سریع از

ماشین پیاده میشه اما با دیدن دریایی فرو رفته در اغوش دیگری سر جاش

خشک میشه

دانای کل

اما صدای زنگ تلفنش که این گونه نبود با دیدن گوشی دریا به پیشانی خود
میزند: -اه یادم رفت گوشیش بدم الان که رفته سر کلاس دو ساعت دیگه میرم
بهش میدم

دو ساعت بعد ارمان از شرکت بیرون می اید

وبه سمت ماشینش می رود

سوار میشه و حرکت میکنه

جلوی دانشگاه پارک میکنه همین که میاد از ماشین پیاده بشه با دیدن دریا
تعجب میکنه

از دیدن ماشینی که به سرعت به سمت دریا می اید وحشت میکنه سریع از
ماشین پیاده میشه اما با دیدن دریایی فرو رفته در اغوش دیگری سر جاش
خشک میشه

دانای کل

خیره میشود به دستهای حلقه شده ان مرد قلبش بی قرار به سینه میکوبد سهم
او در اغوش دیگریست چگونه ارام باشد لبانش
خشک میشود اشک در چشمانش حلقه می شود این حالش این قلب بی قرار
نشانه‌ی چیست

با بی قراری دخترک در اغوش ان مرد لبخندی می زند از اینکه او هم خوشحال
نیست کمی ارام می شود اما کمی بعد با همراه شدن دریا با ان مردو خنده‌یدن‌ش
نفسش بند می اید

نفس عمیقی می کشد و راه رفته را برمی گردد سوار ماشینش می شود و در را
محکم میکوبد

مگر خالی می شود حرص و عطش اغوش ان دختر با این کار استارت میزند و
سریع از ان جا دور میشود

چرا که تحمل ندارد این مرد خسته دیدن محبوش در اغوش دیگری را انقدر
عصبی و ناراحت شده است که نمیداند
به کجا می رود فقط میخواهد دور شود
از هر انچه که به ان دختر مربوط میشود
دریا :

پوریا در ماشین برام باز میکنه سوار ماشین میشم
خدوش هم دور میزنه و سوار میشه استارت میزنه و حرکت میکنه
_ کجا برم

_ همون جای که بار اول دن بالم او مده بودی
سری تکون میده و چیزی نمیگه بین راه فقط به ارمان فکر میکنم انگار که یه
اتفاق بد در انتظارشه

میخوام بهش زنگ بزنم ولی غروم اجازه نمیده و همین اینکه الان گوشی
ندارم

با داغ شدن دستم هین بلندی میکشم
_ کجای دختر سه ساعته دارم صدات میکنم
_ بینخشید حواسم نبود

:_کاملا مشخص بود خب رسیدیم

:_منون لطف کردی

:_خواهش میکنم

چیزی نمیگم و از ماشین پیاده میشم در باز میکنم

مثل دفعه قلب دستی برآش تکون میدم و در میندم

باز هم دلشوره ارمان نمیدونم چرا نگرانشم گور بابای غرور من باید مطمئن

بشم که حالش خوبه سریع مسیر حیاط تا خونه طی میکنم

وارد خونه میشم و به سمت تلفن میرم و شماره اش میگرم

+دستگاه مشترک مورد نظر خاموش می باشد

این صدای نحس بی قرار می کند قلب بی قرار عشق را

نفس عمیقی میکشم و شماره خودم میگیرم و باز هم تکرار میشود ان صدا که

بیانگر خبر خوشی نیست

دریا

دو ساعت گذشته اما هم چنان گوشیش خاموشه

به محل کارش هم زنگ زدم خبری نبود

استرس همه وجودم فرا گرفته نمیدونم چه غلطی بکنم

به ساعت نگاه میکنم ۱۲ ظهر خدا کی میاد پس

گرسنه ام اما مگه میتونم چیزی بخورم

به سمت اتاقم میرم و حوله ام بر میدارم میرم حمام حداقل کمتر به چیزای بد

فکر میکنم...

از حمام بیرون میام به ساعت نگاهی میندازم

ساعت ۴ بعد از ظهر اما هنوز نیومده

لباس میپوشم و از اتاق خارج میششم

شمارش میگرم اما باز هم خاموشه ...

روی کاناپه میشینم و خودم با سریال ها سرگرم میکنم اما همه فکر و ذهنم

پیش ارمان

ساعت ۱۰ شب اما خبری ازش نیست

دستام سرد شدن از استرس ضعف هم دارم چون از صبح هیچی نخوردم

به سمت تلفن میرم و به سحر زنگ میزنم

بعداز دو بوق جواب میده

دریا:سلام عزیزم خوبی

_سلام مرسى تو خوبی

_خوبیم ممنون امیر خوبه

:_اره عزیزم اونم خوبه ارمان ما چطوره

با این حرفش خودم میبازم و با صدای تحلیل رفته ای میگم

:_خودت چرا زنگ نمیزنی حالش بپرسی

:_ایجی زنگ زدم از صبح ولی خاموشه

چشمam میبیندم و تلفن قطع میکنم نمیتونم حرف بزنم دارم میمیرم

ساعت ۱۲ شبه با صدای در خونه خیالم از بودنش راحت میشه

به سمت در خونه پرواز میکنم و در باز میکنم اما با دیدن قیافه اش و راه رفتن

بدون تعادلش سکته میزنم

:_ارمان

دریا

:_ارمان

متوجهم میشه بلند میخنده از این حرکاتش تعجب میکنم عقب میرم که به

سمتم میاد

بازهم میخنده

:_ارمان

:_زدمش انقد زدمش که صدای خر میداد

بلند میخنده از حرفاش چیزی متوجه نمیشم

:_ارمان چی میگی

جواب نمیده و باز بلند میخنده به سمتیش میرم و دستش میگیرم که ببرمش

داخل خونه که دستش و میکشه

و هلم میده که به دیوار میخورم جلو میاد و دستاش و دو طرف میزاره

:_دیگه نبینم

باز هم نمیفهمم چی میگه

:_معلومه چی داری میگی انقد خوردي که نمیفهمی چی به چیه

با گذاشتן انگشتش روی لبم خفه میشم دستشو محکم دورم حلقه میکنه و

:_امروز من میخواستم اینطوری ب*غ*لت کنم

حلقه دستش تنگ تر میشه دستام روی سینه اش میدارم و به عقب هلش میدم
که میلی متري هم تكون نمیخوره
دستام میگیره و محکم فشار میده
:_ارمان

دریا

خیره نگاهم میکنه اروم دستاش دور کمرم حلقه میشه سرم روی سینه اش
میزاره دستش بالا میاره و شروع میکنه به نوازش
کردن موهم چرا نمیفهمه این مرد که قلب من بی جنبه است نمیتونم تحمل
کنم

حوصله غرور مزخرفم ندارم من هم دستام دور کمرش حلقه میکنم که روی
سرم میب*و*سه حال خوشیه کاش تموم نشه
:_ارمان

:_جانم

از خوشی زیاد مینخوام غش کنم ولی جلوی خودم میگیرم
:_بگو چی شده چرا دور او مدی چرا عصبانی هستی
سهم منوب*غ*ل کرد
باتعجب میگم
:_سهم تو رو ؟
:_مگه سهم من نیستی
با این حرفش چشمam گشاد میشه به حرفش فکر میکنم

یعنی امروز دیده که پوریا..

وای خدای من

با ترس بهش نگاه میکنم اروم زمزمه میکنم

:_ارمان من

نمیتونم حرف بزنم وحشت دارم از عکس العملش دستش بالا میاد و موهای

که افتاده روی صورتم کنار میزنه صورتم نوازش میکنه

:_میدونم تقصیر تو نبود ولی ...

صداش میلرزه این مرد چشه چرا باید براش مهم باشه :ولی بابد تنبیه بشی

با ترس بهش نگاه میکنم و میخوام ازش فاصله بگیرم که اجازه نمیده :_با چی

دوست داری کمربند یا قابلمه داغ

چیزی نمیگم دستم میگیره و دنبال خودش میکشه

وارد خونه میشه و روی مبل پرتم میکنه

و دستش به سمت کمربندش میبره

:_فکر کنم اینطوری بهتره حداقل درد کمتری هم داره

چه زود خوشیم تموم شد

نمیدونم ارمان چی تو صورتم دید که با تعجب نگاهم کرد بعد به سمتم او مد

چشمam بستم و خودم اماده کردم اما خبری نشد

دستی دورم حلقه شد چشمam اروم باز کردم

دستش زیرچونه ام گذاشت و سرم بالا اورد

دستش به سمتم صورتم او مد

: منکه هنوز نزدم پس این اشک ها واسه چیه

با بعض نگاهش میکنم

: الهی قوربونت برم شوختی کردم اینطوری بعض نکن

: شوختی کردی

: مگه من دلم میاد جوجه خودم بزنم

اینطوری بعض نکن دریا من تحمل ندارم مثل بچه ها مظلوم میشی ه و س*

میکنم میخورمت ازم جدا میشه و دستی به موهاش میکشه

: امروز روز بدی بود دریا من روی داشته هام حساسم حسودم نمیتونم تحمل

کنم اگه ببینم کسی واسه داشته هام دندون

تیز کرده نابودش میکنم

با ترس به قیافه جدیش نگاه میکنم اخم میکنه و روی صورتم خم میشه

: دیگه حق نداری از من بررسی

بعد از حرفش دستم میکشه و کنارش پرت میشم

: از الان تا صبح جات همینجاست

پس حرف نزن که کتک میخوری جوجه جونم

: ولم کن ارمان

: کمربند

با اسم کمربند خودم میچسبونم بهش که شروع میکنه خنديدين

میزنم تو سینه اش دستام با يه دستش میگیره و سرم سینه اش میزاره

: بخواب تا فردا محاکومی اینجا بخوابی

پس الکی تلاش نکن همینجا میخوابی باشه

سرم به معنی تایید تکون میدم که ب^{*}و سه ای روی موهم میزنه :_افرین

وجه کوچولو

به کانپه تکیه میده و دستاش دورم حلقه میکنه

مگه میتونم اینطوری بخوابم قلبم خیلی تند میزنه برعکس قلب اون که اروم

نمیدونم چقدر میگذره که صدای نفسای ارومش میاد یعنی انقدر خسته بود

سرم بالا میارم و بهش نگاه میکنم وقتی میخوابه خیلی مظلوم میشه

باز سرم میزارم روی سینه اش چشمam میبندم که بخوابم ولی مگه میشه

اینطوری نمیتونم بخوابم خود شم لباس عوض نکرده خوابیده تا صبح هم اگه

این وضعیتمون باشه فردا از کمر درد میمیره

پس مجبورم بیدارش کنم

:_ارمان ارمان

هر چی صداس میکنم جواب نمیده بلند میشم که برم

هنوز یک قدم برنداشتم پرت میشم روش

_: مگه نگفتم تا صبح به ب^{*}غ^{*}ل محکومی جوجه

خیره بهش نگاه میکنم

:_مگه بہت نگفتم خیره نگاه نکن

با تعجب میپرسم

:_چرا

:_مگه بہت نگفتم اینطوری تعجب نکن

:_چرا

سرش میاره جلو و کنار گوشم زمزمه میکنه
:_چون عواقب بد داره تو که دوست نداری
با حرفش مثل لبو سرخ میشم
با حرص نگاهم میکنه و بدون اینکه اجازه دفاع بهم بده محکم لپم گاز میگیره
جیغ بلندی میکشم
:_ارمان
:_تا تو باشی انقد خوشمزه نباشی جوجه خجالتی
:_درد گرفت
:_خوشمزه بود
:_خیلی بیشعری
:_همه همینو میگن
:_اصلا باهات قهرم
:_غلط میکنی بخواب
:_کمرم درد میگیره اصلا نمیتونم اینجا بخوابم
من میرم اتفاق میخوابم تو هم لباس هات عوض کن بخواب
:_باشه پاشو برو
با شک نگاهش میکنم
:_برم
:_اره برو راحت بخواب عزیزم
وقتی گفت عزیزم چشمام اندازه گلابی گشاد شد

خنده اش گرفت ولی به روی خودش نیاورد بلند میشم
و یه لبخند مليح میزنم و به سمت اتاقم میرم
هنوز چند قدمی نرفته بودم که روی هوا معلق میشم بلند جیغ میکشم
:_ارمان بزارم زمین
:_مگه بہت نکفتم ام شب باید ب*غ*ل من بخوابی فسقلی حالا دیگه وا سه
من کلاس میزاری بچه پرو
چه خیال خامی پیش خودم میگفتم الان میرم اتاقم را حت میخوابم من
چمیدونستم این گوریل ولم نمیکنه
به سمت اتاقش رفت و در باز کرد
گذاشت روی تخت خودش کنارم خوابید رفتم اون گوشه تخت و پشتم بهش
کردم دو دقیقه نگذشت که محکم کشیدم طرف خودش
:_وحشی چته
:_هیس حرف نزن بخواب
چیزی نمیگم و میخوابم حوصله بحث نداشت
فردا باید میرفتم کلاس چشمام بستم
با صدای خنده یکی بیدار شدم با دیدن ارمان که با نیش باز نگاهم میکنه
تعجب کردم
:_چته اول صبحی قرص خنده خوردی
:_نه پاشو ساعت ۸ شد
به ساعت نگاهی میندازم نیم دیگه وقت داشتم سریع از روی تخت میام پایین
و به سمت دستشویی میرم ...

بعد از شستن دستام نگاهی به اینه انداختم
با دیدن صورت نقاشی شده از رنگم سکته زدم من که ..
با یاد اوری خنده صبح ارمان فهمیدم چی به چیه خودم کنترل کردم که جیغ
نزنم

صورتم شستم و از اتاق رفتم بیرون
دیدمش که خیلی شیک و اماده لباس پوشیده منتظر ایستاده و با ذوق بهم نگاه
میکنه

:_چی شده عزیزم

تعجب کرد ولی خنده نمکی کرد

:_هیچی بریم صبحونه بخوریم

:_اره بریم عزیزم

با هم از اتاق خارج شدیم فکر کرده بیخیال میگذرم دارم برات ارمان جان
وارد اشپزخونه شدیم خواستم میز صبحونه اماده کنم که ارمان گفت
:_تو بشین من اماده میکنم

با پوروی تمام نشستم هنوزم میخندید

عزیزم دارم برات ببینم دو دقیقه دیگه هم میخندی

همه چیزو اماده کرد و روپروم نشست

اون لبخند مزخرفی که بهم تحويل داد

برای جبران کار قشنگش جری ترم کرد

واسه خودم چای ریختم و بعد شیشه شکر برداشم داشت با ارامش صبحونه

میخورد

نگاهی بهم انداخت

:_خوبی

:_عالی

چای شیرین به دهانم نزدیک کردم

که ارمان شروع کرد بلند خندیدن از خنده مزخرفس حرصم گرفت و منهم زدم

زیر خنده و تمام محتویات داخل دهانم خالی

کردم رو صورت و لباس خوشگلش قیافه اش دیدنی بود مثل بز داشت نگاهم

میکرد لب خند خوشگلی واسش زدم

دریا

هنوز هم شوک زده بود و داشت نگاهم میکرد

بعد از دو دقیقه به خودش او مد

وبه نیش بازم نگاهی کرد

:_میکشمت دریا

بلند شد که سریع فرار کردم

از هیجان زیاد جیغ کشیدم و به سمت اتاقم رفتم در و بستم و همین که او مدم

قفلش کنم

در بازشد جیغ بلندی کشیدم که خنده شیطانی کرد

:_گیر افتادی موش کوچولو الان که بخورمت :_تو غلط میکنی اقا گربه

به سمت او مد عقب رفتم فاصله کمی با دیوار نداشتم

:_ارمان تو رو خدا کلاس دارم

:_راه نداره باید تلافی کنم

:_بابا تقصیر خودت بود ندیدی صبح چه بالای سر صورتم اوردي؟!

ارمان همینطور اروم بهم نزدیک میشد

قدمی عقب رفتم که به دیوار خوردم

ارمان شیطون نگاهم کرد و به سمت او مد

:_کار صبحم جای خودش الان هم جای خودش

:_ارمان دانشگاه

:_بگو داشتم با شوهرم خاله بازی میکردم

:_زهرمار الان وقت مسخره بازیه

:_حرص میخوری خوشگل میشه

با حرص نگاهش میکنم که سرش نزدیک میشه هرم داغ نفساش دست پاچه ام

میکنه

دستام روی سینه اش میدارم به عقب هلش میدم بیشتر نزدیک میشه

:_سرخ شدی؟!

سرم میندازم پایین:_تو که میدونی سرخ شدن توان داره پس چرا سرخ میشی؟

سریع دستم روی صورتم میزارم که بیشتر روی صورتم خم میشه

:_تو فکر کردی نمیتونم توان بهتری پیدا کنم

دریا

با تعجب بهش نگاه میکنم با خنگی میگم

:_یعنی چی

بهم نزدیک تر میشه کاملا بهم چسبیده

:_یعنی این

فاصله تموم شد و بازم همون حس ناب..

قلبم محکم میزد هر دو بی حرکت بودیم

بعد از گذشت چند دقیقه ازم جدا شد

سرم انداختم پایین خیلی خجالت میکشیدم

ارمان با صدای بم شده اش گفت

:_حالا فهمیدی توان سرخ شدن فقط لپ نیست.....

با حرفش بیشتر خجالت کشیدم

که دستش دورم حلقه میشه تلاش میکنم که خودم از ب^{*غ}لش بکشم بیرون

:_اگه نمیخوای دوباره توان بدی انقدر تلاش نکن تا خودم نخواوم ولت نمیکنم

حالا ساکت باش بزار اروم شم بعد از حرفش محکم ب^{*غ}لم میکنه

:_جوچه خودمی هر کی ب^{*غ}لت کنه دستاش میشکنم کوتوله

انقدر ازش خجالت میکشم که جواب نمیدم:_دریا خانم شما که هنوز فاز

خجالت داری نکنه تنبیه ام کار ساز نبوده باید دوباره امتحان کنم

از حرفش جیغ بلندی میکشم

ارمان دستش روی دهانم میزاره

:_ساکت باش دختر ابروم بردي يه ب^{*و}ست کردم

همینطور حرف میزنه ولی هواسش به من نیست که دارم خفه میشم

با لبو شدن صورتم تازه به خودش میاد

:_الاغ دير شد وحشى من الان برم چى جواب بدم

:_پاچه نگير بپوش بريم

منتظرم بره بیرون اما انگاری خوشش او مده

جیغ بلندی میکشم

_گمشو بیرون

دریا

ارمان از اتاق میره بیرون سریع لباس میپوشم و از اتاق میرم بیرون

:_ارمان کجایی :_او مدم برو بیرون

از خونه خارج میشم و به سمت ماشینش میرم

چند لحظه بعد پیداش میشه لباساش عوض کرده بود خوشگل تر از قبل شده

بود

:_ارمان زود باش دیگه

لبخندی میزنه و به سمتی میاد دستم میگیره و دور ماشین دور میزنه در برام

باز میکنه سوار میشم در می بنده و بعد خودش سوار میشه از خونه خارج

میشیم

با سرعت زیادی حرکت میکنه ..

بعد از چند دقیقه جلوی دانشگاه نگه میداره

:_مرسى ارمان ساعت ۳ یا دنبالم :_باشه مواطن خودت باش

لبخندی میزنم و از ماشین پیاده میشم به سمت دانشگاه میرم

وارد محوطه میشم سریع به سمت کلاس میرم
صدای خنده بچه ها متعجبم میکنه اخه مگه میشه پوریا کلاس باشه و صدای
خنده بیاد در اروم باز میکنم با دیدن جای خالی پوریا
تعجب میکنم به سمت بچه ها بر میگردم
: پس استاد کجاست ؟؟
یکی از پسرای کلاس که اسمش ایمان بود گفت
:_نیوولد
تعجب میکنم اخه سابقه نداشت پوریا نیاد
سرمو تکون میدم و چیزی نمیگم ...
بعد از اتمام کلاس هام از اتنا خدا حافظی میکنم و از کلاس خارج میشم
گوشیم بر میدارم و به ارمان زنگ میزنم
بعد از دو سه بوق جواب میده
:_دارم میام دریا
اجازه هیچ صحبتی بهم نمیده و قطع میکنه
پسره بی ادب
بعد از دو سه دقیقه باز گوشیم زنگ مینخوره جواب میدم
:-او مدم
:_دریا بی خشید مشکلی پیش او مده اژانس بگیر برو یا به امیر زنگ بزن بیاد
دنبالت بای
مینخوم حرفی بزنم که صدای بوق تلفن حالم میگیره یه روز نشد این مثل ادم
بیاد دنبالم

از دانشگاه خارج میشم حوصله تاکسی گرفتن ندارم در نتیجه امیر هم انقدر سرش شلوغ

نمیتوانه بیاد دنبالم پس مجبورم خودم برم همینطور دارم واسه خودم میرم که صدای اشنای اسمم صدا میزنه

به سمت صدا بر میگردم و با دیدن پوریا تعجب میکنم به صورت زخمیش و چسب روی شقیقه اش نگاه میکنم به سمتش
میرم و نگران میپرسم

:_چی شده پوریا خوبی

انقدر از دیدنش با این وضعیت تعجب کرده بودم که حواسم به حرفا و تهدیدای که ارمان کرده بود نبود

:_اره خوبم سوارشو میخواه باهات حرف بزنم
دریا

:_چه حرفي

:_سوارشو میفهمم

بعد از حرفش در ماشین باز میکنه با تردید سوار میشم دور میزنه و بعد خودش سوار میشه

:_خب نمیخوای بگی چی شده

:_از تو باید بپرسم که چی شده

:_از من تو میخواستی با من حرف بزنی
پوریا به سمتم بر میگردد

: ارمان کیه؟ چرا میگفت شوهرته دلیلش چیه؟

نمیتونم نفس بکشم یعنی ارمان با پوریا حرف زده

: تو مگه با ارمان به جز اون روز حرف زدی

پوزخندی میزنه

: پس بنظرت این قیافه من واسه چیه؟؟؟

درست میگفت ارمان اون شب همش میگفت زدمش اره یعنی وای خدا چی

بگم

او مدم حرفی بزنم که یک دفعه در ماشین باز میشه و به بیرون کشیده میشم

از درد جیغ میکشم و به شخص رو بروم نگاه میکنم با چشمای به خون نشسته

داشت نگاهم میکرد

: ارمان من

: خفه شو فقط خفه شو

: ارمان

دستش میره بالا چشمام میبندم منتظر سیلی اش هستم اما خبری نیست

چشمام باز میکنم

پوریا مانع شده بود دستش گرفته بود

: حرفی هست با منه چرا سر دریا خالی میکنی

ارمان پوریا به ماشین میکویه

: مردک اشغال کارت به جای رسیده که به اسم کوچیک صداش میکنی

بهم اشاره میکنه

: این دختری که میبینی زنه منه میفهمی اشغال

پوریا با حرف ارمان بهم نگاه میکنه منتظر انکار منه

سرم میندازم پایین نگاه خیره پوریا اذیتم میکنه یک دفعه ارمان دستم میگیره و

به سمت ماشین میبره

در باز میکنه و روی صندلی پرتم میکنه خودش سوار میشه

:_ارمان

:_بیند دهنتو نمیخواه زر زر کنی

دریا

:_ارمان بخدا

هنوز حرفم تمام نشده بود که سیلی محکمی بهم میزنه

:_مگه بهت نمیگم خفه شو

با ترس عقب میرم و سرم میندازم پایین

چند دقیقه بعد جلوی خونه نگه میداره از ماشین پیاده میشه بعد به سمتم میاد

و در باز میکنه بازوم محکم میگیره و از ماشین پیاده ام میکنه :_ارمان دستم

:_بیر صداتو اشغال

دستم محکم ترا از قبل فشار میده و دنبال خودش میکشه داخل خونه که میشیم

محکم روی زمین پرتم میکنه

:_خو شم میاد خودت مظلوم میگیری اشغال بگواسه چی گفتی پسرخاله

ات هستم واسه اینکه لاس بزنی باهاش نه بعداز حرفش لگد محکمی بهم

میزنه و پاش روی دستم میزاره از درد جیغ بلندی میکشم که بلند میخنده

:_اره جیغ بزن عوضی جیغ بزن

کمر بندش باز میکنه با ترس عقب عقب میرم

:_میترسی کوچولو ترس عادت میکنی

محکم روی کمرم میزنه که نفس قطع میشه انقدر میزنه که بی حال میشم

موهام میگیره و میکشه جیغ میشکم ولی توجهی نمیکنه بلندم میکنه و دنبال خودش میکشه

داخل اتاق پرتم میکنه و در اتاق قفل میکنه

دریا

هق هقم اوج میگیره بخت بد من لعنت به زندگی سکیم ..

انقدر گریه میکنم که دیگه واسم اشکی نمونده

نمیدونم چقدر میگذره که در اتاق با شدت باز میشه به سمتم میاد و از روی زمین بلندم میکنه

روی تخت پرتم میکنه و دکمه های مانتورو باز میکنی

:_چیکار میکنی ارمان

:_بیر صداتو اشغال

بعد از حرفش بهم نگاه میکنه بلند میخنده و بسته ای رو نشونم میده بهش نگاه میکنم

:_الان کاری میکنم دردت اروم بشه

بسته باز میکنه و به سمتم میگیره با ریخته شدن نمک روی زخمam جیغ بلندی میکشم که بلند تر میخنده

:_اره جیغ بکش ، جیغ بکش اشغال

دیگه جونی برام نمونده دیگه قدرت گریه کردن هم ندارم فقط بهش خیره میشم
باز هم نمک میریزه اما من دیگه چیزی رو احساس نمیکنم همینطور خیره
بهش نگاه میکنم

که لگد محکمی بهم میزنه و از اتاق بیرون میره در قفل میکنه
زخمام میسوزه ولی دیگه مهم نیست دیگه هیچ کس مهم نیست دیگه نمیخواه
باشم خسته ام از همه چی به شیشه روی عسلی

نگاه میکنم از روی تخت بلند میشم شیشه بر میدارم و روی زمین میکوبم
صداش توی اتاق میپیچه در اتاق به شدت باز میشه بدون توجه بهش خم
میشم و تیکه ای از شیشه بر میدارم

بهش نگاه میکنم که با بهت و ترس نگاهم میکنه
:_چیکار میکنی دریا؟

با صدای ضعیفی میگم
:_پایان میدم به زندگی

به سمتم میاد اما قبل از اینکه بهم برسه دستم
بالا میبرم و با تمام قدرتم اون شیشه توی شکمم فرو میکنم فریاد ارمان گم
میشه در تاریکی که به سراغم میاد
ارمان

با بهت به جسم نیمه جونی که روی زمین افتاده نگاه میکنم به خونی که از
بدنش میاد نگاه میکنم
پاهام تحمل وزنم ندارن کنارش روی زمین زانو میزنم

به رنگ سفیدش نگاه میکنم این دریا نیست

:_پاشو دریا مسخره بازی بسه پاشو

با اشک به چشمای بسته اش نگاه میکنم داد میزند

:_پاشو دیگه دریا غلط کردم

سرش روی پاهام میزارم هر لحظه خون ریزیش بیشتر میشه

به اورژانس زنگ میزنم

چشماشو میب*و*سم

:_بلند شو شیطونی کن خوشگلم پاشوبا هر کی میخوای باش فقط چشمات

باز کن

با صدای زنگ ایفون سرش اروم روی زمین میزارم و در باز میکنم دو نفر با

سرعت وارد خونه میشن دریا بهشون نشون میدم

چند تا پارچه روی زخمش میزارن

:_خونریزیش شدیده سریع اقدام کنید

روی برانکارد میزارنش و سوار ماشینش میکنن خودم سوار ماشین میشم و

پشتشون حرکت میکنم

بعض میکنم تحمل این حالشو نداشم

مقصر الان منم فقط من جلوی بیمارستان نگه میدارن و سریع وارد بخش

میشن ..

سه ساعت از عمل دریا گذشته اما هنوز خبری از دکتر نیست نیم ساعت

بعدش او مد بیرو

:_چی شد دکتر

:_خون زیادی ازش رفته همه امیدت به خدا باشه پسرم

ارمان

با بهت به دکتر نگاه میکنم صحنه های خنده اش جیغ زدنash میاد جلوی

چشمam روی زمین می افتم نمیتونم نفس بکشم قلبم نمیزنه

دکتر ازم میخواhad نفس عمیق بکشم نمیتونم نفس کشیدن تو هوای که نباشه

سخته

باز هم تصویر گریه هاش

روز عروسی رُقْ *صمون

همه مثل فیلم از جلوی چشمam میگذرن نمیدونم چی میشه که دیگه چیزی

نمیفهمم

با سوزش دستم چشمam باز میکنم نگاهی به اطراف میندازم با دیدن خانمی با

روپوش سفید همه چیز یادم

میاد میخواham بلند شم اجازه نمیده به عقب هلش میدم و بلند میشم به صدا

زدنash توجه نمیکنم

به سمت قسمتی که دریا بود میرم دکتر از اتفاقش میاد بیرون

:_چی شد دکتر حالش چطوره

دکتر نگاهی با خشم بهم میکنه

:_اینکه اون زن زنده باشه یا مرده برات فرقی داره

منظور حرفش فهمیدم تکیه انداخته بود

:_دکتر

: خطری دیگه وجود نداره جون ولی این رسمش نیست که همچین بلای سر
این دختر بیچاره بیاری به هوش او مده میتوانی بری ببینیش

ارمان

دکتر با سرزنش نگاهم میکنه و میره به اتفاقش نگاه میکنم اروم به سمت اتاق
میرم

در اروم باز میکنم داخل اتاق میشم به سمتش میرم هر لحظه با نزدیک شدنم
ضریان قلبم بالاتر میره کنار تختش میر سم چشمهاش بسته است انقدر خیره
نگاهش میکنم که چشمهاش باز میشه با دیدنم ترس

توی چشمهاش بیداد میکنه لعنت به من که دلیل ترس این چشم های مظلومم
دستم به سمت صورتش میره که خودش عقب میکشه

صداش میزنم اما توجهی نمیکنم بهم نگاه نمیکنه کنارش میشینم
دریا:

باز هم بهم توجهی نمیکنه
بیخشید

بهم خیره نگاه میکنه نفرت چشمهاش به راحتی قابل تشخیص تحمل این
چشمای که با تنفر بهم نگاه میکنه و ندارم از اتاق بیرون میر
که با چشمای وحشی و عصبی امیر و میبینم میتر سم از برق چشمای که به
خونم تشنه اند

میخوام حرف بزنم چی دارم که بگم به کسی که میدونم همه زندگیش
خواهersh

سیلی محکمی بهم میزنه و از جلوی در کنارم میزنه

ارمان

رفت داخل اتاق ..

هنوز نرفته بود با چشمای که ازشون خون می بارید او مد بیرون

:_چرا؟

_چی چرا

:_لعنتی چرا خواهرم باید این بلا رو سر خودش بیاره این زخمای روی صورت

و بدنش چیه وحشی مگه بهت نگفتم دوماه صبر کن عوضی

پوزخندی بهش میزنم

:_زن منه دلم میخود اصلا به تو چه ربطی داره اره میزنم خواهر به اصطلاح

پاکت میزنم اون اگه ادم جلو چشمم با پسرای دیگه لاس نمیزد

تفهمیدم چرا انقدر بی رحم شدم چرا وقتی میدونم اون دختر پاکه این حرفا

زدم چون غرورم داشت له میشد زیر پای این برادر طرف چپ صورتم میسوزه

و این نشانه‌ی پیروزیه پوزخندی بهش میزنم و راهم کج میکنم که برم ولی با

حرفش دنیا روی

سرم خراب میشه

:_دیگه صبر نمیکنم با پدرم حرف میزنم همین هفتنه طلاق میگیرید

بعد از حرفش باز به داخل اتاق میره ولی من پاهاام دیگه یاری نمیکنه

اینکه هفتنه دیگه خونه خالی از حضورش باشه و حشت زده ام میکنه

به در اتفاقی که الان اون دختر خوابیده نگاه میکنم

: این اجازه بهشون نمیدم تو مال منی

دریا

امیر دوباره برگشت او مد کنارم دستم و گرفت

: ابجی خوبی

بهش نگاه میکنم چه سوال مزخرفی وقتی میبینه چیزی نمیگم روی تخت

میشینه

: نمی خوای بگی چی شده نمی خوای بگی چی باعث شده خواهرم با

خودش این کارو بکنه نمیخوای بگی این زخم های صورت و بدنست دلیلش

چیه نمیخوای ازش شکایت کنی خسته شدم حرف بزن گریه کن چرا نگاهت

درک نمیکنم

جواب نمیدم فقط بهش نگاه میکنم عصبی میشه و شروع میکنه قدم زدن

: با بابا حرف میزنم مرخص که شدی طلاق میگیری دیگه به اون عوضی

اجازه نمیدم حتی یه بار هم ببینت

پوزخندی میزنم چه خیال های میکنه برادر من معلومه که ارمان از خداشه که

از این زندگی سگی راحت بشه

امیر از اتاق میره بیرون پنج دقیقه از رفتتش میگذرد

چشمam میبیندم و سعی میکنم فراموش کنم همه چیز کاش فراموشی میگرفتم

احساس میکنم یه نفر کنارمه چون صدای هرم نفس هاش شنیده میشه با فکر

اینکه باز امیر چشمam باز میکنم با دیدن تیله های مشکی نفس کشیدن یادم

میره چشمash خالی از خشم و عصبانیته

چشمash دلگیره این و پر بودن چشمash ثابت میکنه روی صورتم خم میشه

دریا

دستام روی سینش میزارم و به عقب هلش میدم

تکون نمیخوره و خیره نگاهم میکنه

: بهت گفته بودم روی داشته هام حساسم گفته بودم حسودم نه چرا میخواستی
عذابم بدی چرا فتی نشستی با اون مرتیکه حرف زدی از همه اینا بگذریم چرا
با خودت اینکارو کردی

پوزخندی بهش میزنم با خودم اینکارو کردم تمام تم کبود و زخمه اون وقت
میگه چرا با خودت این کارو کردی اخه بی احساس ندیدی چه بالای به سرم

اوردی

بانفرت بهش خیره میشم

: هر چقدر هم ازم متصرف باشی مطمئن باش دریا اینو تو گوشت فرو کن
سرشو پایین تر میاره و کنار گوشم زمزمه میکنه

: من طلاقت نمیدم پس به اون داداش نر خرت بگو که طلاق نمیخوای
و گرنه مجبور میشم از راه دیگه ای اقدام کنم با تعجب نگاهش میکنم که
پوزخندی میزنم

: میدونی که من بچه خیلی دوست دارم

عقب میره و دستش به سمت صورتم میاد

: دلم یکم برات سوخت ولی خب این مانع این نمیشه که برنامه های که برات
دارم اجرا نکنم

دستش روی شقیقه ام به حالت نوازش میکشه

: آگه نمیخوای به این زودیا مامان شی سعی کن با من مخالفت نکنی
بغض میکنم و بهش نگاه میکنم چقدر این مرد میتونه بی رحم باشه کاش

مرده بودم

بهم خیره میشه و به چشمam نگاه میکنه
رنگ نگاهش عوض میشه و جاش به محبت و ترحم میده
چیزی که کاش دیشب یکم از اون داشت دیگه باور ندارم این چشمارو
به سمتm بیشتر خم میشه که خودم عقب میکشه دستاش روی شونم میزاره و
اجازه حرکت بهم نمیده

: آگه باهام راه بیایی منم بهت قول میدم مشکلی پیش نیاد
ولی آگه بخوای لج کنی مطمئن باش بدتر از این بلا به سرت میاد
بعد از حرفش پوزخندی بهم میزنه و با صدای ارومتری میگه
بعد از اینکه تاریخ مصرفت تموم شد میتونی بری با پوریا جونت
عقب میره و از اتاق خارج میشه

بغض گلوم خفه کرده اما گریه نمیکنم نفس عمیقی میکشم و چشمam میبندم

سحر

ساعت از ۱۰ شب گذشته اما امیر هنوز نیومده برگه از مایش روی میز بهم دهن
کجی میکنه

با حرص بلند میشم و شمارش میگیرم اما رد میده تا حالا صدبار بهش زنگ
زدم اما تنها جوابم همین رد دادن بوده
روی کانپه میشینم و بار دیگه به برگه از مایش نگاه میکنم

اگه امیر بفهمه داره پدر میشه خیلی خوشحال میشه از تصور یه نوزاد کوچولو

قند توی دلم اب میشه

صدای در میاد خودم خیلی ناراحت نشون میدم و برگه زیر لباس مخفی میکنم

امیر داخل خونه میشه کفشاش در میاره و بدون توجه بهم به سمت اشپزخونه

میره با تعجب به حالتش به اشپرخونه میرم

سحر:_من باید قهر کنم اون وقت تو قهر میکنی اقا هه

امیر باز هم بهم نگاه نمیکنه و پوزخندی میزنه :_امیر چرابهم نگاه نمیکنی

سرش بالا میاره

:_چون وقتی بہت نگاه میکنم حالت تهوع میگیرم

بهش نگاه میکنم :_اصلا شوخی با مزه ای نبود امیر منو بگو میخواستم بہت

چه خبری بدم

:_من با تو شوخی ندارم خبرات هم واسم مهم نیست

:_حتی اگه خبر پدر شدنت باشه

دریا

با شنیدن صدای مرد وزنی

چشمam باز میکنم

دکتر به همراه پرستاری بالای سرم بودن

دکتر با دیدن چشمای بازم لبخندی میزنه

دکتر: حالت چطوره

چیزی نمیگم

: امروز از دستمون راحت میشی حالت بهتر شده فقط مواضع خودت باش تا

چند هفته بعد از چند روز بازم بیا چک کنم بینم مشکلی داری یا نه

باز هم سکوت میکنم در برابر حرفash که میگه

: نمیخوای این روزه سکوت بشکنی و حرف بزنی

وقتی میبینه چیزی نمیگم و تلاشیش بی فایده است رو میکنه به پرستارش میگه

: خب ما دیگه بریم که شوهرش بیاد بینیش شاید واسه اون حرف زد

دکتر به همراه پرستار از اتاق خارج میشن

هنوز چیزی از رفتگشون نگذشته که ارمان میاد داخل

بهم نگاهی میکنه : بین من حوصله این کاراتو ندارم هر وقت زن اون مردک

شدی واسش ناز کن حالا هم پاشو بریم که کار دارم دو روز بخاطر تو کارم

عقب افتاده

دریا

بلند میشم که شکمم تیر میشکه اما توجهی نمیکنم

بهش نگاه میکنم نکنه انتظار داره با همین لباسای صورتی پاشم باهاش برم

منتظر نگاهم میکنه

: د پاشو دیگه چیه مثل شتر نگاه میکنی

تازه میفهمه که دردم چیه از اتاق بیرون میره و واسم لباس میاره

واز اتاق میره بیرون لباس میپوشم و از اتاق میرم بیرون که به سمتم میاد دستم
میگیره

مخالفت میکنم اما توجهی نمیکنه
:_فکر نکن ازت خوشم میاد حوصله اینجا موندن ندارم و گرنه پرت میکردم

همینجا میرفتم متاسفانه باهات کار دارم

ارمان دستم محکم تر میگیره سرم میندازم پایین و به دنبالش کشیده میشم
از بیمارستان خارج میشیم به سمت ماشین میریم
هنوز چند قدمی تا ماشین فاصله دارم که دستم از دست ارمان کشیده میشه به
ناجی ام نگاه میکنم باز هم برادرم

:_بہت که گفته بودم این هفته با ید خواهرم طلاق بدی و اینکه دیگه حق
نداری واسه یک بار هم که شده خواهرم بینی

ارمان به سمت امیر میاد و میخواد امیر بزنه کنار اما امیر تکون نمیخوره
:_برو گمشو عقب بابا زنمه به تو چه ربطی داره خودت پرت میکنی وسط
:_از الان دیگه زن تو نیست

ارمان: دریا میخواد با من بیاد تو این وسط چیکاره ای:_از خودش میپرسم بینم
دیگه چه غلطی میخوای بکنی

امیر به سمتم بر میگردد و بهم نگاه میکنه
:_دریا باهاش میری یا نه؟

دریا

به ارمان نگاه میکنم که با تهدید بهم نگاه میکنه چه فکری پیش خودش کرده
وقتی نرم پیشش دیگه هیچ اسیبی نمیبینم

بدون توجه به نگاه خیرش دستم به سمت دست امیر دراز میکنم اما قبل از
اینکه بتونم دست امیر بگیرم

دستی دورم حلقه میشه همون دست های که بهم ارامش میداد و همیشه پشت
بود

بهش نگاه میکنم که سرم میب*و*سه بعض گلوم میگیره ولی الان وقتی
نیست

از ب*غ*لش بیرون میام دستم محکم میگیره و با سرزنش به ارمان نگاه میکنم
ارمان سرش میندازه پایین

: بهت گفته بودم مواطن دخترم باش نگفته بودم جنازه تحویل بدی اینطوری
مردونگیت ثابت کردی
: بابا

: به من نگو بابا این هفته صیغه طلاق جاری میشه و تا پایان همین هفته دریا
پیش میمونه ولی اگه بفهمم کوچکترین

بی احترامی دیگه ای به دخترم شده باشه زنده ات نمیزارم ارمان فهمیدی
: بله

بابا بهم نگاهی میکنه و لبخند ارامش بخشی میزنه
: برو دخترکم دیگه اجازه نمیدم کسی بهت صدمه بزن بهم اعتماد کن
امیر میخواهد مخالفت کنه اما با نگاه بابا ساكت میشه و نگران بهم خیره میشه
به ارمان نگاه میکنم و بدون توجه بهش به سمت ماشین میرم و میشینم

سرم به صندلی تکیه میدم و چشمam میندم
صدای باز و بسته شدن در میاد ولی توجهی نمی کنم
دریا

استارت میزنه و ماشین شروع به حرکت میکنه
چشمam باز میکنم و به پنجه خیره میشم
کاش هیچ وقت عاشق نمیشدم کاش
هیچ وقت بزرگ نمیشدم

با برخورد دستی به بازوم به خودم میام با ترس به ارمان نگاه میکنم
از دیدن ترس چشمam شرمنده میشه و با یه حالت خاص نگاهم میکنه
نگاهم ازش میگیرم و به اطراف نگاه میکنم

جلوی خونه بودیم بدون توجه به ارمان از ماشین پیاده میشم
در با ریموت باز میکنه وارد حیاط میشم و اروم به سمت خونه میرم
دستم به عقب کشیده میشه و فرو میرم در اغوشی که حتی اگه صاحبیش بارها
کتکم بزنه قلبم براش میزنه

حل میشم در اغوش مردی که با پشیمونی نگاهم میکنه
خیره میشم در چشمانی که برق اشکشون بیشتر از هر چیزی خودنمایی میکنه
دریا

به اولین قطره اشکی که از چشممش میچکه شک میکنم این مرد همون مرد
دیشب بود
دستام روی سینه اش میزارم و به عقب هلش میدم

ازش جدا میشم و به سمت خونه میرم

: من طلاقت نمیدم دریا

پوزخندی به افکارش میزنم مگه میتونی ندی تو در برابر بابا هیچ قدرتی نداری

به سمت اتاقم میرم در اتاق که باز میکنم صحنه های دیشب میان جلوی

چشمم نمیدونم چی میشه که بالاخره بغضم میترکه

دستم جلوی دهنم میگیرم چشمای عصبانیش و همه اتفاقات مثل فیلم از

جلوی چشمم عبور میکنن زانو هام خم میشه اما باز هم دستش مانع از افتادنم

میشه محکم ب*غم میکنه هق هق گریه ام گم میشه در لرزش شونه های

مردی که دیشب به گریه هام قهقهه میزد

دریا

به عقب هلش میدم ازم جدا میشه و سریع میچرخه

به سمت بر میگردد چشمаш سرخه نگاهم ازش میگیرم و به سمت اتاق

بر میگردم

: اونجا نمیتونی بخوابی برو اتاق من

بدون توجه بهش به سمت اتاقم میرم که دستم میکشه به سمت اتاق خودش

میره

: اونجا نمیتونی بخوابی اینجا برو بخواب

من روی کاناپه میخوابم

بعد از حرفش در اتاق باز میکنه و به داخل اتاق هلم میده و در میبنده به اتاق

نگاهی میکنم با یاد اون روز بغض میکنم به سمت تختش میرم و دستم روش

میکشم

همونجای که ب^{*غ}لم کرده بود و محکم بودم
به اغوشش چشمam میبندم و

سعی میکنم

فراموش کنم روی تخت مشینم هنوز چند دقیقه نگذشته که در اتاق باز میشه
سریع بلند میشم و به سمتش برمیگردم
به سمتم میاد با ترس بهش خیره میشم
نزدیک تر که میشه قدمی به عقب برمیدارم
به دیوار میخورم

دستش به سمت صورتم میاد دستام روی سینه اش میزارم و به عقب هلش
میدم

اما بی خیال نمیشه و دستش دور کمرم حلقه میکنه ازش انقدر ترس دارم که
احساس میکنم دارم میلرزم :_اینطوری نترس عزیزم کاری باهات ندارم فقط
واست لباس اوردم به لباس های روی تخت اشاره میکنه و

ازم جدا میشه
: من میرم بیرون در قفل کن اروم بخواب از هیچی نترس
دریا

از اتاق خارج میشه به سمت در اتاق میرم و قفلش میکنم برمیگردم و به سمت
تحت میرم و لباس که گذاشته بود برمیدارم

لباس هام عوض میکنم به سمت تختش میرم و روی تخت دراز میکشم
تخت بوی عطر تنش میده و دل بی قرام اروم میکنه
چشمam میبیندم و سیاهی مطلق
با برخورد کمربند و قهقهه های ارمان چشمای سرخش و خونی که روی زمین
ریخته شده جیغ بلندی میکشم
واز خواب میرم پاهم جمع میکنم و میلرزم بالا و پایین شدن دستگیره در
ترسم دو چندان میکنه جیغ بلند تری میکشم
که کسی از بالکن خودش داخل اتاق پرت میکنه با دیدن سایه سیاه یه مرد اسم
ارمان فریاد میزنم
اون مرد به سمتم میاد و ب^{*}غم میکنه
:_اروم باش دریا اروم منم ارمان در قفل بود از بالکن او مدم نرس عزیزم
خواب دیدی همش خواب بود
با حرفash اروم نمیشم و بیشتر میترسم میخواه ازش جدا بشم اجازه نمیده
:_نرس عزیزم ببین من پیشتم
اروم باش سرم روی سینه اش میزاره
ضربان قلبش که تند تند میزنه اروم میکنه
نفس عمیقی میکشه و ب^{*}و^{*}سه ای روی سرم میزنه
سر
:_حتی اگه خبر پدر شدنت باشه
با تعجب بهم نگاه میکنه و به سمتm میاد
:_بعچه

برگه از مایش پرت میکنم تو صورتش میگیره و نگاهش میکنه بعد از خوندن
برگه نیشش کم کم باز میشه و اخم من شدید تر

با ذوق نگاهم میکنه ولی با دیدن اخمم نیشش بسته میشه

میدونی عشم :_تا الان که حالت بهم میخورد

نظرم عوض شد:_جدا سعی کن نظرت عوض نشه

از اشپزخونه خارج میشم که پشت سرم میاد

سحر _زهرمار

حالم خوب نیست بیخشید

با نگرانی به سمتیش بر میگردم

چی شده

با شنیدن حرفاش هر لحظه دستام سردرتر میشه یعنی براذر من ..

چطوری تو صورت بابا و مامان نگاه کنم

با شرمندگی به امیر نگاه میکنم و سرم میندازم پایین

لبخندی میزنه و دستم میب *و* سه

مامان بچم چرا باید خجالت بکشه

چیزی نمیگم و بهش نگاه میکنم

ناراحت نباش سحر بابا حلش میکنه

دریا

با اشک بهش خیره میشم

خودم عقب میکشم با ناراحتی بهم نگاه میکنه
نگاهم ارش میگیرم و ازش فاصله میگیرم نادیده میگیرم چشمای ناراحت و
دلگیرش ..

با صدای در متوجه رفتنش میشم
به عکس روی عسلی نگاه میکنم
ترانه و ارمان

بعض لعنتی داره خفه ام میکنه
*نمیدانی چه سخت است...

آرام کردن دلی ک
بهانه ات را میگیرد...*

به لبخند روی ل*ب*ا*شون نگاه میکنم
چه حالی میشه دلم بلند میشم ولی چشمام سیاهی میره و روی زمین می افتم
چشمام خیس میشه و بعضم میترکه خفه میکنم
صدای گریه ام دستم به تخت میگیرم و بلند میشم
به سمت در اتاق میرم و در باز میکنم

روی کاناپه خوابه

*اروم بخواب عشقem

دستی به صورتم میکشم به سمتیش میرم خیره نگاهش میکنم
دلم میخواهد فقط نگاهش کنم اما با جایه جا شدنیش عقب میکشم
به سمت اتاقم میرم به اون خوردہ شیشه ها پوزخند میزنم
چمدون از زیر تخت بر میدارم و روی تخت میزارم

به سمت کدم میرم و وسایل مورد نیازم بر میدارم
عکس عروسی بر میدارم لب خند تلخی بهش میزنم
دریا

لباس عوض میکنم و چمدون بر میدارم گوشیم بر میدارم
آخرین نگاهم به خونه و عشقem میکنم و از خونه خارج میشم
به امیر زنگ میزنم بعد از دو بوق جواب میده

:_جانم

:_بیا دنبالم داداش

:_چی شده دریا

با صدای خفه ای میگم

:_مگه نمیخواستی منو از این جا ببری پس چرا نمیایی

:_دارم میام عزیزم کجایی اینو بگو

:_جلوی خونه به کسی هم نگو

:_باشه او مدم جای نری ها

:_باشه

بعد از پنج دقیقه امیر میرسه از ماشین پیاده میشه و به سمت میاد
چمدون به سمتش میگیرم و خودم سوار ماشین میشه

بعد از گذاشتن چمدون سوار میشه

:_چی شده ابحی :_برو خونه داداش میخوام برم پیش بابا

: باشه

ماشین روشن میکنه و به سمت خونه حرکت میکنه

بعد از مدتی به خونه میرسیم از ماشین پیاده میشم و ایفون میزنم

در باز میشه بدون توجه به امیر داخل خونه میشم در باز میکنم

و با صدای ضعیفی سلام میکنم پابا از دیدنم تعجب میکنه و به سمتم میاد

: اینجا چیکار میکنی دریا

: مزاحمم برم

: منظورم این نبود دخترم بگو چی شده

: طلاق میخواه

ارمان

از خواب بلند میشم و به ساعت نگاه میکنم اوه 10 شب چقدر خوابیدم محکم

میزنم تو سرم

وای قرصای دریا

سریع به سمت اشیزخونه میرم لیوان اب و به همراه قرصاش بر میدارم و به

سمت اتاق میرم در میزنم ولی جوابی نمیده چند بار دیگه در میزنم اما بازم بی

جواب میمونم چه خواب سنگینی داری دختر در اروم باز میکنم

اتاق تاریکه و هیچی دیده نمیشه

لامپ اتاق روشن میکنم با دیدن تخت خالی یخ میزنم به سمت دسته شویی

میرم اما کسی نبود

سریع به سمت اتاق خودش میرم اما بازم ...

از اتاق خارج میشم و شمارش میگیرم

دستگاه مشترک مورد نظر خاموش می باشد

حتماً اشتباه گرفتم اره دوباره شمارش میگرم

دستگاه مشترک مورد نظر خاموش می باشد

گوشی محکم میکوبم به دیوار

/چرا نمیزند قلبم/

دریا

سه هفته از روزی که او مدم خونه بابا میگذرد و امروز باید بریم دادگاه بابا

درخواست داده و من نمیدونم ارمان میاد یا نه

با تکون خوردن دستی جلوی چشمam از فکر بیرون میام و به بابا نگاه میکنم

:_نمیخوای حاضر بشی ساعت هشت شد

ای کاش هیچ وقت ساعت هشت نمیشد

بابا کاش اصلاً نمیومدم من لعنتی وقتی میدونم تحمل دوریش ندارم چرا

او مدم

ولی چه فایده دو ماہ دیگه اون میگفت طلاق حداقل غرورم بیشتر از این له

نمیشه

از بابا میخوام بره بیرون تا حاضر بشم

از روی تخت بلند میشم و به سمت دسشویی میرم ابی به صورتم میزنم تا

شاید از این استرسم یکم کم بشه

با حوله صورتم خشک میکنم و از دستشویی خارج میشم لباس هام میپوشم و
اروم از پله ها پایین میر میباو و امیر میبینم که روی مبل نشستن مامان نگران
نگام میکنه توجهی نمیکنم و به سمت بابا میر

من اماده ام بابا:

بابا چیزی نمیگه و به همراه امیر بلند میشن

جلوتر از همشون از خونه خارج میشم

نفس عمیقی میکشم و منتظر میمونم

بعد از چند لحظه بابا به همراه امیر میان سوار ماشین میشیم

استارت زده میشه و ماشین شروع به حرکت میکنه سرم به شیشه تکیه میدم و به
خاطره های خوش چند هفته پیش فکر میکنم

به خنده هاش به عصبانیتش به گریه هاش به گرمی اغوشش همه و همه باعث
پر شدن چشمam از اشک میشن نفس عمیقی میکشم

و دستم محکم فشار میدم تا شاید مانع ریختن اشکام و رسوا شدنم بشم
با ایستادن ماشین نگاهی به اطراف میندازم

یعنی رسیدیم چه زود یعنی دیگه همچی

تموم شد با بعض پشت سر امیر و بابا حرکت میکنم
وارد دفتر میشیم اما خبری از ارمان نیست

روی صندلی میشیم و سرم میندازم پایین

بعد از چند لحظه با دیدن کفش های مردونه ای سرم بالا میارم و بهش نگاه
میکنم چقدر دلتگ چشماش و عطر وجودش بودم

دریا

نگاهم ازش میگیرم و سرم پایین میندازم

با فاصله دو صندلی ازم میشینه

قاضی وارد میشه به احترام یلنده میشیم ..

قاضی دفترش باز میکنه و نگاه جدی به من و ارمان میکنه

قاضی:دلیل طلاق

به جای من ارمان سریع جواب میده

:_ازدواج اجباری

:_دلیل تو دخترم

:_منم مثل ایشون

:_علاقه ای بهم ندارین

هر دو با هم نه میگیم

سرم پایین میندازم

:_خب دختر جان شما باردار نیستی

:_نه نیستم

بعد از حرفم ارمان بهم نگاهی میکنه و پوزخندی میزنه

:_جناب قاضی ایشون بارداره

با حرف ارمان چشمam از حدقه میزنه بیرون

بابا و امیر با تعجب به ارمان نگاه میکنن

:_چی میگی تو خل شدی

ارمان دستش داخل جیب شلوارش میکنه و برگه ای روی میز قاضی میزاره

قاضی نگاهی به برگه میندازه و بعد به من نگاه میکنه
_شما بارداری دختر جان و تا موقعی که بچه به دنیا نیاد حق طلاق نداری
امیر با عصیانیت بلند میشه و به برگه نگاهی میندازه
بلند میشم و به سمت امیر برگه ازش میگیرم و با تعجب بهش نگاه میکنم به
سمت ارمان میرم
:_چی میگی ارمان این کارا چیه
ارمان لبخند پیروزمندانه ای تحولیم میده
سرش پایین میاره و کنار گوشم زمزمه میکنه
:_گفته بودم جوجه ب^{ع*}لی خودمی
:_ارمان میگم که دروغ میگی

:_دیگه تصمین نمیکنم که سالم بموئی اگه همچین غلطی بکنی
با ترس به قیافه جدیش نگاه میکنم
دریا
:_بین ارمان الان بگم دروغ گفتی دیگه تموه و طلاق هیچ کاری نمیتونی
بکنی
میخوام برگردم و به بابا بگم که با حرفش خفه میشم
:_فراموش نکن کوچولو وا سه طلاق الان نمیان وا ست صیغه بخونن یک ماه
طول میکشه اگه همچین غلطی کنی
کاری میکنم اون برگه ازمايش بشه حقیقت
:_تا کی بالاخره که دوماه دیگه طلاق میگیریم

_ درسته دو ماه دیگه هر وقت من بخوام

ارمان به سمت قاضی بر میگردد

: اقای قاضی من دوران بارداری زنم میخوام کنارم باشه چون ممکنه بالای سر

بچه ام بیاره

قاضی به بابا نگاهی میکنه و میگه

_ دوران بارداری خانم باید خونه شوهرش باشه و حق اینکه برن خونه پدری

و اقام به مدت طولانی در صورت نارضایتی همسر بمونن ندارن

با حرص با قیافه شادش نگاه میکنم

که دستم میگیره و به بابا و امیر میگه

: خب پدر جان من دریا میبرم خونه بعدا میام و سایلشم میبرم

بابا چیزی نمیگه فقط نگاهش میکنه

دستم میکشه و از دادگاه خارج میشیم

دریا

: ارمان دستم ول کن

: نمیشه به تو اعتمادی نیست باز فرار کنی

: ارمان من طلاق میخوام میفهمی

به سمت بر میگردد و جدی نگاهم میکنه

: تو که دوست نداری حرفای که دادگاه دوباره تکرار کنم

: هدفت چیه

: اینش به توربطی نداره

هنوز ادامه حرفش نگفته بود که با صدای بابا ساكت میشه

:_ارمان

ارمان به عقب بر میگردد

:_بله بابا

بابا جلو میاد و دستم میگیره

:_میریم واسه ازمايش بارداری

:_ولی بابا منکه ازمايش بهتون نشون دادم

بابا پوزخندی به ارمان میزنه

:_فکر کنم اون ازمايش خودت دادی من میخوام دریا بیرم ازمايشگاه نه تو رو
کلافگی ارمان به خوبی میفهم

:_بابا این کارا چیه چرا اینطوری میکنید من و دریا نمیخوایم طلاق بگیریم

:_اما دریا میخواد طلاق بگیره اگر هم نخواد من اجازه نمیدم به اندازه کافی
دخترم بدبخت کردی

:_فردا میریم واسه ازمايش

بابا بعد از حرفش دستم میکشه و به سمت ماشین حرکت میکنه

:_بابا پس امیر

:_اون خودش میاد

چند دقیقه بعد

:_بابا میشه نگه داری

:_کجا

:_یکم کار دارم این اطراف

: نمیشه امیر او مد باهاش برو

: ولی بابا

: تمومش کن دریا

به صندلی تکیه میدم و چیزی نمیگم

به خونه میرسیم از ماشین پیاده میشم

ایفون میزنم و وارد خونه میشم بدون توجه به مامان که داره با تعجب نگاه

میکنه به سمت اتاقم میرم و در قفل میکنم

پشت در روی زمین سر میخورم یعنی تمومه

چرا بابا هیچ وقت به موقع نمیرسه

خدایا من طلاق نمیخوام من غلط کردم

کاش جدی جدی حامله بودم

سرم روی زانو هام میزارم یه حس دلهره و نگرانی عجیبی دارم که درکش نمیکنم

با گردن درد بیدار میشم

شب شده بود لامپ بالا سرم میزنم و به ساعت نگاه میکنم ساعت ۱۰ شب

بود

باز هم اون استرس و نگرانی صبح دارم

از روی تخت بلند میشم

به سمت دستشویی میرم و ابی به صورتم میزنم از دستشویی خارج میشم به

سمت وسایلم میرم و عکس عروسی بر میدارم

چقدر دلم برات تنگ شده نامرد

انقدر محو عکس میشم که متوجه گذشتن زمان نمیشم
با صدای گوشیم به خودم میام

صورت خیس از اشکم پاک میکنم و گوشی از روی تخت بر میدارم با دیدن
شماره ناشناس تعجب میکنم یعنی کیه

جواب میدم

:_بله بفرمایین

:_سرکار خانم دریا بمانی

:_بله خودم هستم

با حرفش جیغ بلندی میکشم

که در اتاق به شدت باز میشه

:_چی شده دریا

:_ارمان

پاهام تحمل وزنم نداره هر لحظه که بهش نزدیک تر میشم درد قلبم بیشتر
میشه

:_خانم شما حالتون خوب نیست

بهتره یه شخص دیگه بیاد واسه تشخیص هویت

:_نه چرا یکی دیگه منکه میدونم این ارمان نیست

بدون توجه به مرد پارچه کنار میزنم

:_نیمی از بدن سوخته امیدوارم بتونین تشخیص بدین

به حرف مرد توجه نمیکنم نگاهم خیره انگشتريه که در دست چپش داره

خودنمایی میکنه

:_اون حلقه بدش به من

مرد اون حلقه از انگشتیش درمیاره و به سمتم میگیره دستام سرد میشن و
میلرزن به حلقه نگاه میکنم

:_اخه این چه حلقه ای انتخاب کردي بى سليقه

:_خیلیم قشنگه مرد باید حلقش ساده باشه)

:_ارمانم

مرد نگاه میکنم

:_اینکه ارمان نیست ارمان که حلقش اینطوری نبود اصلاً حلقه نداشت

ارمانم این نیست نیست

دریا

:_برو بیرون

:_خانم

:_برو بیرون میخوام با عشقم تنها باشم

منتظر نگاهش میکنم میره بیرون

به سمتی میرم دست چیش میگیرم

:_پاشو ارمان من که طلاق نمیگیرم

پاشو ارمانم میخوای حلقه ات دستت کنم مثل شب عروسی یادته چجوری
نگاه میکردم یادته چقدر دعوا کردیم واسه گرفتن نگاه کن ارمان حلقه منم

دستمه پاشو دیگه د پاشو لعنتی چرا انقدر سیاه شدی عشقم

پاشو بريم خونه تا هر وقت بخواي ميمونم باشه حالا پاشو ديگه

: دريا ناهار درست ميكنى

: جوجه فسقليم

: دوست بچگيم

: دلم برات تنگ شده

: طلاقت نميدم)

(رفتى و مردم شهر گفتند :

" زمان "

دواي هر دردیست ...

لاف می زندن !

" خاطرات "

خلاف عقربه ها می چرخد ! ...)

سرم روی سینه اش میزارم : چرا قلبت نمیزنه بزن مثل قبل بزن

ارومم کن مثل قبل دستت دورم حلقه کن بگو جوجه کوچولوم مثل اون روز

اخم کن بگونترس ارمانم دارم میترسم

پاشو بگو اين يه خوابه مثل اون روز ب^غ*لم کن بگو

من اينجام

: نترس دريا من اينجام

دريا

با قدم هاي لرزون پشت سر شون حرکت ميكنم

جلو تر که میرن مرد زندگیم از روی شونه هاشون پایین میارن
میخوان عشقم محکوم کنن به اون خونه سرد و خاکی
مردم کنار میزنم و جلو میرم
مادر ارمان از مردا میخواهد صبر کنن که با بچه اش خدا حافظی کنه
به سمتش میرم :_مامان پا شو اینکه ارمان نیست ارمان خونه است منظر منه
برم واشن ناهار درست کنم
بلند امیر صدا میزنم
:_امیر
به سمتم میاد بازو هام میگیره
:_جونم خواهرم چی میخواه
با بغضی که نمیدونم از کجا پیداش میشه میگم
:_منو بیر خونه ارمان منتظره اگه بفهمه باز گریه کردم ناراحت میشه بیا بریم
امیر بازو هام ول میکنه و نگاهش ازم میگیره
به شونه های لرزنش نگاه میکنم
:_چرا گریه میکنی امیر بعدا گریه کن بیا منو بیر ارمان منتظره زود باش دیگه
بهم نگاه میکنه برق اشک چشمаш تازه منوبه خودم میاره که ارمانی وجود
نداره
به جسم مخفی شده بین اون پارچه های سفید نگاه میکنم به سمتش میرم و
روی زمین می افتم
:_بلند شو ارمانم به همشون ثابت کن که زنده ای

بلند شو مثل بچگیا بازی کنیم

بلند شو مثل گذشته ها بگو دریا بیا موهات شونه کنم تو که دلت نمیخواهد هم

بازی بچگی هات گریه کنه بلند شو ارمانم بلند شو.

یک دفعه ساكت میشم و با بعض و حسادت میگم

:_ نه بیدار نشو عشقتم حواسم نبود رفتی پیش عشقتم حواسم نبود الان با

همین الان خوشحالی مگه نه)

دریا

همه مردم رفتن و تنها سر قبرش نشستم

اشکی واسه ی گریه کردن ندارم ولی بعضی که گلوم گرفته داره خفه ام میکنه

:_ تورفتی پیش عشقتم سهم من پس چی همین چند ماه سهم من بود

دوست ندارم ارمان دیگه دوست ندارم

دیگه هیچ وقت نمیام اینجا ارمان به قول خودت من حسودم روی داشته هام

حساسم میبینی داشته ام تو بودی ولی شدی سهم یکی دیگه من اینجا سهمی

ندارم نه باشه میرم ولی خیلی دوست داشتم.

بلند میشم و برای اخرين بار نگاهی به خونه ی خاکی عشقتم میندازم

قدمی به عقب بر میدارم با هر قدمی که ازش فاصله میگیرم قلبم فشرده تر

میشه

آخرین نگاهم بهش میندازم و میچرخم که به شخصی

میخورم سریع بر میگردم

با دیدنش همه خاطره های بد و خوب مثل یه فیلم از جلوی چشمام میگذرن

بدون توجه بهش از کنارش میگذرم که صدام میکنه

+دریا

بدون توجه به صدا زدنash به مسیرم

ادامه میدم تو هم دیگه اهمیت نداری وقتی اون مرد اونجا خوابیده

دریا

امیر به سمتم میاد

:_خوبی

چه سوال احمقانه ای

:_خیلی خوبم

:_برو پیش سحر حالش خوب نیست من خودم میرم خونه

میخواهد مخالفت کنه ولی اجازه نمیدم انقدر بی حوصله هستم که حوصله کل

کل با اون ندارم

بدون توجه بهش دستم برای یه تاکسی بلند میکنم

وقتی ماشین نزدیک شد به سمت امیر بر میگردم :_مواظب سحر باش

خدا حافظ

سوار ماشین میشم و ادرس خونه بهش میدم

کرایه حساب میکنم و از ماشین پیاده میشم

کلید میندازم و در باز میکنم

وارد حیاط میشم باز هم بعض لعنتی

اروم اروم به سمت خونه میرم در باز میکنم

بوی عطرش همه جای خونه پخش شده

به سمت اتاقش میرم همه لباس ها و وسایلش وسط اتاق پخش شدن
چشمam از اشک پر میشن به عکس بزرگ شده اش روی دیوار نگاه میکنم
به سمت عکس میرم و دستم روش میکشم
به صورت خوشگلش نگاه میکنم

:_اخ عشقem دیدی چه بلای سر صورت او مده بود برای اخرين بار هم نتوسم
چشمات ببینم دلم واسه اون تیله های سیاه چشمات تنگ شده کاش همه چیز
خواب باشه
ارمانم ای کاش ...
(گلوی آدم را
باید گاهی بتراشند
تا برای دلتگی های تازه جا باز شود
دلتنگی هایی که جایشان نه در دل
که در گلوی آدم است

دلتنگی هایی که
می توانند آدم را خفه کنند.....)

دریا

:_ارمان خسته ام

:_چرا

:_دلm برات تنگ شده

:_اگه دلت تنگ شده بود که نمیرفتی
:_حالا من رفتم میشه تو برگردی
:_راهی که رفتم برگشتی نیست
:_حتی اگه من بخواه
:_امم بهش فکر میکنم
:_خیلی بدی ارمانم
:_اه اه جمع کن خودتونگاه چجوری گریه میکنه خجالت بکش پاشو اتاق
مرتب کن
:_تو اینجوریش کردی من مرتب کنم
:_وظیفه ات پس زن گرفتم واسه چی
:_تو برگرد همه چیز بربیز بهم بنز دعوا کن فقط برگرد
:_خخخ وای دریا یکم دیگه التماس کن
:_التماس میکنم برگرد
:_نمیشه دریا نمیشه عزیزم تو زندگی کن شاد باش از اینجا هم برو
:_یعنی داری بیرونم میکنی
:_نه نمیخواه اذیت کنم :_بگو دوستم داری
با صدای افتادن چیزی از فکر و خیال بیرون میام به عکسیش نگاه میکنم
:_دیدی دوسم نداری
:_پشیمون شدم از حرفای امروزمن من از این که رفتی پیش اون خوش حال
نیستم مثلا قرار بود عاشقم بشی

حالم بده ارمانم خیلی .

به تخت نگاه میکنم

:_یادت میاد اون روز با صورتم چیکار کردی یادت میاد چطوری تلافی کردم

یادت میاد شبش چی شد یادته ،،

میشنوی حرفا مو یا با عشقت سرگرمی

میشه من بخوابم به خواب منم بیایی میشه ارمان ؟

(اگر.....

امشب آمدی.....

نرو.....

قول میدم.....

از خواب نپرم.....)

:_بازم نه یعنی خوابت هم سهم من نیست باشه اشکال نداره منم نمیخوابم

میشینم همین جا تا صبح نگاهت میکنم .

با قرار گرفتن دستی روی شونم از حرف زدن باهاش دست بر میدارم

به عقب بر میگردم و به خواهرش نگاه میکنم

:_او مددی

اشکای صورتش پاک میکنم

:_ارمان میگفت روی گریه سحر حساسم .

گریه اش بیشتر میشه و بغضش میترکه

:_دلم واسه داداشم تنگ شده

دریا :_ دلم واسه اذیت کرداش ،نگرانیاش خندیدناش تنگ شده میدونی چند
روز بود که داداشم ندیدم دلم واسه اون ابجی گفتاش تنگ شده
دریا قرار بود بشه دایی الان داداشم تنهاست
دریا ارمان تنهایی هیچ وقت دوست نداره
بیا بریم پیشش امشب تنهای خوابه .
:_ تنهای نیست
به عکس روی عسلی اشاره میکنم
:_ اون دختره میینی الان اون کنارشه
دیگه تنهای نیست
(آن) قدر دوست دارم.....
که.....
گ.....اهی یادم میرود.....
تو.....
دوستم نداری.....)
به سنگ قبرش نگاه میکنم و برای بار هزارم نوشته های روش میخونم
دوماه از رفتش گذشته اما هنوز باور رفتن و جای خالیش برام سخته شیشه
گلاب روی سنگ قبرش میریزم و گلای که گرفته بودم پر پر میکنم
:_ همه ای حرفام زدم همه چیز و گفتم دوماه همه خاطره های که باهات داشتم
اینجام رور کردم میدونم خسته شدی ولی

خب من دلتنگ دلتنگ بودنت مقصرهمه اين اتفاقات منم اگه نمي رفتم الان
پيشم بودي ارمان .

(بازنده منم،

كه در را باز ميگذارم

شاید که باز گردي...

دزد هم که بيايد

چيز مهمی برای بُردن نمی يابد!

مهم "من" بودم،

که "تو"

بُردى.....!(

سرم روی سنگ قبرش میزارم و بلند گريه ميکنم

:_ديگه چقدر تحمل کنم دو ماه گذشته

دو ماه التماس ميکنم برگري بس نیست لعنتی

:_منکه گفتم نمیتونم بیام دختر بد

:_چرا اونجا بهت خوش ميگذرde که نمیتونی بیایی: _بغض نکن جوجه فسلی

:_هنوزم جوجه اي

:_اره جوجه کوچولو منی

:_دلم برات تنگ شده

:_تو که هر روز اينجايي

:_دلم واسه بودنت تنگ شده برگرد

دریا

:_ الان که هستم

:_ نیستی اینجا خوابیدی

:_ دریا نمیدونی چقدر خواب دوست دارم

:_ برگرد هر چقدر دلت میخواهد بخواب

:_ چی میگی دختر اینطوری بیشتر خوش میگذرد

_پس منم بیام

_نه اینجا جوجه فسلیه من اجازه نداره بیاد

_پس اون چطوری او مدمد

_تو نباید بیایی

_دلم برات تنگ شده

_من همیشه پیشتم

_راستی دریا دیر او مدنی و سایل پذیرایی تموں شد بخشیدا

_تا کی با خیالت زندگی کنم لعنتی

_تا کی بیام اینجا سنگ قبرت بینم تا کی .

_از اینجا برو

سرم از روی قبر بر میدارم و به شخصی که رو بروم نشسته نگاه میکنم

_به تو چه ربطی داره

_مثل اینکه یادت رفته من عشقش بودم

پوزخندی به دختر رو بروم میزنم

_عشقش

_____اوه عشقش

بلند میخندم و بدون توجه به قیافه احمقانه اش بلند میشم
وقتی نیست وقتی ندارمش دلیلی نیست که با اون احمق حرف بزنم

میبینی ارمانم حالا که رفتی همه اومدن

برعکس من که از اول بودم و تو نبودی

(بهانه گیر.....)

زبان نفهم.....

دلم را میگویم.....

آخر تو را.....

از کجا برایش بیاورم.....)

دریا

بدون توجه به ادمای که با تعجب نگاهم میکنن یا کسای که با دیونه ها اشتباه

گرفتم

بلند بلند گریه میکنم

انقدر غرق خاطراتش میشم که نمیفهمم کی هوا تاریک شده

با ترس به اطرافم نگاه میکنم جای رو نمیشناسم

با صدای کفشه که سکوت میشکنه وحشتمن دو چندان میشه

سریع پشت درختی مخفی میشم و با دستم محکم جلوی دهانم میگیرم که

حتی صدای نفسام شنیده نشه

با دیدن پسر بچه ای نفسی از سر اسودگی میکشم

این پسر این وقت شب اینجا چیکار میکنه

با دیدن چشمای اشکیش مطمئن میشم که گم شده

جلو میرم با دیدن میترسه و قدمی به عقب بر میداره

_: چی شده خاله خانواده اتو گم کردی؟

با بعض سرش به علامت مثبت تکون میده

دستم جلو میرم

_: بیا برم با هم پیداشون میکنیم

با تردید نگاهم میکنه که دستش میگیرم

_: بیا برم خاله پیداشون میکنیم گریه نکن

فقط بگو با کی او مدنی

_: با عموم

_: خب اسمت چیه؟

_: پارسا

_: چه اسم قشنگی اقا پارسا

_: اسم تو چیه

_: دریا

_: اسم تو هم خوشگله

_: مرسى حالا بیا برم دنبال عمومت بگردیم

_: باشه

_: از کجا گم شدی

_: از اون پارکی که اونجاست

_بیا بريم شاید همونجا باشه

با هم به سمت پارک میریم

هنوز دقیقه ای نگذشته که صدای اشنایی پارسا صدا میکنه

_پارسا عموم

پارسا با شنیدن این صدا بغضنش میترکه و شروع به گریه کردن میکنه

روی زانو هام میشینم و ب*غ*لش میکنم

_گریه نکن عزیزم الان عموت میاد

با دیدن سایه مردی که روی زمین افتاده

بلند میشم با دیدنش تعجب میکنم و خیره نگاهش میکنم

دریا

اونم انگار از دیدنم تعجب میکنه

به حرف میاد

_اینجا چیکار میکنی

بدون جواب دادن به سوالش به پارسا اشاره میکنم

_مواطیش باشید بچه است به ساعتیون نگاه کنید این موقع شب کی بچه رو

ول میکنه

بعد از حرفم بدون توجه به نگاه ماتم زده اش گونه پارسا میب*و* سم و ازش

خدا حافظی میکنم

هنوز چند قدمی ازشون دور نشده بودم که

_صبر کن این موقع شب خودت تنها کجا میری بیا برسونمت

_خیلی ممنون نیازی نیست

نیاز بودن یا نبودنش تو تعیین نمیکنی
چیزی نمیگم که پارسا میگه
عمو شما دریا جون میشناسین
لبخندی میزنه و پارسا ب^{*غ}ل میکنه
اره عمو من معلم این دریا خانم میبینی چقد بی ادب چجوری به معلمش
حرف میزنه
ولی دریا جون که خیلی مهربونه
از جواب دادن پارسا نیشم باز شد و با پوزخند بهش نگاه کردم
خیلی خب بسه بریم سوار شیم
به سمت میان
پوریا و پارسا کنارم قرار میگیرن
با هم به سمت ماشین میریم
میخواهم عقب بشینم که اجازه نمیده
پارسا عقب مشینه و من جلو بعد از سوار شدن من و پارسا خودش سوار میشه
ماشین حرکت میکنه
چند دقیقه ای میگذرد و لی کسی چیزی نمیگه
منم بدون توجه به دوتاشون به بیرون خیره میشم
با ایستادن ماشین به خودم میام
با دیدن خونه رو بروم تعجب میکنم
به سمت پوریا بر میگردم

_اینجا کجاست

پوریا به پارسا اشاره میکنه

خب میمیری با اون زبونت بگی مردک لال

_پارسا عمو رسیدم پیاده شو

_خاله نمیابی بريم خونه ما؟

_نه عزیزم یه وقت دیگه الان اخر شبه

_باشه خاله

دریا

پارسا پیاده میشه و به سمت خونه میره بعد از اینکه داخل خونه شد

پوریا حرکت میکنه

_میخوام باهات حرف بزنم

_چه حرفی؟

_میفهمی حالا

_خب بگین

_صیر کن برسیم باشه

چیزی نمیگم اما خیلی کنیکاوم که بدونم چی میخواد بگه

با صدا کردن اسمم به خودم میام

_بله

_رسیدم

_اها ممنون

در باز میکنم قبل از اینکه از ماشین پیاده بشم میگه

ـ: صیر کن قرار بود حرف بزنیم

به سمتش بر میگردم و منتظر نگاهش میکنم

بعد از دو دقیقه به حرف میاد

ـ: میدونم شرایط روحیت خوب نیست و اصلا حال مناسبی نداری و اینم

میدونم چقد دوسش داشتی ولی دیگه فایده ای نداره

باید قبول کنی که اون مرده من میخواهم یه پیشنهاد بهت بدم .

بهم نگاه میکنه و میگه

ـ: با من ازدواج کن

ـ: چی میگی دریا

ـ: میشه برگردی

دستم به سمت صورتش میره با لمس صورتش

حرفای پوریا فراموشم میشه

ـ: دلم برات تنگ شده

ـ: اخه عزیزم من اگه خیال بودم چطوری ب^{*غ}لت میکردم

دریا

صدای قلبم میشنوم با بهت و گریه بهش خیره میشم

دستام دور کمرش حلقه میکنم

ـ: نمیازم بری میخوام همینطوری بمونم نرو باز تنها میشم من حالم بده میشه

نری.

میخنده و بُغْ لَم میکنه سرم میبوُسْه و کنار گوشم زمزمه میکنه

_دوریم تاثیر داشته ها

_میشه نری

عقب میکشه و کلافه نگاهم میکنه

_دریا میرما

با ترس بهش نگاه میکنم و دستتش محکم میگیرم ترس دارم از رفتنش با گریه

التماس میکنم

_نرو تو رو خدا نرو

با فریادش ازش فاصله میگیرم

_چته دریا بین من نه خوابیم نه خیال

به سمتیش میرم و دستش میگیرم

_یعنی باور کنم که ارمانی

با دستاش صورتمن قاب میگیره

گرمی دستاش این اطمینان بهم میده که این رویا نیست حقیقته

دریا

_اره باور کن

_یعنی گرمی دستات باور کنم

چشماش از شیطنت برق میزنه سرش نزدیک تر میاره و میگه

_اگه به این راضی نیستی میخوای نزدیکترشم قشنگ باور کنی

صورتمن از گریه خیس میشه

_دیگه چرا گریه میکنی

ـ: دلم و است تنگ شده بود دیگه نزو

گونه ام رو گلگون میکنه

ـ: منم دلم و است تنگ شده بود

حالا دیگه گریه نکن بیا بریم داخل که میخوام قشنگ رفع دل تنگی کنم

ـ: چطوری؟

خبیث میخنده و لپم گاز محاکمی میگیره

جیغ بلندی میکشم که میخنده

ـ: یکیش اینطوری دریا خانم

بعد از حرفش روی دستاش بلندم میکنه

هر چی دست پا میزنم که ولم کنه فقط میخنده و این اطمینان بهم میده که

وجودش حقیقته

داخل خونه میشه

به سمت اتاقش میره و در باز میکنه

ـ: به به میبینم که با لبا سام واسه خودت جشن گرفتی وای نگو که وقتی نبودم

لباسام ب*غ*ل میکردي و میخوابیدی

از حرص محکم موهاش میکشم که روی تخت پرتم میکنه

ـ: خروحشی کچلم کردي

ـ: حقته تا تو باشی واسه خودت خیال پردازی نکنی

ـ: من بودم خیال پردازی میکردم یا تو حاج خانم کی بود گریه میکرد میگفت

عشقم نزو من بی تو میمیرم

_تو غلط کردی من کی گفتم عشقم بعدم اون موقع اون اشغال عوضی
اعصابم بهم ریخته بود .

هنوز حرفم تموم نشده بود که دیدن صورت جدیش خفه میشم
به سمت تخت میاد و دستم میگیره از روی تخت بلندم میکنه روبرو ش قرار
میگیرم

_حرف بزن

با استرس و ترس نگاهش میکنم
_الان وقت این حرفای نیست ارمان برم به بقیه خبر بدم
دستام روی سینه اش میزارم و ازش فاصله میگیرم که دستش دور کمرم حلقه
میشه

صدای عصبانیش ترسم دو چندان میکنه
_دریا حرف بزن

دریا

با ترس نگاهش میکنم
_ارمان
نمیدونم چی دید که لبخند نیمه جونی زد و سرم روی سینه اش گذاشت

_چرا میترسی عزیزم من که کاریت ندارم فقط میخواهم بدونم کی عصبیت
کردد .

با دستم خط های فرضی روی سینه اش میکشم و با بعض میگم
_نمیشه بزاری یه روز دیگه میشه الان بهم توضیح بدی چی شده؟ .

دستام با یه دستش میگیره و دست دیگه شوزیر چونه ام میزاره و سرم بالا میاره

خیره چشماش میشم و تازه میفهمم که چقدر دلم واسش تنگ شده بود
بی اختیار خودم بالا میکشم و کنار شقیقه اش رو مهر میکنم
با تعجب نگاهم میکنه
_ حالت خوبه
_ نه

(تونباشی)
چرا دو صندلی ??
تونباشی ؛
چرا دو پنجره؛ دو تخت ??
تونباشی
مثل این است که وارد بهشت شوی و خدا رفته باشد . . .)
دریا

_ چی شده ؟
_ دیگه هیچ وقت اینطوری نرو
قطره اشکی که از چشمم میچکه
سرم پایین میندارم که گریه ام نبینه
با فشار دستاش روی پهلو هام مجبورم میکنه که بهش نگاه کنم با دیدن
چشمای اشکیم فشار دستش کمتر میشه

_لعتی الان که اینجام دیگه چرا گریه میکنی

از صدای عصیش بغض میکنم و صادقانه جواب میدم

_خوشحالم که هستی واسه این گریه میکنم من...

هنوز حرف تموم نشده که بین بازو هاش اسیرمیشیم و روی سرم

*م *ی *ب *و *س *ه

_الهی فدات بشم چقدر مظلوم شدی اینطوری بخوای ادامه بدی قول نمیدم

که صورت سالم بمونه .

دستم روی سینه اش میزارم و به عقب هلش میدم

_پروشدی دو بار خندیدم

روی تخت میشینم و دستش میکشم تعادلش از دست میده و روی تخت پرت

میشه

_نه مثل اینکه اشتباه کردم هنوزم همون گربه وحشی هستی

_خودتی

_معلومه

_ارمان میشه توضیح بدی ؟

منظورم متوجه میشه و همون طور که روی تخت دراز کشیده دستم میگیره به

سمت خودش میکشه

روش پرت میشیم و سرم به چونه اش میخوره دردم میگیره دستم روی سرم

میزارم

_وحشی چرا اینطوری میکنی

با دستش تند تند روی چونه اش میکشه و میگه

ـ: آگه مثل ادم کنارم میموندی میزاشتی رفع دلتگی کنم اینطوری نمیشد
ـ: یعنی هنوز دلتگیت رفع نشده جناب؟!
ـ: نخیر وسعت دل تنگیم زیاده
به سینه اش اشاره میکنه
ـ: حالا بیا اینجا دل تنگیم رفع شه در غیر این صورت منم چیزی نمیگم
از فضولی به سمتش میر

البته بیشترش خودمم دلم میخواست سرم روی سینه اش میزارم
دریا

ـ: خب بگو
یکدفعه دستش محکم میزنه روی کمرم
ـ: اخ ارمان چرا اینطوری میکنی
ـ: خب دارم رفع دلتگی میکنم
همش حرف میزنی دو دقیقه سکوت کن.
ـ: ایش

موهام نوازش میکنه منم بی جنبه خوابم میگیره
فکر کنم حدود ده دقیقه ای میگذره ولی چیزی نمیگه سرم بالا میارم و با دیدن
چشمای بسته اش قیافم در هم میشه و با حرص بهش نگاه میکنم
بازوش دندون میکنم که از خواب میپره
ـ: وحشی ندیدی خواب بودم

_خواب بودی بدرک پدر و مادرت همه دارن غصه میخورن او ن وقت تو
میخوای اینجا بکپی يالا بگو او ن روز بعد از دادگاه چی شده .

با اخم نگاهم میکنه و مثل پسر بچه ها پشتیش بهم میکنه

_با توما

جواب نمیده به سمتیش میرم و دستم دور گردنیش میندازم روی مو هاش
*م *س *ب *و *

_راضی شدی حالا بگو

سرش به علامت نه تكون میده و به لباس اشاره میکنه
دریا

محکم میزنم تو سرش

_اینم از سرت زیادیه پر توقع

_دریا خیلی لوسی

_میدونم

جواب نمیده و بهم خیره میشه

بعد از گذشت دو دقیقه میگه

_اون روز بعد از اینکه از دادگاه او مدیم رفتم خونه ی علی اونجا که بودم بهم
تلفن شد و مثل اینکه واسه دوستم مشکلی پیش او مده بود باید میرفتم من
ما شین سپردم به علی و رفتم ترکیه گوشی هم با خودم نبردم که حداقل خبری
داشته باشم پیش خودم گفتم

علی بهشون میگه که من رفتم ولی همون شب علی با ماشین تصادف میکنه و
ماشین اتیش میگیره من یک ماه پیش این موضوع فهمیدم کنار اومدن با مرگ
بهترین دوستم خیلی سخت بود دریا علی بهترین دوستم بود
بعد از فهمیدن موضوع تونستم اینجا بمونم برگشتم ترکیه پیش دوستم تا با
مرگش کنار بیام ولی مثل اینکه نمیشه نمیتونستم واسه همیشه اونجا بمونم باید
برمیگشتم

به کمک دوستم تونستم بیام امشب ساعت ۹ رسیدم او مدم خونه بقیه اش رو
هم که خودت میدونی .

بهش نگاه میکنم و میپرسم
_ ارمان حلقه ات کجاست

بدون جواب دادن به سوالم میگه
_ حلقه اش مثل مال من بود تازه عقد کرده بود شاید دو ماه .
از دیدن چشمای اشکیش و قیافه مظلومش دلم میسوزه و ب^{*غ}*لش میکنم
چیزی نمیگه و سرش روی شونه ام میزاره مثل بچه ای که ه^{*و}*س ب^{*غ}*ل
کردن مادرش کرده

بعد از گذشت چند دقیقه دستم درد میگیره میفهمه و سرش بالا میاره
با لبخند نگاهم میکنه

به سمتم خم میشه و سر شونه ام رو گلگون میکنه
دریا
_ دست درد گرفت جوجه ؟

- _:-پ ن پ مثل گوریل میمونی
- _:-پدر صلواتی حالا من شدم گوریل
- _:-بردی
- _:-میخنده و چیزی نمیگه
- _:-دریا
- _:-هوم
- _:-بیا بخوابیم خسته ام
- _:-خیله خب باشه ولی ارمان
- _:-جانم
- _:-فردا باید برمیم خوتوون
- _:-چشماش میینده و چیزی نمیگه
- _:-از روی تخت بلند میشم
- _:-کجا
- _:-برم بخوابم دیگه
- _:-کجا بخوابی
- _:-اتاقم دیگه
- _:-زر نزن دختر پرو
- بعد از حرفش دستم میگیره و روی تخت کنار خودش پرتم میکنه دستش دور
کمرم میندازه
- _:-وای ارمان خفه شدم ولم کن
- چشماش میینده و جواب نمیده هر چی تلاش میکنم فایده ای نداره

بهش نگاه میکنم و لبخند خبیثی میزنم

اروم روی تخت دراز میکشم و بی حرکت میمونم بعد از ده دقیقه نفس هاش

عمیق میشه

لبخندم پر رنگ تر میشه و از استرس دستام سرد میشن روی صورتش خم

میشم

دریا

روی صورتش خم میشم و یک دفعه جیغ بلندی میکشم

یک متر به هوا میپره و با ترس نگاهم میکنه

سریع از روی تخت میپرم پایین و به سمت در میرم و بهش نگاه میکنم دو

دقیقه میگذره تازه متوجه اطرافش میشه

روی تخت نیم خیز میشه که سریع در باز میکنم و به سمت اتاقم میرم

صدای قدم های سریع پاش ترسم دو چندان میکنه انگار که یه غول دنیالمه

جیغ بلندی میکشم و در اتاقم باز میکنم

به عقب بر میگردم میبینم که در چند قدمی اتاقه سریع خودم داخل اتاق

پرت میکنم و در قفل میکنم

از استرس ضربان قلبم بالا میره دستگیره در بالا و پایین میشه هم خنده ام

گرفته و هم گریه مثل فیلم های ترسناک شده

با شنیدن صدای از پشت سرم هین بلندی میکشم و به عقب بر میگردم

دریا

دستگیره در بالا و پایین میشه اما یه سایه به طرفم میاد

اتفاق تاریکه و تشخیص اینکه این شخص غیر ممکنه
ضربان قلبم به راحتی قابل شنیدن هر چی او نزدیک تر میشه من عقب تر
میرم به در اتفاق میخورم
صدای ارمان از پشت درمیاد
_دریا میکشمتد ر باز کن
با شنیدن صدای ارمان یه لحظه فراموشم میشه کی داخل اتفاقه
با قرار گرفتن دستی روی پهلومن جیغ بلندی میکشم
وعقب میرم دستگیره در سریع بالا و پایین میشه و صدای نگران ارمان شنیده
میشه

_چی شده دریا چرا جیغ میکشی در باز کن بینم چه خبره .
از ترس زبونم بند او مده و نمیتونم حرف بزنم بهش خیره میشم که نزدیک تر
میشه

هیکل مردونش عجیب در این تاریکی خودنمایی میکنی و همین ترسم دو
چندان میکنه

فاصله زیادی نمونده که با باز شدن در عقب میره و سریع از دیدم محو میشه
بدون توجه به اطرافم فقط خیره جای خالیش و بوی عطر اشنايم که فضای اتفاق

پر کرد
با صدا زدنای ارمان به خودم میاد و بهش نگاه میکنم
انقدر ترسیدم که نمیتونم حرف بزنم
ارمان نگران بهم نگاه میکنه و دستم میکشه و از اتفاق میریم بیرون

به سمت اشپزخونه میره و صندلی برام عقب میکشه

_بشنین دریا رنگت پریده

با فشار دستش روی شونه هام روی صندلی میشینم

گیج و منگم از چند دقیقه پیش که با قرار گرفتن لیوان اب جلوی صورتم از

فکر و خیال بیرون میام

_بگیر بخور خوب میشی

یکم از اب قند میخورم و حالم بهتر میشه ارمان

روی صندلی کنارم میشینه

_خب بگو چی شده دریا

دریا

حرفی نمیزنم و فقط بهش خیره میشم

شك دارم که خیالاتی نشده باشم

به چشمای منتظرش نگاه میکنم و میگم

_هیچی فقط میخواستم اذیت کنم

با شک بهم نگاه میکنه

_دروغ نمیگم فقط میخواستم اذیت کنم

با نگرانی نگاهی بهم میکنه و میگه

_خب پس بیا ببریم بخوابیم

از روی صندلی بلند می شه هنوز چند قدمی ازم فا صله نگرفته که جیغ بلندی

میکشم

نهمین

سریع به سمتم بر میگرده دستش جلوی دهانم میزاره و جیغ بلندم خفه میکنه

چه خبرته چرا اینطوری میکنی

دستش از روی دهانم اروم بر میداره

بریم بروی خونه ما من اینجا نمیخوابم

چی میگی دریا حالت خوبه؟

با التماس بهش نگاه میکنم

تو رو خدا ارمان بیا بریم

دریا نصفه شی کجا بریم؟

بریم خونه ما

دریا یادت رفته من واسه اوナ مردم

خونه فقط مامان بابا هستن دیگه کسی نیست ارمان بیا بریم و گرنه خودم

میرم

دریا

کلافه بهم نگاه میکنه و به سمت اتاق میره

کجا؟

لعنی چرا جیغ میزنی میرم لباس پوشم که بریم

سریع به سمتش میرم و دستش محکم میگیرم

منم باهات میام

تو کجا میایی مگه نمیخواستی بری خونه مامان بابات پس برو اماده شو.

نه من باهات میام میترسم

مخالفتی نمیکنه و به سمت اتاق میره

در اتاق باز میکنه داخل اتاق میشیم

به سمت دستشویی میره پشت سرشن میرم که بر میگردد

_دستشویی هم میخوای باهام بیایی؟!

مظلوم نگاهش میکنم و میگم

_خب میترسم

_از چی میترسی الان میام

میره دستشویی و من با ترس به اطرافم نگاه میکنم

هنوز ثانیه ای نگذشته که به در دستشویی میزنم

_ارمان زود باش دیگه

_بزار برسم اه

چیزی نمیگم و از کنار دستشویی تکون نمیخورم

چند دقیقه میگذرد که سایه ای از پشت پنجره اتاق با سرعت رد میشه

دریا

جیغ بلندی میکشم که ارمان سریع از دستشویی میاد بیرون

_چی شد چرا جیغ میزنی

سریع میرم پشتیش و دستش میگیرم

_ارمان یکی از پشت پنجره رد شد بیا از اینجا بریم

_دیونه شدی دریا؟

با ترس میگم

_ بخدا دروغ نمیگم یکی پشت پنجره بود

ارمان دستش از دستم میکشه و به سمت پنجره میره سریع پشت سرش میرمو

از کنارش تکون نمیخورم

نگاهی میکنه و به سمتم بر میگردد

_ دیدی کسی نبود

_ بود من خودم دیدمش از پشت پنجره رد شد

_ باشه باشه چرا میلرزی برو حاضر شو بريم خونه ببابات

_ لباس پوشیدن نمیخواد همین طوری میام فقط تو رو خدا بیا سریع بريم

با حرص نگاهم میکنه وزیر لب حرفي میزنه که متوجه نمیشم

_ باشه پس صبر کن من اماده بشم

_ باشه

_ خب

با تعجب نگاهش میکنم

_ خب که چی

_ برو بیرون دیگه

دریا

_ چرا

کلافه نگاهم میکنه

_ خب میخوام لباس بپوشم

_ من نمیرم بپوش

_ چقد تو پروری دختر

بهش توجهی نمیکنم و فقط با ترس به اطراف نگاه میکنم ارمان به سمت کمد
لباشیش میره منم پشت سرش میرم عصبی میشه
_ بسه دیونم کردی وايسا دیگه هی پشت سرم میابی ترس نمیخورنت
بعض میکنم و سرم میندازم پایین
انتظار این برخورد از ارمان نداشتم
خب من فقط ترسیده بودم
ازش فاصله میگیرم
ولی جرعت اينكه از اتاق برم بیرون نداشتم
از ترس جرعت اينكه به اطراف نگاه کنم ندارم چشمam میبندم و منتظر میمونم
که ارمان لباس بپوشه
با صدای قدم هاش چشمam باز میکنم اما سرم بالا نمیارم
دریا
دستش زیر چونه ام میزاره
بهش نگاه میکنم که با پشیمونی میگه
_ بیخش عزیزم نمیخواستم سرت داد بزنم نگران شدم دریا عصبی بودم
بیخشید
چیزی نمیگم و فقط نگاهش میکنم
_ دلخوری
_ نه فقط بیا زود ببریم
_ باشه بیا ببریم

دستم میگیره و از اتاق خارج میشیم

سوار ماشین میشم ارمان هم سوار میشه

ماشین از پارکینگ بیرون میاره و حرکت میکنه

بعد از گذشت چند دقیقه به خونه میرسیم

با استرس از ماشین پیاده میشم

ارمان هم پیاده میشه

_: دریا بیا بریم هتل الان وقتیش نیست

_: نه ارمان من هتل نمیام چه فرقی داره فردا بگیم یا الان بالاخره که باید

بفهمند

قبل از اینکه پشیمون بشه زنگ خونه میزنم

_: کیه

_: دریام مامان در باز کن

در باز میشه و با ارمان داخل خونه میشیم

در میبیندم و با دیدن ماشین امیر استرس بیشتری همه وجودم میگیره

دریا

صدای سحر سکوت بینمون میشکنه

_: چرا نمیایین دیگه رفتهین دریا بسازین

سرش بالا میاره و حرفش با دیدن ارمان کنارم قطع میشه دستاش شروع میکن

به لرزیدن با پاهای لرزون به طرفمون میاد

و با شک ارمان نگاه میکنه اروم اروم قدم بر میداره بالاخره به برادرش میرسه

یک قدمی ارمان می ایسته و نگاهش میکنه

_سلام داداشی

_سلام خواهri

با صدای ارمان بغضش میشکنه و بلند بلند گریه میکنه که ارمان ب*غ*لش
میکنه

از لرزش شونه هاش میفهمم که بیشتر از توانایش تونست خودش کنترل کنه

ارمان سعی میکنه با حرفash سحر اروم کنه ولی فایده ای نداره

درکش میکنم منم تا چند ساعت پیش حال سحر داشتم بهش حق میدم که
باور نکنه

دریا

ارمان سحر از ب*غ*لش میکشه بیرون و داد میزنه

_بسه لعنتی گریه نکن

سحر با بعض نگاهش میکنه دقیقه ای طول نمیکشه

که سحر بی حال میشه قبل از اینکه پخش زمین بشه ارمان ب*غ*لش میکنه

امیر سریع به سمت ارمان میاد و میخواهد سحر بگیره که ارمان داد میزنه

_برو عقب

امیر با تعجب به ارمان نگاه میکنه

کلافه از این دعوا امیر کنار میزنم و به ارمان میگم

_ارمان بیارش اتاق من

خودم جلوتر از او نا از پله ها بالا میرم و در اتاقم باز میکنم ارمان داخل اتاق
میشه و سحر روی تخت میزاره

قبل از اینکه کس دیگه ای داخل اتاق بشه در اتاق قفل میکنم و کنار سحر
روی تخت میشینم

ارمان با اخم به سحر نگاه میکنه نگاهی بهم میکنه و دیگه
_لعنی چقدر گفتم الان وقتی نیست بین حالشو دریا وای به حالت اگه
واسه خودش و بچه مشکلی پیش بیاد .

با حسرت به چهره نگرانش نگاه میکنم و با خودم میگم
_کاش انقدر که نگران خواهرت اطرافیانت بودی ذره ای هم نگران من بودی
یعنی باید حتما بمیرم که متوجه منم بشی
دریا

ارمان با نگرانی نگاهم میکنه
_دریا سحر

_چیزی نمیشه ارمان اروم باش
دستای سردش میگیرم و با هم به سمت خونه میریم در خونه باز میکنم و ارمان
با تردید نگاهم میکنه
دریا حداقل برو یکم امادشون کن

نه ارمان بنظرم خودشون بیننت بهتره
با هم وارد خونه میشیم صدای کفش های مامان میاد که داره به این سمت میاد
دقیقه ای بعد مامان روبروی من و ارمانه اول خیلی عادی نگاه میکنه ولی یک
دفعه به ارمان نگاه میکنه و جیغ میکشه و با بهتر به ارمان نگاه میکنه

لحظه‌ای بعد بابا و امیر هم جلوی در میان اما هیچ کدومشون به اندازه‌ی
صدای کفش‌های سحر و حشت زده ام نمیکنه
امیدوارم واسه بچه مشکلی پیش نیاد
به ارمان نگاه میکنم که با استرس منظر خواهرش
بلند میشم و از اتاق بیرون میرم و به صدا زدنash توجهی نمیکنم
به سمت اتاق امیر میرم که مامان بابا میبینم که جلوی در ایستادن
منتظر توضیح هستن ولی خب الان حوصله ندارن با شرمندگی بهشون نگاه
میکنم
_ مامان بابا بخدا حالم خوب نیست میشه بزاریم واسه فردا
لبخندی میزنن و به سمت اتاقشون میرم
ممnon بودم از درک بالاشون
در اتاق امیر باز میکنم
روی تخت دراز کشیده بود و به سقف خیره شده بود به سمتش میرم و صدایش
میزنم
داداش:
بهم نگاه میکنه و لبخندی میزنه
جونم:
ب*غ*ل:
دستاش باز میکنه و لبخندی میزنه
بیا که دلم برات تنگ شده

خودم روی تخت کنارش پرت میکنم
ب^{*}غ^{*}لم میکنه و شروع میکنه به نوازش موهام حرفی نمیزنه چون میدونم
حس کرده که به این اغوش احتیاج دارم ...
دقیقه ای بعد خواب مهمون چشمam میشه و تاریکی شب
صبح با سر و صدای امیر بیدار میشم
پاشو دریا پاشو بین انقد حرص خوردم شیرم خشک شده
هان چی میگی اول صبحی
پاشو اینجا خوابیدی بیا بریم بیرون بین خواهر و برادر چه دل و قلوه بهم
میدن همچین چسیبدن بهم انگار چسب دو قلو بهشون زدن .
حالا تو چرا داری حرص میخوری
امیر: دلم میخواد پاشو زود باش میخوام حال این دوتا انتر بگیرم
با یاداوری حرفای دیشب ارمان قیافه ام درهم میشه و به امیر میگم
چهارپایتم داداش یعنی دلم میخواد بسوzen فقط
پس بدو برو صورتت بشور بعد هم بیا خوشگل کن نقشه ها دارم و اسه این
خواهر و برادر میمون
از روی تخت میپرم پایین و دستم دور گردن امیر میندارم و محکم
ب^{*}و^{*}س^{*}ش میکنم
الان میام
با چندش دستش روی لپش میکشه
اه حالم بد شد حداقل یه اب به صورتت بزن بعد بالا بیار روی من نگا
صورتم ابیاری شد .

بدون توجه به غرغر کردن اش میرم دستش رویی ...

صورتم با حوله خشک میکنم و میام بیرون به امیر که روی تخت منتظر نشسته
نگاه میکنم

_داداش پس من با چی خوشگل کنم

لبخند خبیثی میزنه و به میز اشاره میکنه

به میز نگاه میکنم و با دیدن لوازم ارایشیم میخواهم پرم صورتش رو گلگون کنم

که جا خالی میده

_جان من ابراز احساسات نکن فعلا خوشگل کن

دریا

_ایش گمشو لیاقت نداری که

به سمت اینه میرم و شروع میکنم

ارایش کردن حسابی از خجالت صورتم در میام و همینطور واسه ارمان خط و
نشون میکشم بعد از ارایش با قیافه زاری به امیر نگاه میکنم

_داداش پس لباس

نیشش دوباره شل میشه

_فکر اونجاشم کردم

به سمت کمدش میره و لباسای رو پرت میکنه تو ب*غ*لم

_بیا اینم لباس میرم بیرون زود پوش بیا .

از اناق میره بیرون به لباسا نگاه میکنم

تاب پ مشکی خوشگلم با شلوار جین ایم

سری تکون میدم و سریع میپوشم

بعد از پوشیدن لباسام از اتاق میرم بیرون

امیر پشت در منتظر ایستاده بود

ـ:اماذه ای ؟

ـ:بیا بریم سوسم بشن بخندیم

با هم از پله ها پایین میریم اخرين پله امیر محکم دستم میگره و بلند میگه

ـ:الهی فدای ابجی خوشگلم بشم که انقدر نازه .

ارمان و سحر روی کانپه نشسته بودن و داشتن میوه میخورد ولی با صدای امیر

متوجه ما شده بودن و داشتن نگاهمون میکردن واسه حرص ارمان خودم لوس

کردم

ـ:دادچی کولم میکنی

قیافه امیر دیدنی بود قشنگ معلوم بود میخواهد خفه ام کنه ولی واسه حرص

سحر هم که شده بود اینکارو میکرد

به زور لبختدی زد و گفت

ـ:بیر بالا نفسم

دلم واسش سوخت واسه همین گفتم

ـ:وای نه داداشی کمرت درد میگیره خر سواری خواستم از ارمان میگیرم .

با دیدن قیافه سرخ شده امیر تازه فهمیدم چی گفتم به ارمان نگاه میکنم که با

اخم داره نگاهم میکنه

دریا

به روی خودم نمیارم و نگاهم ازش میگیرم و به امیر نگاه میکنم
دست میندازه دور کمرم و من به سمت خودش میکشه
_ نفسم بیا بریم صبحونه بخوریم بعد ببرم تو بیرون
_ اخ جون داداشی عاشقتم
_ منم عاشقتم خواهری
بدون توجه به ارمان سحر میریم اشپزخونه
وقتی که داخل اشپزخونه شدیم
امیر بلند خندید و محکم بینی ام کشید
_ یعنی حال کردم پدرصلواتی خر سواری از ارمان قیافشو دیدی
_ کوفت بخند خونه برسمیم منو میکشه
_ غلط میکنه بشین صبحونه بخوریم بریم حالشون بگیریم
_ باشه مامان بابا کجان
اخه اینم سواله میپرسی سرکارن دیگه
پشت چشمی نازک میکنم و روی صندلی میشینم
بعد از اینکه صبحونه خوردیم از اشپزخونه میریم بیرون امیر نگاهی به سحر
میکنه و میگه
_ من دارم با عشقتم میرم بیرون کاری نداری
_ کجا میخوای بری
دریا
_ با ابجیم میخوام برم بیرون دیگه تو چیکار داری کجا میریم بین منو خواهرمه

واسه حرص سحر لبخند مليحی میز نم چشمаш ریز میکنه

_ امیر کجا میخوای برى

_ بیا بهت میگم

سحر سریع بلند میشه و دنبال امیر از پله ها بالا میره

با رفتن امیر و سحر بلند میشه به طرف میاد

بهش توجه نمیکنم و خیره میشم به تلویزیون

روبروم قرار میگیره و جلوی دیدم میگیره

هر چی تلاش میکنم بزنمش کنار ولی فایده ای نداره

با حرص بهش نگاه میکنم و میخوام برم هنوز یه قدم برنداشتم که بازوم میگیره

_ کجا؟ کجا!! دریا خانم بودی حالا مگه خر سواری نمیخوای

خنده ام میگیره ولی جلوی خودم میگیرم

اگه بخندم دیگه تضمین نمیکنم زنده باشم

دریا

_ چرا ساكت شدی دریا خانم تا الان که خوب زبون درازی میکردي نکنه

زبونت موش خورده

_ نخیر زبونم سرجاشه حالا برو عقب میخوام تلویزیون ببینم

_ به جای اون منو ببین

پوزخندی میز نم و میگم

_ من دلم نمیخواد ببینمت برو بگو خواهرت نگاهت کنه

_ وايسا ببینم تو حسودی میکني

_ من به تو خواب دیدی خير باشه

_- چقد حرص میخوری باحال میشی

متعجب نگاهش میکنم

که سرش پایین میاد صورتش در فاصله یک میلیمتری از صورتمه

با صدای کفشهای سحر وحشت میکنم و به عقب هلش میدم کم نمیاره و

محکم لپم گاز میگیره

جیغ بلندی میکشم که امیر بالای پله ها ظاهر میشه و با اخم به ارمان میگه

_- چیکارش کردی

_- زنمه میخوام بخورمش به تو چه

با نگاه امیر از خجالت اب میشم مطمئنا سرخ شدم به ارمان با اخم نگاه

میکنم که میبینم به لپ هام خیره شده و همینطور سرش دارندزدیک تر میشه قبل

از اینکه بیشتر از این ابروم بره دستم روی دهانش میزارم و به سمت اشپزخونه

میکشمیش

وقتی از دید امیر و سحر مخفی شدیم دستم بر میدارم

_- ای دختر خفه ام کردی

از حرص محکم موهاش میکشم

_- آ دریا ول کن موهاش دریا

موهاش ول میکنم و دست به سینه نگاهش میکنم

دستی روی موهاش میکشه و با اخم میگه

_- چیه ارث ببابات از من میخوای تو که تلافی خودت کردی

_- حققت بود من الان با چه روی برم جلوی امیر و سحر

از یاداوری قیافه امیر لبم به دندون میگیرم

_: وای ارمان من خجالت میکشم

_: مگه چیکارت کردم که خجالت میکشی خوبه اتفاق دیگه ای نبود

_: ارمان

_: جونم پیشی حرص نخور

_: بخدا میکشم

سریع فرار میکنه و من هم به دنبالش از از پله ها بالا میره ولی من هنوز پایین

پله هام اخه من چطوری خودم با این لنگ دراز مقایسه کردم پله هارو دوتا

یکی میرم بالا

که بالای پله ها امیر و سحر میبینم سرم میندام پایین و اروم از کنارشون رد

میشم صدای خنده ریز سحر روی مخم بود اگه جاش بود ادمش میکردم

وقتی فاصله ازشون گرفتم پا تند کردم و به سمت اتاق رفتم

در اروم باز کردم و داخل اتاق شدم

نگاهی به اتاق انداختم ولی ارمان نبود با بسته شدن در به عقب بر میگردم

با حرص نگاهش میکنم

که جاش با هام عوض میشه

دستشو روی شونه هام میزاره و به عقب هلم میده به دیوار میخورم و با تعجب

نگاهش میکنم

دریا

سرش نزدیک و نزدیک تر میشه

با هرم داغ نفساش که به صورتم میخوره

گر میگیرم و با چشمای خمار شده نگاهش میکنم فاصله‌مون کمتر از یک بند
انگشت بود که با ضربه محکمی که روی در خورد هر دواز جا میپریم سرم
محکم به سینه ارمانت میخوره دردم میگیره و با بعض به ارمانت نگاه میکنم
دستم میگیره و از پشت در کنارم میکشه در سریع باز میکنه
با دیدن قیافه شنگول امیر و سحر با حرص نگاهشون میکنه
_ : اینطوری دیگه اره

: میخواستی خواهرم اذیت کنی نجاتش دادم

ارmant ابروش بالا میندازه و میگه

_ : عه پس ببین

دستاش دو طرف سرم میزاره و سرم به طرف خودش میکشه
وطعم گس خیال... از شدت هیجان و تعجب چشمam از حدقه زده بود بیرون
ولی ارمانت خیلی ریلکس چشماش بسته بود
دریا

بعد از چند دقیقه عقب میکشه و به امیر نگاه میکنه

سحر و امیر مثل بز داشتن نگاه میکردن و خشکشون زده بود
ارmant تک خنده ای میکنه و میگه

_ : من در هر شرایطی کارم انجام میدم پس سعی نکنید بار دیگه از این کارا
بکنید چون مثل این دفعه مثل شتر خشک میشین

بعد از حرفش دستم به سمت اتاق میکشه، داخل اتاق میشیم در اتاق قفل

میکنه و به سمتم بر میگرده نزدیک تر میاد و دستاش

وروی شونه هام میزاره

_بخاطر دیشب متاسفم نمیخواستم باهات بد حرف بزنم درکم کن خیلی

نگران حالش بودم

_باشه

_حالا چرا قیافه میگیری

_حوصله ندارم ارمان میخواهم بخوابم

_نه خواب نداریم پوشاک میخوایم بریم بیرون

_تو با امیر و سحر برو من حوصله ندارم

دریا

خودم روی تخت پرت میکنم که به سمتم میاد

_پاشو بینم حوصله ندارم نشد حرف میرم بیرون او مدم اماده باشی

از اتاق میره بیرون منم بیخیال حرف‌اش چشمam میبندم که بخوابم

نمیدونم چقدر میگذره که م*س*ت خواب میشیم یک دفعه روی هوا معلق

میشیم

از ترس جیغی میکشم و سریع چشمam باز میکنم که با قیافه خندوانش رو برو

میشیم

_نديدي خوابم اين چه کاري بود

_مگه نگفتم نخواب میخوایم بریم بیرون

_ولم کن ارمان میخواهم بخوابم خودت برو بیرون منو بزار رو تخت

_نمیخوای بیایی

_نه

سری تکون میده و از بالا روی تخت پرتم میکنه

_وحشی

چیزی نمیگه و از اتاق خارج میشه

کم کم چشمam گرم میشه و دنیایی بی خبری

دریا

با خالی شدن اب سرد روی صورتم از خواب میپرم و با گیجی به اطراف نگاه

میکنم

که صدای خنده ای میاد به پشت سرم نگاه میکنم نیشش باز بود و میخندید

_خواب چطور بود بانو

_خدالعنت کنه ارمان بین کی تلافی کنم

_اوه مای گاد ترسیدم بانو

قيافه جدی به خودش میگیره

_پاشو حاضر شو تا این دفعه از پنجره پرت نکردم پایین

با حرص از روی تخت پایین میام و به سمتیش میرم

_خیلی رو مخی به خدا

لبخندی میزنه و دستاشو پشت کمرم میزاره و هلم میده

_برو بانو عجله کن ظهر شد

دریا

با سحر هر چی خریدیم به دست ارمان و امیر میدیم

_ما دیگه چیزی نمیخوایم برمیم یه چیزی بخوریم که خیلی گرسنه ام

بعد از حرفم دست سحر میگیرم که امیر میگه

_تو برو دریا من الان واسه سحر یه چیزی میخرم میام

_باشه

به ارمان نگاه میکنم

_تو هم نمیخوای بیایی

قبل از اینکه ارمان چیزی بگه امیر سریع میگه

_نه دیگه دریا ارمانم باید بیاد

_خب چرا همه بیان من نیام

_من که نگفتم تو نیا خودت گفتی خسته ای

_اره راست میگی شما برین ولی زود برگردین

_باشه

سری تکون میدم و ازشون فاصله میگیرم

سریع راه رفته برمیگردم و ارمان صدا میکنم

_ارمان

هر سه به سمتم برمیگردن

_سویچ بدله

ارمان به سمتم میاد و سویچ بهم میده

قبل از اینکه بره میگه

_مواظب خودت باش

___ باشہ

ازم جدا میشه و به سمت امیر و سحر میره که قبل از رسیدن به او نهار با
جیغ صداش میزنه و ارمان با تعجب به سمت صدا بر میگردد
ثانیه ای نمیگذرد که با دختری که کنار ارمان روپرو میشم همه خریدهای که
بهش داده بودم روی زمین پخش شده بودن بهشون نگاه میکنم و منتظر یه
حرکت از ارمانم برای جدائی از اون دختر ولی با دیدن دستای که روی کمر
ترنم گذاشته بود همه امیدم از دست دادم
دریا

نگاه خیره امیر و سحر اذیتم میکرد ولی بدون نگاه کردن بهشون به سمت ارمان
میرم و همه خریدارو از روی زمین بر میدارم
وقتی که بلند میشم خیره لبخند ارمان و پوزخندترنم میشم بعضی که چند
وقتی بود که از دستش راحت بودم باز به سراغم میاد
شکست خورده سرم میندازم پایین

واز پاساژ خارج میشم
نفس عمیقی میکشم و به سمت خیابون میرم
قبل از گذشتن از خیابون صدام میزنه به سمتش بر میگردم
پا تند میکنه و به طرفم میاد اما قبل از اینکه بهم بر سه دستی دورم حلقه میشه و
به داخل ماشینی پرتم میکنه
ارمان با داد به طرف ماشین میدوه ولی نمیرسه

به سمت کسی که دستش روی کمرم بود برمیگردم که با دیدن پوریا خشکم

میزنه

دریا

با ترس نگاهش میکنم که جلوتر میاد

– برو عقب

نیشخندی میزنه و عقب میکشه

– نترس به شوهرت خیانت نمیشه

چطوری زنده موئده جون سگ داره

– خفه شو حرف دهنتو بفهم

میخنده و سرش به صندلی تکیه میده

– از همون روز اول از این زبون درازت خوشم اوید

همه چیزو میدونم که ازدواجت سوریه منظر موئدم طلاق بگیرین ولی خب

خبر رسید که اون شوهرت مرده خیلی خوشحال شدم

ولی مثل اینکه شوهرت بدجور به اون دختره وابسته ات که حاضر به مردن

نشده از طعنه ای که بهم زد و یاداوری چند دقیقه پیش و لبخند ارمان بغض

خفه شدم باز به سراغم میاد

دریا

پوریا به سمتم متمايل میشه و مهربون نگاهم میکنه

– نریز این اشکارو واسه یه بی لیاقت

واسه کسی گریه نکن دوست نداره

با حرف اخرش گریه ام بیشتر میشه

سعی میکنم خودم کنترل کنم ولی نمیتونم حق هق گریه ام سکوت ماشین
میشکنه دستش دور کمرم حلقه میشه خودم عقب میکشم ولی کم نمیاره و
دستم به سمت خودش میکشه و شالام از روی سرم میکشه و شروع به نوازش
موهام میکنه با لمس دستش روی سرم بدنم شروع به لرزیدن میکنه که سرم

بیشتر به سینش فشار میده

_اگه میخوای ولت کنم گریه نکن

دریا

_باشه گریه نمیکنم ولم کن

حلقه دستش از دور کمرم باز میشه و ازم فاصله میگیره

_منو کجا میری

_میفهمی

میخواستم چیزی بگم که با توقف ماشین نگاه به اطرافم میکنم جای برام اشنا

نبرد

سوالی نگاهش میکنم ولی جوابی نمیده و پیاده میشه

دور میزنه و در برام باز میکنه

_پیاده شو

_تا موقعی که نگی اینجا کجاست من پیاده نمیشم

عصبی میشه و با چشمای به خون نشسته نگاهم میکنه

_بیا پایین تا اون روی سگم بالا نیومده

از دادش بیشتر به صندلی میچسبم

خم میشه و دستم محکم میشه

از ماشین پرت میشم پایین و محکم به سینش میخورم دستم خیلی درد گرفت

از دردش جیغی میکشم

ولی اون بدون توجه به راهش ادامه میده و منو به دنبال خودش میکشه

ارمان

وقتی با چشمای غمگینش بهم نگاه کرد و رفت تازه فهمیدم چه خبره ترنم به

عقب هل میدم و بدون توجه به صدا زدنash دنبال دریا میرم

بالای پله ها که میرسم میبینیم که داره به سمت ماشین میره صداش میزنم

برمیگرده هنوز اولین پله پایین نرفتم که به داخل ماشینی کشیده میشه وجیغ

بلندی میزنه سریع از پله ها میام پایین و دنبال ماشین میدوم ولی فایده ای نداره

به عقب برمیگردم و سایل و سویچ ما شین از روی زمین برمیدارم به سمت

ماشین میرم

قبل از اینکه حرکت کنم در ماشین باز میشه و امیر و سحر سوار میشن

_دریا کجاست

جوابی نمیدم و فقط به جلو نگاه میکنم

محکم به بازوم میزنه بهش نگاه میکنم

_لعنی با توام دریا کجاست

مثل خودش با داد میگم

_نمیدونم میفهمی

ارمان

عصبی دستش داخل موهاش میکشه

—: بخدا اگه چیزیش بشه میکشم ارمان

در ماشین باز میکنه قبل از اینکه پیاده بشه سحر به حرف میاد

—: کجا میری فکر میکنی اینطوری پیدا میشه به مامان بابا چی میخواین بگین

بشنین با هم باید یه خاکی به سرmon بریزیم

امیر با شنیدن حرفای سحر امیر در ما شین محکم میبنده و سرش به صندلی

تکیه میده

—: ارمان

از نگاه کردن به امیر دست میکشم و به سحر نگاه میکنم

—: جانم

—: حواست هست هنوز به مامان بابا نگفتم که زنده ای .

راست میگفت هنوز به مامان بابا چیزی نگفتم

چرا همه چیز بهم ریخت لعنت بہت تر نم

با داد امیر از فکر بیرون میام

—: خواهر منو پیدا میکنى بعد هر گوري میخوای میری به عقب بر میگردد

—: سحر پیاده شو

—: من نمیام

—: نیومدی اسم منم از زندگیت خط بکش

سریع از ماشین پیاده میشه و در محکم به هم میزنه

قبل از اینکه از ماشین فاصله بگیر سحر هم سریع پیاده میشه و دنبالش میره

سوار ماشینی میشن و از دیدم محظوظ میشن

دریا

روی کانایه جابه جا میشم و منتظر میمونم که بیاد و چیزی بگه

بعد از چند دقیقه با دو ظرف غذا به سمتم میاد

ظرف روی میز کنارم میزاره و رو بروم میشینه

به ظرف اشاره میکنه

—: بخور

—: چرا منو اوردی اینجا میخواهم برم الان نگرانم میشن

جوابم نمیده و بدون توجه بهم غذاش میخوره

—: با توام این کارت چه معنی میده

ظرفشو روی میز پرت میکنه و م*س* تقیم بهم نگاه میکنه

—: نمیفهمی دزدیده شدی من تو رو دزدیدم

—: منو مسخره کردی بگو واسه چی اینجام بلند میشه و به سمت میاد دستاشو

روی مبل میزاره و به سمتم خم میشه

با ترس بهش نگاه میکنم خیره میشه بهم و میگه

—: واسه این اینجایی که زن من بشی حالا فهمیدی

از لحن قاطع و جدیش نفسم

بند میاد

ارمان

لعت بهم چطوری پیدا ش کنم خدا چیزیش نشه ماشین روشن میکنم و به

سمت خونه میرم

ماشین پارک میکنم پیاده میشم و در باز میکنم داخل میشم

به سمت اتاقم میرم

در باز میکنم و به سمت تخت میرم و روش دراز میکشم

خسته بودم از این اتفاق های پی درپی از وقتی دریا وارد زندگیم شده یه روز

تونستم درست زندگی کنم

خسته شدم نگرانم میترسم از اینکه نباشه بوى عطرش کل اتاق و گرفته

به پهلو میشم و با دیدن خاطره قدیمی بعض گلوم میگیره

عکس بر میدارم و بهش نگاه میکنم

ارمان

لبخند غمگینی میزنم

—: میبینی چی به سرم او مده

خسته شدم دیگه نمیتونم هر لحظه دیونه تر میشم

به قلب اشاره میکنم

—: بیبن صدایشو میشنوی فهمیدی نه

دیگه واسه تو نمیزنه واسه اون لعنتی میزنه

واسه بودنش واسه وجودش

این لعنتی دیگه نمیزنه میدونی چرا

چون نیست چون الان ندارمش نمیدونم

کجاست دارم جون میدم اینجا میفهمی یادته همیشه
نگرانیام دوست داشتم همه وجودم تو بودی ولی الان اون جای همه چیزو
گرفته حتی تو رو محکم به سینه ام میزنم و با عجز میگم
_این لعنتی میخواد بگه که عاشقش شده
دریا

دستام روی سینش میزارم و به عقب هلش میدم
عقب گرد میکنه و دستی به موهاش میکشه نفسی عمیقی میکشم و دستم روی
قلبم میزارم
یک دفعه به سمتم بر میگرده که از جا میپرم میخنده و به سمتم میاد
کنارم روی کانایه میشینه به چشمam نگاه میکنه
_دوشش داری

با تعجب نگاهش میکنم
_چرا تعجب میکنی شوهرت دوست داری
سکوت میکنم چی بهش بگم
_حرف بزن

بدون فکر حرف میزنم
_اره دوشش دارم

_دوست داره؟ سکوت نکن جواب بده دوست داره؟
داره
پوزخندی میزنه و بهم نگاه میکنه
_دوست نداری که مردنش واقعی بشه

با ترس نگاهش میکنم

_منظورت چیه

_منظورم کاملاً واضحه است اگه نمیخوای بمیره باید طلاق بگیری

_حالت خوبه چی میگی

به سمتم نیم خیز میشه

_من حالم کاملاً خوبه یه حرف دوبار تکرار نمیکنم

اگه میخوای زنده بمونه باید طلاق بگیری در این غیر این صورت هم فرقی

نداره میمیره و باز هم تو زن من میشه مگر

اینکه انقدر خودخواه باشی راضی به مرگش باشی .

_لعنتی تو چی از جون من میخوای

چرا میخوای با زندگیم بازی کنی .

با چشمای سرخ شده اش بهم خیره میشه

_نورو میخوام به هر قیمتی

دریا

محکم به عقب هلش میدم و بلند میشم به سمتش بر میگردم

_پیش خودت چی فکر کردی یعنی من انقدر احمقم و بی کس و کارم که تو

بخوای همچین غلطی کنی

اوه نه استاد همچین فکری نکن هر چند تو استاد بودی ولی خیلی کارا هست

که من استاد اون کارام مثل دروغ گفتن

مثُل دور زدن دیگران تو چی پیش خودت کردی برو هر غلطی میخوای بکن
بکشش بدرک نکشش بدرک فکردي من

زن تو اشغال بی ناموس میشم عمرا .

دیگه نفس کم اورده بودم با پوزخند به قیافه متعجبش نگاه میکنم و به سمت
در سالن میرم بازش میکنم و از خونه خارج میشم
دستم واسه یه تاکسی تكون میدم قبل از اینکه تاکسی نزدیکم بشه میینممش که
با شتاب از خونه زد بیرون ولی خیلی دیر رسیده بود چون تاکسی دقیقا جلوی
من ایستاده بود سریع سوار شدم

_: اقا حرکت کن

ما شین حرکت کرد و پوریا دنبال ما شین میدویید شیشه کشیدم پایین و سرم
بردم بیرون و واسش دست تكون دادم
هه مثلا دزدیده بودم بی عرضه همتون بی عرضه اید
دریا

هووف خدا حالا کجا برم
گوشیم از جیب مانtom بیرون میارم
شماره اتنا میگیرم

بعد از چند بوق جواب میده

_: چه عجب دریا خانم یاد من افتادی
_ : مثلا سلام کردی دیگه نه

_: اره دیگه خب حالا بگو چی شده که یاد من افتادی
_ : اتنا

صدایش جدی شد و گفت

_نگو که بحث شده وزدی بیرون

_دقیقا ولی فرق داره باید واست توضیح بدم

_خب پس

پدر و مادرت پس چی

_اه دریا خوبه او نا تورو بیشتر از من قبول دارن

_خیلی خب او مدم

_منتظرم

تلفن قطع میشه و ادرس به راننده میدم

دو دقیقه ای از تماسم به اتنا نگذشته بود که لرزش گوشیم زیر دستم احساس کردم

به صفحه گوشی نگاه کردم و با دیدن اسمش لبخندی روی لبم نشست

_جانم

کجا یعنی لعنتی دیونم کردی

_خوبیم عزیزم خوبیم

_کجا یعنی

_میرم خونه اتنا

_چرا نمیابی خونه

_امیر نمیخوام کسی بفهمه که میدونی کجا مباشه؟

_ باشه پس شب میام دنبالت

_ اه امیر شب میایی که منو کجا ببری اخه

من میگم نمیخواه کسی بدونه تو میگی بیا

_ بالاخره که چی دریا با مامان بابا میخواهی چیکار کنی اونا تا این مدت به
خاطر حال بدت ناراحتی کشیدن بس نیست

_ شب بیا

بدون هیچ حرف دیگه ای تماس قطع میکنم

به خونشون میرسم از ماشین پیاده میشم وزنگ خونه میزنم در سریع باز میشه
و قیافه همیشه شادش ظاهر میشه

_ علیک سلام

_ سلام

_ پیر کرایه حساب کن که کیف همراهم نیست

قیافش در هم میشه به سمت ماشین میره و کرایه حساب میکنه
به سمتم بر میگرد

_ امر دیگه

_ بریم داخل که خیلی گرسنه ام

_ مرگ کوفت بخوری بیا بریم

دستم میکشه و با هم داخل میشیم

با پدر و مادرش سلام و احوال پرسی میکنم

دستم میکشه و به سمت اتاقش میبره

هلم میده داخل اتاق و باز خودش پایین میره

بعد از چند دقیقه با ظرف غذا بر میگرده

نیشم باز میشه که خنده اش میگیره

بعد از خوردن غذا کنار هم روی تخت دراز میکشیم و هر دو به سقف خیره

میشیم

با صداش به خودم میام و بهش نگاه میکنم

_شنبیدی چی گفتم اصلا

_نه

نفسی عمیقی میکشه و شروع به فک زدن میکنه

_بین خره قرار امشب با بچه ها جمع بشیم دور هم میایی

_نه بابا حوصله داری

_زر نزن دیگه میایی حرف نباشه

_بابا امیر شب میاد دنیالم بعدم لباس ندارم

_گوشیت بده

_واسه چی

_تو بده اه

گوشیم بهش میدم ولی جنازه تحويل میگیرم

_چیکارش کردی دیونه

لبخند خبیثی میزنه و لوس میشه

_چرا دعبام میتونی فقط خاموشش کردم

باتریش دراوردم که بریم با هم عشق وحال بدون سر خر

_دیونه

_خودتی حالا بخواب که بعدش بریم

_باشه

دریا

با کشیده شدن موهام و خالی شدن اب روی صورتم از خواب بلند میشم و با
اخم نگاهش میکنم که حق به جانب نگاه میکنه

_چی مثل خرخاکی نگا میکنی

ساعت پنج شد بابا تا کی حاضر شیم زود باش ببینم

_برو بابا

خودم باز روی تخت پرت میکنم دو دقیقه نمیگذره که با سوختن با سنم سریع
میپرم

_اخ کوفت کثافت درد گرفت

مگس کش میگیره جلوی صورتم

_تا با همین لهت نکردم پاشو

با غرغیر بلند میشم و به سمت دستشویی میرم

صورتم خشک میکنم و میام بیرون که یه چیزی میخوره به صورتم

_زودباش خر الان همه میرن بدو دیگه

_خیله خب بابا

لباس مشکی جذب کوتاهی که بهم داده بود پوشیدم

_خوبه

_اره قشنگه بیا ارایش کن

دریا

بالاخره با اتنا از خونه خارج میشیم

سوار ماشین میشیم

سریع ماشین روشن میکنه و حرکت میکنه

هر لحظه سرعتش بیشتر از قبل میشه

_: چه خبره بابا ارومتر

از دادم یکم به خودش میاد و سرعتش کم تر میکنه

اووف ۴۸ ثانیه دیگه از اینجا خلاص میشیدیم

شیشه کشیدم پایین و به چراغ راهنمایی نگاه کردم

۴۷.۴۸_:

با ایستادن ماشینی کنار مون از همراهی کردن با چراغ قرمز دست برداشتیم و به

دوتا پسری نگاه کردم که ارایشیشون به ارایش

منو اتنا میگفت زکی

_: اتنی اینارو نگا

با دست بهشون اشاره کردم

جهت نگاهش مسیری که اشاره کرده بودم کشیده شد و به ثانیه نکشید که

ترکید

با خنده بلندش پسرا متوجه ما شدن نیششون باز شد و دندونای زردشون

نمایان شد با چندش نگاهشون کردم

که اون پسری که راننده بود گفت

_ جون فدادتون

اتنا نگاهی به چراغ قرمز کرد(۸ ثانیه فقط)

و به دوتا پسره نگاه کرد و گفت

_ خودمون نه عشقم

مکشی کرد پسره با شنیدن عشقم نیشش باز شده بود اما با حرف بعدی که زد

_ ولی عن میتوనی بخوری

با این حرفش دو تاشون اخم کردن

پسره او مدم چیزی بگه که اتنا شیشه داد بالا و ماشین از جا کنده شد

_ پسره انتر با اون قیافش

_ الهی بمیری گفتم چی میخوای بگی باحال بود دمت گرم

_ او دریا دارن پشت سر مون میان

_ بیچون بابا

دریا

بالاخره به مهمونی رسیدیم

با هم از ماشین پیاده شدیم

_ واي اتنا شیشه ها نريزه پايین فقط دخترن ديگه؟

_ نميدونم دری فقط ميدونم بچه های یونی هستن

_ باشه بريم

اتنا زنگ در زد با هم داخل شدیم

با هم از حیاط گذشتیم و در خونه باز کردیم

دود سیگار و بوی مشروب همه جا پخش شده بود

_- اتی اینجا چه خبره

_- بیخیال بابا بریم خوش میگذره

داخل شدیم و با کسای که میشناختیم یه احوال پرسی مختصر کردیم

بیشتر دختر پسرای دانشگاه بودن

ببین این کجا اوردم با صدای اتنا بهش نگاه میکنم

_- بریم لباس عوض کنیم

_- برو

بابا فکر کردی من با اون لباس میام جلوی اینا

_- سخت نگیر دری

_- بریم تو عوض کن ولی من همینطوری خوبم

_- باشه هر طور راحتی

با هم به از پله ها بالا رفتیم

_- تو اینجا منتظر بمون من الان عوض میکنم میام

به سمت اتاق رفت و در بست شروع کردم به قدم زدن چند دقیقه ای از رفتن

اتنا نگذشته بود که دستی دور کمرم حلقه شد و به عقب کشیدم

خواستم جیغ بزنم ولی دستش صدام خفه کرد داخل اتاق شد و محکم به

دیوار کوپیده شدم

سرم بالا اوردم و بهش نگاه کردم

با دیدن چشمаш قلبم از تپیدن ایستاد

دریا

_تو اینجا چیکار میکنی

پوزخندی میزنه و صورتم با دستاش قاب میگیره

_مث اینکه یادت رفته من استاد اون دانشگاه بودم ملوسکم

_گمشو عقب

_عصبانی نباش دیگه هر چند عصبی هم که باشی خوشگلی

سرش بیشتر خم میشه سرم به کنار میکشم و هر چی توان دارم جمع میکنم و

به عقب هلش میدم اما تكون نمیخوره و نزدیک تر

میشه نفس های داغش به صورتم میخوره

_تو خیلی زیبایی خیلی دوست دارم

_گمشو عقب

_عاشق این عصبانی شدتم

نه مثل اینکه زبون نفهم تراز اینا بود

لبخند مليحی میزنم و با ناز میگم

_واقع دوستم داری

لبخندی میزنه و با ذوق میگه

_اره

_منم فکر میکنم بہت یه حسایی دارم

چشماش ستاره بارون میشه

دریا

_جدی میگی

_- اره عزیزم

چشماش میبنده و سرش نزدیک میشه

پام بالا میبرم و محکم میزنم بهش که از درد روی زمین پخش میشه و به
خودش میپیچه اوه اوه فکر کنم دیگه بابا نشه

سریع کلید از روی در بر میدارم و از اتاق خارج میشم و در قفل میکنم
بعدم مثل نامادری سیندرلا کلید میندازم داخل جیبم و دستم میزنم روش
نیشم خود به خود از کارم باز میشه و سر خوش به سمت اتاقی که اتنا بود میرم

در میزنم

_- اتنا تموم نشد

_- او مدم او مدم

از اتاق میاد بیرون و با هم از پله ها میریم
پایین انقدر صدای موزیک و جیغ و دادشون
زیاد بود که مطمئن میکرد هر چی پوریا داد بکشه هیچکس نمیفهمه
دریا

روی کاناضه نشسته بودم و به دخترها

پسرا نگاه میکردم همسون م*س*ت بودن
خب منم دلم میخواست م*س*ت کنم
روبه اتنا کردم و گفتم

_- میخوام

_- چی

_: همین که داری میخوری

_: نه بابا

_: اره

_: و ...

انقدر خورده بودم که نمیدونستم اطرافم چه خبره گرم شده بود بلند شدم که
مانتوم دربیارم که دست ظریفی دور بازوم حلقه شد و منواز مهمونی خارج
کرد

به دنبالش کشیده میشدم و چیزی نمیگفتتم

یک دفعه ایستاد و به سمت برگشت قبل از اینکه بخوام چشمam باز کم بفهمم
کیه یه طرف گونم سوخت دستم روی گونه ام میزارم و بهش نگاه میکنم چقدر
اشنا بود بیخیال یادم نمیاد کیه

یه دفعه سرم بالا میبرم و نگاه دقیق تری بهش میندازم

_: ایدا

بهم نگاه میکنه و بار دیگه دستم میکشه و به دنبال خودش میکشه

_: کجا میریم

جوابی نمیده و به سمت ماشینی میره

در باز میکنه و به زور سوارم میکنه

خودش هم سوار میشه و ماشین به حرکت در میاره

_: کجا میریم

_: حرف نزن

با حرص به خیابون نگاه میکنم و سرم روی شیشه میزارم ...

با حس خیس شدن صورتم از خواب پا میشم و به ایدا نگاه میکنم

_پاشو

به اطراف نگاه میکنم

_کجا یم

_بلند شو میفهمی

دستم میگیره و کمکم میکنه از ماشین پیاده بشم به سمت خونه ای میره و زنگ
در میزنه

سریع منو از جلوی ایفون کنار میکشه

با باز شدن در به داخل خونه هلم میده

نگاهی به اطراف میندازم عه اینجا که خونه خودمه پس ایدا کجا رفت
نگاهی به در بسته حیاط میکنم و شونه ای بالا میندازم

_حتما رفته

به سمت خونه میرم و در باز میکنم داخل میشم و کفشام در میارم

به سمت پذیرایی میرم و با ذیدن ارمان سر جام می ایستم

با تعجب نگاهم میکنه و به سمتم میاد

نزدیکم میشه و قبل از هر حرفی دستش بالا میره و محکم تو گوشم میزنه با داد
میگه

_برو همون گوری که تا الان بودی

تازه متوجه اطرافم شده بودم و خیره بهش نگاه میکنم

_دمگه بهت نمیگم برو گمشو بیرون

اشک صورتم خیس میکنه قبل از اینکه صورت گریونم بینه عقب گرد میکنم و
ازش فاصله میگیرم به سمت در خونه میرم
که یک دفعه به عقب کشیده میشم
دریا

به سمتیش کشیده میشم
دستش دور کمرم حلقه میشه
دستش زیر چونه ام میزاره و سرم بالا میاره
به چشماش نگاه میکنم اروم بودن برعکس چند ثانیه پیش
موهای پخش شده روی صورتم کنار میزنه
خیره بهش نگاه میکنم ولی اون به چشمam نگاه نمیکرد
دستش میگیرم که نگاهش به نگاهم گره میخوره
حلقه دستش تنگ تر میشه و نزدیک تر میشه اروم زمزمه میکنه
_- میدونی

مثل خودش اروم جواب میدم

_- چیو

مکث میکنه چند لحظه میگذرد و لی چیزی نمیگه
خسته از نگاه کردنش سرم میندازم پایین
_- میدونی فقط مال منی

سرم میارم بالا که فاصله تموم میشه و مهره سکوت روی لبم هک میشه
(آنقدر دوست داشتیت را فریاد میزنم؛
که شاید دلت به رحم بیاید،

که شاید باورت بشد،

که شاید نروی، که

بمانی

مغورو دوست داشتنی من..)

دریا

در باز میکنم اما قبل از اینکه خارج بشم باز به سمت خونه بر میگردم از حیاط
میگذرم و در خونه باز میکنم

میبینیمش که هنوز همونجا ایستاده با دیدنم ابروشو میندازه بالا

ـ چی شد برگشتی از حرفت پشیمون شدی

ـ نه او مدم یه چیز بہت پس بدم

ـ چیو

حلقه ام از دستم در میارم نگاهش روی دستام بود به سمتیش میرم و دستش
میگیرم

حقله میزارم کف دستش و بعد بدون نگاه دیگه ای که باعث بشه ترغیب بشم

که کارم اشتباه بوده ازش دل می کنم و به سمت در میرم

هر چی دستگیره در بالا پایین میکنم اما فایله ای نداره کلافه به عقب بر میگردم
که میبینم دستشو از بالای سرم روی در گذاشته بود

ـ دستتو بردار

حرکتی نمیکنە

دریا

_ کری میگم برو عقب کار دارم

بازم تغییری به حالتش نمیده

دستم میگیره و به سمت خودش میکشه

_ طلاق میخوای نه

_ اوه طلاق میخواام

کنارم میزنه و در قفل میکنه

_ چیکار میکنی

بدون جواب دادن بهم کلید بر میداره و قدمی ازم دور میشه

قبل از اینکه بخواهم اعتراض کنم راه رفته بر میگردد و به کنارم میاد

دستم میگیره و حلقه ام دستم میکنه

سرش نزدیک گوشم میکنه و اروم میگه

_ با لباس سفید او مدی به این خونه با لباس سفید هم از این خونه میری

چه دوستت داشته باشم چه دوستت نداشته باشم

_ تو حق نداری و اسه زندگی من تصمیم بگیری

_ به این موضوع قبل از اینکه زنم بشی باید فکر میکردم

دریا

_ من ازت طلاق میگیرم و با مردی که دوستم داره ازدواج میکنم

پوزخندی روی ل*ب*ا*ش شکل میگیره

_ اگه تونستی طلاق بگیر

از حرص داشتم میترکیدم دستام به سمت موهاش میبرم و تا جای که میتوانستم
موهاش کشیدم اصلا هم به داد زدنش توجه
نکردم وقتی خوب خالی شدم موهاش رها کردم و به قیافه سرخ شدش نگاه
کردم
اما اون نگاهش به دستام بود
به دستام نگاه کردم کلی موکف دستم بود
نیش و اسش باز کردم که اخم کرد
انقدر اخمش و حشتاک بود که نزدیک بود خراب کاری کنم
همونطور با نیش باز اروم اروم پاهام روی زمین میکشیدم تا به اتفاقم برسم
نگاهی به فاصلمون کردم چند قدمی فاصله داشتیم
سریع خودم به اتفاقم رسوندم در بستم و به سمت تخت رفتم
یکدفعه روی تخت پرت شدم و یه جسم سنگین افتاد روم
کمرم درد گرفته بود و حتی نمیتوانستم تکون بخورم
_ ارمان برو عقب
_ که موهای منو میکشی اوه
سرم به تایید بالا و پایین میکنم
_ اره حقته حالا گمشو عقب خرس خفه ام کردى
_ حقته
_ ببین کاري نکن ايندفعه کچل بشيا
_ فدا سرت با موهاي تو پيوند ميدم

_برو عقب اینطوری حس میکنم به پوریا خیانت میشه

دستام روی سینه اش میزارم و به عقب هلش میدم

اما تكون نمیخوره و خیره نگاهم میکنه

_که خیانت میشه اره

خودم لوس میکنم و میگم

_اره من طاقت ناراحتی پوریا ندارم من

حرف هنوز کامل نشده بود که دستاش نشت روی پهلوهایم و شروع کرد به

قلقلک دادنم

انقدر اذیتم کرده بود که داشتم میمردم حتی نمیتونستم درست نفس بکشم

_تورو خدا برو عقب

_بگو غلط کردم

با شیطنت بهم نگاه میکنه و میگه

_بگو غلط کردم

قیافم میچاله میشه

_عمرا

_پس ادامه میدیم

سریع جیغ میزنم

_نه میگم

_خب منتظرم

دست به سینه کنارم روی تخت میشینه و با غرور بهم نگاه میکنه

او خیال کردی ارمان همچین اونجات بسوژه که حال کنم

قیافه مظلومی به خودم میگیرم و کلمه به کلمه میگم

_غ.ل.ط.ک.ر.د

ارمان دیگه خیالش راحت شده بود و روی تخت دراز کشیده بود

از فرصت استفاده کردم و غلطی زدم و از تخت پریدم پایین

جیغ بلندی زدم و گفتم

_غلط تو کردی میمون زشت بیریخت

روی تخت نیم خیز شد که سریع فرار کردم و به اتفاقش رفتم

درستم و قفلش کردم

محکم به در کویید و گفت

_یعنی بیرون بیابی میکشم دریا

دریا

نفس عمیقی میکشم و در باز میکنم به سمتم میاد

_برو عقب

از لحن و صورت سردم تعجب میکنه

بدون توجه به چشمای متعجبش میگم

_حرفام شوختی نبود من طلاق میخوام

ناباور بهم خیره میشه

_دریا

_حروف همینه جدا میشیم

_من که بهت گفتم طلاق.....

وسط حرفش میپرم

_ من نمیخواه با تو زندگی کنم ارمان میفهمی

دوست دارم با کسی ازدواج کنم که میدونم دوستم داره میدونم خوشبختم
میکنه چرا باید با تو زندگی کنم چرا همش باید نگران بودن یا نبودن باشم
نمیتونم میخواه به اون مرد که میگه عاشقمه فرصت بدم تو هم نمیتونی جلوی
منو بگیری .

هاج و واج بهم زل زده بود از کنارش میگذرم و به سمت اتاقم میرم
در میبندم و پشت در سر میخورم
چقد سنگ دل شدی دختر یعنی میتوانی ازش جدا بمونی
سرم روی زانو هام میزارم و زیر لب زمزمه میکنم
_ باید با نبودت کنار بیام اگه دوستم داشته باشی به دستم میاری
دریا

بعد از گذشت چند دقیقه از روی زمین بلند میشم و لباسم عوض میکنم و
کارت بانکی و شناسنامه و بقیه وسایل ضروریم بر میدارم
به سمت در اتاق میرم دست

م روی دستگیره میزارم و نفس عمیقی میکشم

در باز میکنم و از اتاق خارج میشم

روی کانape نشسته بود و دستش بین موهاش میکشید
با حسرت بهش نگاه میکنم نوازش موهاش ارزوم بود
به عقب بر میگذرد که خودم جم و جور میکنم

ـ: فردا میام و سایلم جمع میکنم

سرم پایین میندازم و اروم به سمت در میرم

ـ: دریا

به سمتش بر میگردم و بهش نگاه میکنم

یعنی باور کنم چشمای پر از اشکتو نگاهم ازش میگیرم میدونم تحمل ندارم

گند میزنم به همه چی

ـ: هیچی نگو بزار قصه زندگیمون با خوشی تموم شه

صدای گرفته مردونش دیونم میکنه

ـ: یعنی میخوای با اون ازدواج کنی

بدون جواب دادن به سوالش سریع در باز میکنم

بغضم میترکه اما قبل از اینکه متوجه بشه از خونه خارج میشم

دریا

سه روز گذشته بود و ارمان رفته بود

خونه پدر و مادرش و قضیه تصادف گفته بود

اینو از سحر شنیدم ارمان این سه روز حتی یه زنگ هم نزده بود بینه زندم یا نه

مشخص بود که از طلاق همچین بدش هم نمیاد

باز رفته بودم دانشگاه و با هاشون صحبت کردم که ادامه میدم

با بابا هم حرف زده بودم که میخوام طلاق بگیرم

ولی بابا هیچی نگفت فقط نگاهم کرد و گفت

تصمیم با خودمه

با صدای زنگ گوشیم از فکر بیرون او مدم

به صفحه گوشیم نگاه کردم

امیر بود

جواب دادم

_جانم داداش

_سلام

_سلام

_تصمیمت جدیه

اروم گفتم

_اره

_باشه فعلا

هنوز خدا حافظی نکرده بودم که تلفن قطع کرده بود

چند دقیقه از تماس امیر نگذشته بود که دوباره گوشیم زنگ خورد

به صفحه اش نگاه کردم

اسم استاد روی صفحه خودنمایی میکرد

گوشیم بر میدارم و جواب میدم

_بله

_سلام خوبی

_سلام ممنون خوبم شما خوبی

_تو خوب باشی منم خوبم

_حسب

_: میخوام ببینم

_: کجا

_: میام دنبالت

_: باشه ساعت چند

_: نیم ساعت دیگه اونجام

_: باشه فعلا

تلفن قطع میکنم و بهش خیره میشم

دریا مطمئنی کارت درسته

من هنوز از ارمان جدا نشدم با پوریا قرار میزارم

کلافه بلند میشم و سعی میکنم به چیزی فکر نکنم

اماده میشم از اتاق خارج میشم و از پله ها میرم پایین

مامان و بابا و امیر اشپزخونه بودن و داشتن حرف میزدن

بدون توجه بهشون به سمت در میرم که با صدای بابا می ایstem

_: دریا

به عقب بر میگردم و سوالی نگاهش میکنم

_: بله

_: کجا میری

بهش نگاه میکنم و چیزی نمیگم

_: کجا میخوای بری بابا

_: میرم با پوریا بیرون

بابا سری به تاسف تکون میده و به سمت اتفاقش میره

بدون توجه به امیری که داشت نگاهم میکرد

از خونه میزنم بیرون و منتظرش میمونم

بعد از حدود پنج دقیقه میرسه

دریا

از ماشین پیاده میشه و به سمتم میاد

_سلام

_سلام

با شک نگاهی بهم میکنه

_خوبی

_اره

_خیله خب بریم

_باشه

سوار ماشین میشیم و حرکت میکنه

چند دقیقه نمیگذره که ازش میپرسم

_کجا میریم

_ناهار بخوریم یکمم با هم حرف بزنیم

_باشه

سرم تکیه میدم به صندلی و چشمam میبنندm

با احساس دستی روی دستم چشمam باز میکنم

سریع دستم از دستش بیرون میکشم و پیاده میشم

اون هم پیاده میشه و با هم سمت رستوران میریم

بعد از سفارش غذا پوریا او مد چیزی بگه ولی همون موقع گارسون او مده بود

چیزی نگفت فقط لبخند زد

بعد از رفتن گارسون خیره بهش نگاه میکردم که اروم خندید و گفت

_: چیزی شده

_: نه منتظرم حرفت بزنی

_: باشه فعلا ناهارتوبخور

_: هر طور راحتی

داشتم اب میخوردم که با حرف پوریا هرچی اب بود

مثل فواره دادم بیرون و با چشمای از حدقه دراو مده نگاهش کردم

_: چی

_: میخوام قرار خواستگاری بزارم

_: الان

پوریا: اره دیگه بیشتر از این نمیتونم صبر کنم

دریا

بهش نگاه میکنم و میگم

_: باشه پس واسه فردا شب بیا

لبخندی میزنه و چیزی نمیگه

بعد از چند دقیقه میگه

_: تموم شد

_: اره

_: پس بريم

دریا: باشه

با هم از رستوران خارج میشیم

سوار ماشین میشیم پوریا ماشین روشن میکنه و حرکت میکنه

اهنگ شادی میزاره که با لبخند بهش نگاه میکنم

_: خوشحالیا

_: خیلی بالاخره دارم به کسی که میخوام میرسم

چیزی نمیگم و نگاهم ازش میگیرم با توقف ماشین به خودم میام و بهش نگاه

میکنم

_: ممنون پوریا

میخنده و بینیم میکشه

_: شیطون بالاخره خودت بهم گفتی پوریا

_: ذوق نکن دیگه برم

_: برو عزیزم

لبخندی میزنم و از ماشین پیاده میشم

به سمت خونه میرم و ایفون میزنم که در باز میشه نگاهی بهش میکنم

_: برو دیگه

اخمی میکنه و میگه

_: تو برو داخل من میرم

سری تکون میدم و داخل میشم و در میبندم

بعد از چند ثانیه صدای روشن شدن ماشینش و فاصله گرفتنش خبر از رفتنش
میده نفس عمیقی میکشم و در باز میکنم
داخل خونه میشم و با دیدن کفشهای سحر ذوق میکنم
لبخند شادی میزنم و سعی میکنم خوشحال به نظر برسم
به سمت پذیرایی میرم و سلام میکنم
_سلام
سحر و بابا و امیر جواب سلامم میدن

_مامان کجاست
بابا جواب میده
_اشپرخونه دیگه کجا میتونه باشه
_اهان پس من برم لباسام عوض کنم
به سمت پله ها میرم که با صدای امیر می ایستم
_دریا
_بله
_پوریا چیکارت داشت
به بابا نگاه میکنم و خبیث سرم میندازم پایین
_دریا بابا بہت چی گفت
_خواستگاری

حروف نصفه میگم و سرم میندازم پایین از خنده داشتم میترکیدم ولی خب قیافه
شوکه سحر خوب بود
سریع از پله ها بالا میرم و داخل اتاقم میشم
در میبنندم و نیشم باز میکنم
_- بچرخ تا بچرخیم اقا ارمان
دریا

با باز شدن ناگهانی در به خودم میام و از پشت در سریع میرم عقب تا له نشم
به خر وحشی پشت در نگاه میکنم
امیر بود قیافش خیلی بی حوصله کلافه بود
میاد داخل و در اتاق میبنده به سمتم میاد و زل میزنه به چشمam
_- میفهمی داری چیکار میکنی این کارت کم از بی بندوباری نیست
قبل از این که حرف بعدش بزنه محکم میزنم تو گوشش
_- بفهم چی داری میگی اگه اون مرد بره با دخترا بی بندوباری نیست کار من
هست؟ میفهمی کری میگم میخوام طلاق بگیرم
به تو چه اصلا تو کی هستی دخالت کنی تو میفهمی من چی کشیدم این مدت
ارزوی یه دوست دارم موند به دلم
من با مردی که دوستم نداره نمیخوام بمونم مردی که هنوز عاشقه نمیخوام
میفهمی
تواصلا میفهمی عاشق شدن یعنی چی وقتی داشت منو میکشت کجا بودی
میفهمی

اینارو اره من میخوام با کسی ازدواج کنم که دوسم داره اگه این کج رفتن من
میخوام کج برم ناراحتی اینجام میرم .

چشماش رنگ غم گرفت دستم گرفت سریع دستم از دستش بیرون کشیدم

_: میترسم نجس بشی به من دست بزنی

سرش میندازه پایین و چیزی نمیگه

_: برو بیرون

_: دریا

_: برو بیرون

پشیمون از حرفاش از اتاق میره بیرون

نفس عمیقی میکشم و سعی میکنم به اشکام اجازه باریدن ندم

ارمان

با صدای گوشیم سیگار خاموش میکنم و بلند میشیم گوشیم از روی میز
اپیزخونه

برمیدارم و به صفحه اش نگاه میکنم

سحر بود جواب میدم

_: جانم ابجی

_: سلام داداش خوبی

_: اره خوبم تو خوبی

_: خوبم داداش

_: چیزی شده

_نه چطور

_اخه صدات ناراحت به نظر میرسه

صدای گریه اش متعجبم میکنه

_چی شده سحر چرا گریه میکنی

با هق هق میگه

_داداش

_جانم بگو چی شده اتفاقی افتاده

_نه

_پس چرا گریه میکنی

اروم میگه

_داداش فردا شب استاد دریا میخواهد بیاد خاستگاری

زبونم بند او مد و سرجام میخوب شدم

سه روز پیش مثل فیلم از جلوی چشمam گذاشت

(_میخواهم با مردی ازدواج کنم که دوستم داره با کسی که میدونم باهاش

خوشبختم.).

دریا

حدود یک ساعت بعد از حرف زدنم با امیر گوشیم بر میدارم و شماره ارمان

میگیرم

گوشیش جواب نداد به خونه زنگ زدم بعد از چند بوق جواب داد

_بله بفرمایین

با تعجب به شماره ای که گرفتم نگاه کردم

یعنی این صدای ارمان بود

شونه ای بالا میندازم و میگم

سلام ارمان دریام زنگ زدم بگم درخواست طلاق دادم اینبار دیگه بازی
درنیاریا حتما بیایی ارمان ارمان با توام.

هر چی صداش کردم جواب نداد
نگران شدم

ارمان خوبی

بلند شدم و به سمت کمدم رفتم سریع لباس پوشیدم و از اتاق رفتم بیرون
از پله ها رفتم پایین و به سمت بابا رفتم

بابا سویچ ماشینو بده

روی میز بابا چی شده

بدون توجه به سوال بابا سویچ ماشین از روی میز چنگ میزنم و از خونه خارج
میشم ماشین روشن میکنم و به سمت خونه
میرم

بعد از حدود بیست دقیقه میرسم سریع از ماشین پیاده میشم
در خونه باز میکنم و تند تند قدم بر میدارم در باز میکنم داخل خونه میشم
صداش میزنم
ارمان

هر چی صداش کردم خبری نشد
سریع شمارش میگیرم ولی گوشیش خاموش بود

وای خدا این دیونه کجا رفته
از خونه خارج شدم سوار ماشین شدم ...
دریا

تا شب هر جا رفتم از هر کی پرسیدم
ازش خبری نداشت

در خونه باز کردم و داخل شدم
به سمت اتاقم رفتم

در باز کردم خودم روی تخت پرت کردم
انقدر خسته بودم که سریع خوابم برد

صبح با صدای زنگ گوشیم از خواب میپرم
ساعت ۱۰ صبح بود

به سمت حمام میرم
بعد از اینکه دوش گرفتم

حوله ام میپوشم و میرم پایین
خونه غرق سکوت بود انگاری همه خوابن

بعد از خوردن صبحونه به اتاقم میرم و واسه فکر نکردن به ارمان خودم با تمیز
کردن اتاقم مشغول میکنم ...

با احساس گردن درد دست از تمیز کردن اتاق کشیدم و به ساعت نگاه کردم
یک ظهر بود

چه قدر دور میگذرد
گوشیم روی ساعت شش تنظیم کردم و دوباره خوابیدم ...

دستم محکم روی صفحه اش زدم

_: د خفه شو توا م

به زور بلند شدم و به ساعت نگاه کردم

هوف الاناست که پوریا بیاد

برم باز دوش بگیرم بوی گند ندم

بعد از حدود یک ساعت از حمام او مدم بیرون و لباس پوشیدم

هنوز از اتاق خارج نشده بودم که صدای بلند ایفون منو به خودم اورد سریع

از پله ها جلوی چشمای متعجب مامان و بابا

رفتم پایین مسیر حیاط تا در ورودی سریع طی کردم در باز کردم

که بینیم صاف شد سرم بالا اورد

م و با دیدنیش شوک زده صدایش زدم

_: ارمان

_: دوستش داری

خیره به چشمаш نگاه میکنم مگه میشه غیر تو کسیو دوست داشت

اروم میگم

_: اره

سبب گلوش بالا و پایین میشه

_: دوست دارم

سرد بهش نگاه میکنم و میگم

_دوست ندارم

چشماش میبنده و عقب عقب میره

به ماشینش تکیه میده خیره بهش نگاه میکنم که با صدای بوق ماشینی به خودم

میام

پوریا بود

نگاه ارمان به سمتیش کشیده میشه

در اخر به چشمای غمگینش بهم نگاه میکنه و سوار ما شینش میشه درست

همون لحظه پوریا پیاده میشه و به ستم میاد و دستم میگیره به ثانیه نکشید که

ارمان رفت

به پوریا نگاه میکنم و سرم میندازم پایین

بغض داشت خفه ام میکرد

چی شد به اینجا رسیدم

من همه پل های پشت سرم خراب کرده بودم من به این مرد قول داده بودم

با فشار دستیش سرم بالا میبرم

_بریم

_باشه

سوار ماشین میشیم و حرکت میکنه

بعد از چند دقیقه میگم

_درخواست طلاق دادی

_اره

_کی تموم میشه

_سه روز دیگه

پوریا: شبش با خانوادم میام خواستگاری

الان حتما مامانم زنگ زده .

لبخند بی جونی میزنم و چیزی نمیگم

سرم به صندلی ماشین تکیه میدم و به جدایی از ارمان فکر میکنم

دارم با دستای خودم زندگیم به لجن میکشم

اونکه دوستم داره منم دوسيش دارم

پس چرا

نگاهم به سمت پوریا کشیده میشه

من به این مرد قول دادم

نمیتونم بخاطر زندگی خودم زندگی اون نابود کنم

با صداش به خودم میام

_چرا اینطوری نگاه میکنی

_نمیتونم نگاهت کنم

_میتونی ولی الان میترسم تصادف کنیم

نگاهم ازش میگیرم

_باشه دیگه نگاه نمیکنم کجا میریم

_بیرون شام بخوریم

_همین

_اره

دریا

با صداش به خودم میام

_رسیدیم عزیزم پیاده شو

با هم پیاده میشیم

به سمت رستوران میریم و...

داشتیم با غذام بازی میکردم

_نمیخوری

_نه میل ندارم

_باشه عزیزم پاشو برم

_باشه

با هم از رستوران خارج میشیم

سوار ماشین میشیم

بعد از چند دقیقه به خونه میرسیم

در باز میکنم و پیاده میشم

که صدام میزنه

_دریا

به سمتیش بر میگردم و سوالی نگاهش میکنم

_همه چی درست میشه

_منظورت چیه

_میفهمی برو

سری تکون میدم و داخل خونه میشم

پوریا

بعد از اینکه دریا رسوندم به سمت خونه ارمان رفتم

زنگ در زدم

_کیه

_پوریام

_اینجا چیکار داری

_باز کن میفهمی

در باز میکنه

داخل خونه میشم

بعد از چند دقیقه ارمان میاد

رو بروم می ایسته

_اینجا چیکار داری

_مهمن نوازیت همینه کارم خیلی طول میکشه نمیخوای دعوت کنی میترسی

خونه ات ببینم

صورتش تغییر حالتی پیدا نمیکنه و خودش جلوتر ازم به سمت خونه اش میره

هووف چقدر این مرد مغروره

داخل خونه میشم

روی کاناپه نشسته بود رفتم رو بروش نشستم

بعد از چند دقیقه کلافه گفت

_نمیخوای بگی چیکار داری

_او مدم بگم دیگه مزاحم دریا نشی

سریع از جاش بلند میشه و به سمت من میاد

_بفهم چی میگه اون زن منه

_زن ت بوده سه روز دیگه همه چی تموم عصبی بهم نگاه میکنه

قبل از اینکه هزار تیکه ام کنه دستش و مهار میکنم

_بسین من هنوز حرفم تموم نشده

_حرفتوزدی حالا گمشو بیرون

_د اهه بشین پسر چقدر لجیازی تو

روی کانپه میشینه و میگه

_زو باش من کار دارم

چقدر این بشر پورو و لجیاز بد بخت دریا چی از دست این میکشه

دریا

سه روز به سرعت برق باد گذشت و روز جدایی رسید

بی حال و خسته بلند میشم و لباسام میپوشم

جلوی اینه می ایstem و به خودم نگاه میکنم سر تا پا مشکی پوشیده بودم

عذا گرفته بودم

در حالی که شب باید سفید بپوشم

قطره اشکی گونه ام خیس میکنه که سریع پاکش میکنم

این سرنوشت منه باید باهاش کنار بیام از اتاق خارج میشم و از پله ها میرم

پایین

این بار همه پشتمو خالی کردن

نه بابا باهام او مد نه مامان نه امیر

سویچ برداشتم و به سمت دادگاه رفتم ماشین پارک کردم که همزمان با من
ارمان هم رسید

ارمان خیلی راحت برگه طلاق امضا کرد

حالا نوبت من بود که زندگی خودم نابود کنم
با دستای لرزون برگه امضا میکنم

دریا

دو هفته از طلاق گذشت ولی هنوز باور جدایم از ارمان واسسم سخت بود
درست همون شب پوریا و خانواده اش او مدن خاستگاری بابا خیلی ازم
ناراحت بود و زیاد باهام حرف نمیزد ...

امروز روز مرگم بود

اسم ارمان از شناسنامه ام خط خورد

ولی حالا قرار بود اسم دیگه ای صفحه زندگیم سیاه کنه

ارمان بعد از اون روز دیگه ندیدم حتی سحر هم دیگه پیداش نشد
لباسام میپوشم و از خونه میرم بیرون

منتظرش میمونم با صدای بوق ماشین متوجه او مدنش میشم و به خودم میام
از خونه خارج میشم و به سمت ماشینش میرم

سوار میشم و سلام ارومی میکنم

_سلام

_سلام عزیزم خوبی

_: مرسی

جلوی ارایشگاه می ایسته

قبل از اینکه پیاده بشم دستم میگیره

به چشماس نگاه میکنم که میگه

_: چشمات بارونی نبینم عزیزم همه چیز درست میشه

سرم پایین میندازم و چیزی نمیگم

چی درست میشه ارمان بر میگردد

من همون زندگی ترجیح میدم

خدا زمان برگردون عقب

با احساس دست پوریا روری صورتم خودم عقب میکشم

_: مگه نگفتم گریه نکن

_: باشه

بدون اجازه صحبتی دیگه از ماشین پیاده میشم

دریا

ارایشگر تا تو نست عقده هاشو روم خالی کرد

بالاخره بعد از چند ساعت ارایشش تمام میشه

_: پاشو عزیزم تمام شد چقدر ناز شدی

_: ممنون

به اینه نگاه میکنم

بغض داشت خفه ام میکرد یاد روز عروسیم با ارمان دعواهایمون لج کردنا من
همه و همه قلبم بی تاب ترمیکنه
با صدای سرزنش ارایشگر به خودم میاد
_ عه دختر جون گریه نکن ارایشت خراب کردی
بدون توجه به غرغیر کردن ش
اشکام از روی صورتم پاک میکنم که صدای جیغ داد از بیرون میاد
مطمئنا پوریا او مده بود
دستی روی شونه ام میشینه
_ عروس خانم اقا داماد او مدن
به کمکش شنل لباسم میپوشم و از ارایشگاه خارج میشم
منتظر می ایstem که صدای قدم هاش میاد سرم بالا میارم و با یاد اوری اون روز
چشمam پر میشه
چرا با زندگیم اینکارو کردم چرا
با صداش به خودم میام
_ چه قدر زیبا شدی
چیزی نمیگم و فقط خیره بهش نگاه میکنم که دستم نوازش میکنه
_ باز که چشمات پره مگه نگفتم درست میشه
چیزی نمیگم و سرم میندازم پایین که نفس عمیقی میکشه
دستم میگیره و به سمت ماشین میبره
کمکم میکنه سوار بشم

دور میزنه و خودش هم سوار میشه

با ورودمنون به تalar

کل کشیدنا و جیغ و دست زدنا اوچ میگیره

با هم به سمت جایگاه عروس و داماد میریم

بابا دلگیر نگاهم میکنه و چیزی نمیگه

بعد از چند دقیقه خبر میدن که عاقد میاد

پوریا اروم میگه

ـ من الان میام عزیزم

ـ باشه

سرم میندازم پایین و اروم گریه میکنم

بعد از چند دقیقه فکر کنم دوباره پوریا

به تalar بر میگرده که جیغ و دستا اوچ میگیره

کنارم میشینه اما من تكون نمیخورم

صدای عاقد روح رو از تنم جدا میکنه

انگار کر شده بودم و چیزی نمیشنیدم

ـ برای بار سوم میپرسم عروس خانم وکیلم

حق هق ام خفه میکنم و با صدای گرفته ام میگم

ـ بله

بار دیگه صدای جیغ و دست زدنا اوچ میگیره ولی من مثل یه مرده متحرک

بودم

دیگه واسم مهم نبود کسی گریه ام میبینه یا لایشم خراب بشه

گریه کردم بخاطر سرنوشتیم

با صدای عاقد که میگه

_اقا داماد وکیل

سر و صدا قطع میشه و صدای اشنایی به گوشم میخوره

_با اجازه‌ی بزرگترابله

سریع سرم بالا میبرم با دیدنیش بغضنم میترکه که ب^{*غ}لم میکنه

_گریه نکن خانم دیدی بالاخره بازم مال خودم شدی.

قطره اشکی روی موهام احساس میکنم

سرم بالا میبرم و میگم

_تو دیگه چرا گریه میکنی

_خوشحالم که دوباره دارمت.

همه وجودم غرق خوشی و لذت میشه

یک دفعه حواسم جمع میشه و میگم

_پس پوریا کجاست

دستی از پشت روی شونه ام میشینه

_من اینجام دیگه

با بعض میگم

_پوریا من

حرفم قطع میکنه و سرم میب^{*و}سه

_بهت که گفتم همه چیز درست میشه

_ خیلی خوبی پوریا

ارمان میپره وسط و میگه

_ خیله خب بسه دیگه حسودیم شد

پوریا برو تا لهت نکرد .

_ نمیتونی بینی ابجیم ازم تعریف میکنه

_ نه فقط باید از من تعریف کنه

تو برو بگو زنت قوربون صدقه ات بره

با تعجب میگم

_ زنش

که همون موقع موجودی عجیب پرت میشه ب*غ*ل پوریا

با تعجب به اون موجود عجیب نگاه میکنم که به سمتم بر میگردد

_ اتنا !!!

بلند میخنده و محکم پوریا میب*و*سه

_ تعجب نداره گلی

شوک زده به ارمان نگاه میکنم

_ ارمان اینا چی میگن

_ اینا زیاد چرت میگن عشقم پاشو برم که باهات کار دارم

صدای خنده پوریا و اتنا حرصم در میاره این بشر در هر شرایطی باید ابروی منو

بره

_ من نمیام

_ مگه دسته خودته

سرش به گوشم نزدیک میکنه و میگه

_من بچه میخوام

گونه هام از خجالت قرمز میشن که محکم گازم میگیره

_ارمان بازم

_اخه خیلی خوشمزه ای پدرصلواتی

دریا: ارمان

صدایت میزنم...

این جانم که میگویی

جانم

رامی گیرد

با ذ شکراز ع سل بعane (Fz) عزیزبابت نو شتن این رمان

زیبا